

SIMPOZION NAȚIONAL

INOVAȚIE ȘI

**PERFORMANȚĂ
ÎN EDUCAȚIE**

Rolul educației în dezvoltarea personalității

NR. 24, Februarie 2025

ISSN - 2784 - 0166

ISSN - L 2784 - 0166

Academia **ABC**
PLATFORMĂ ONLINE DE EDUCAȚIE

ISSN 2784 - 0166

ISSN - L 2784 - 0166

Este un proiect

S.C. Offset S.R.L.

B-dul 1Mai, Nr.33A, Bl.PF7, Sc.A, Ap.11,

Constanța,

Tel: 0766.491711,

Email: office@academiaabc.ro

revista@academiaabc.ro

simpozion@academiaabc.ro

proiect@academiaabc.ro

Website: academiaabc.ro

LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI NAȚIONAL „INOVAȚIE ȘI
PERFORMANȚĂ ÎN EDUCAȚIE” / NR. 24 / FEBRUARIE 2025

Rolul educației în dezvoltarea personalității

Redacție:

Editor: Secuiu Eugen

Prof. Secuiu Elena

Prof. Radu Cristina

AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA
RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL
MATERIALELOR PUBLICATE !

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Aldea Carmen Lăcrămioara Colegiul Național Pedagogic „Dumitru Panaiteescu Perpessicius”	Căluță Roxana Liceul de Arte "Ionel Perlea" Slobozia / Palatul Copiilor Slobozia
Caraman (căs. Cojocă) Andreea-Alexandra Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus	Cioată Carmen-Violeta Liceul Tehnologic Vasile Sav Roman
Apetrei Andreea-Alexandra Școala Gimnazială Nr.1, Piatra	Teona Codreanu Colegiul Național “Vasile Alecsandri” Bacău
Dinu Ionelia Roxana Școala Gimnazială Viceamiral Ioan Murgescu	Constantinescu Raluca Mădălina Grădinița cu P.P Prichindel Pucioasa
Dorobanțu Laura Geanina Școala Gimnazială Nr.1, Piatra	Damian Mădălina-Monica Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu,,
Asalomia Mirela Geanina Școala Gimnazială Nr.10 Bacău	Dorgo Diana-Andreea Școala Gimnazială Albești
Braică Anghelina Școala Gimnazială nr. 2 Stancea	Dorneanu Constantin Bogdan Școala Gimnazială „Petru Rareș” Hârlău
Dorneanu Daniela Școala Gimnazială „Petru Rareș” Hârlău	Dragne Alina Florina Școala Gimnazială „Dr. Mioara Mincu”, Conțești, Dâmbovița
Căluță Gigel Școala Gimnazială "George Vâlsan" Amara / Clubul Sportiv Școlar Slobozia	Enache Ioana Școala Gimnazială Nr. 133, București
Ene Georgeta Iuliana Grădinița Nr.206, București	Fîrtat Carmela-Maria Școala Gimnazială Alunu
HORGA CRISTINA- DIANA Școala Gimnazială „Nicolae Horga Popovici” „Seleuș, jud.Arăd	Gheorghe Mariana Palatul Copiilor Craiova
Ilina Lavinia Andreea Școala Gimnazială “ Ștefan cel Mare”, Alexandria	Ioniță Crina Tatiana Grădinița cu Program Prelungit nr. 16, Târgoviște
Matei Ioana Alexandra Grădinița “Voinicel” Chitila	MĂGUREANU ANDREEA – MARIA Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui

Miclăuș Maria Grădinița cu Program Prolungit Nr.7- Structura Grădinița cu Program Prolungit Nr.1 Satu-Mare	Pășlău Adriana Liceul cu Program Sportiv „Banatul” Timișoara
Nechifor Anișoara Colegiul Național „Vasile Alecsandri” BACĂU	Profir Corina Gabriela Colegiul Național de Agricultură și Economie Tecuci
Oana Bold Școala Gimnazială George Emil Palade	Secuiu Elena Școala Gimnazială Nr. 16 M. I. Dobrogeanu Constanța
Panait Nicoleta Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă	Simionov Luiza-Coralia Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”
Stamatin Cătălina-Andreea Liceul de Turism și Alimentație “Dumitru Moțoc” Galați	Șeulean Augustin-Valentin Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud.Mureș
Tudor Iuliana Școala Gimnazială „Matei Basarab” Târgoviște	Udrete-Stoiculete Gabriela-Cristina Școala Gimnazială, comuna Frâncești, GPN Genuneni
Vădean Cristina Școala Gimnazială I.C.Lăzărescu-Țițești	Anca Anamaria Vele Școala Gimnazială ”Vasile Alecsandri” Baia Mare
Viciu Gabriela Școala Gimnazială “Cezar Petrescu” Bușteni	Mărginean Andrea Școala Gimnazială Bârsana

CUPRINS

Recenzie a poveștii Cavalerul dreptății din volumul Recreația Mare de Mircea Sântimbreanu.....	PAG. 10
Autor: Aldea Carmen Lăcrămioara	
Colegiul Național Pedagogic „Dimitru Panaitescu Perpessicius”	
Recenzie operei literare,, Minunea scrisă de R.J.Palacio.....	PAG. 12
Autor: Aldea Carmen Lăcrămioara	
Colegiul Național Pedagogic „Dimitru Panaitescu Perpessicius”	
Dezvoltarea unui climat educațional pozitiv în cadrul clasei de elevi.....	PAG.14
Autor: Caraman (căs. Cojocă) Andreea-Alexandra	
Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus	
Educația sau personalitatea?.....	PAG. 16
Autor: Caraman (căs. Cojocă) Andreea-Alexandra	
Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus	
Impactul educației asupra formării personalității.....	PAG. 19
Autori: Apetrei Andreea-Alexandra, Școala Gimnazială Nr.1, Piatra	
Dinu Ionelia Roxana, Școala Gimnazială Viceamiral Ioan Murgescu	
Dorobanțu Laura Geanina, Școala Gimnazială Nr.1, Piatra	
Metode activ- participative utilizate în procesul de rezolvare și compunere a problemelor.....	PAG. 24
Autor: Asalomia Mirela Geanina	
Școala Gimnazială Nr.10 Bacău	
Personalitatea- rezultat al educației permanente.....	PAG. 27
Autor: Braică Anghelina	
Școala Gimnazială nr. 2 Stancea	
Etnologia în sistemul preuniversitar: de la folclor la noile tehnologii educaționale.....	PAG. 30
Autor: Buliga-Stochițoiu Roxana	
Școala Gimnazială Nr. 2 Hunedoara, jud. Hunedoara	
Atletismul, sportul pentru timpul liber al elevilor-Schiță de proiect educativ.....	PAG. 32
Autor: Căluță Gigel	
Școala Gimnazială "George Vâlsan" Amara / Clubul Sportiv Școlar Slobozia	
Dragobetele – artă a iubirii la români-Model de activitate extracurriculară.....	PAG. 34
Autor: Căluță Roxana	
Liceul de Arte "Ionel Perlea" Slobozia /Palatul Copiilor Slobozia	

CÂMPULUI ELECTRIC- NOȚIUNI GENERALE, PROPRIETĂȚILE ȘI LEGI (PARTEA I)	PAG. 36
Autor: Cioată Carmen-Violeta	
Liceul Tehnologic Vasile Sav Roman	
WRITE A STORY - Joc didactic	PAG. 42
Autor: Teona Codreanu	
Colegiul National "Vasile Alecsandri" Bacau	
Proiect Educațional: Școala părinților-Front comun pentru copiii noștri	PAG. 44
Autor: Constantinescu Raluca Mădălina	
Grădinița cu P.P Prichindel Pucioasa	
Educația si rolul ei	PAG. 46
Autor: Damian Mădălina-Monica	
Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu,,	
Rolul poveștilor în dezvoltarea personalității	PAG. 48
Autor: Damian Mădălina-Monica	
Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu,,	
Abordări inovative în educația incluzivă pentru elevii cu Cerințe Educaționale Speciale	PAG. 50
Autor: Dorgo Diana-Andreea	
Școala Gimnazială Albești	
Joc didactic pentru dezvoltarea competențelor matematice la clasa a III-a- Provocările brăduțului	PAG. 53
Autor: Dorgo Diana-Andreea	
Școala Gimnazială Albești	
Factori educaționali în dezvoltarea personalității elevilor	PAG. 56
Autori: Dorneanu Constantin Bogdan, Dorneanu Daniela	
Școala Gimnazială „Petru Rareș” Hârlău	
Rolul empatiei în practica educațională	PAG. 59
Autor: Dragne Alina Florina	
Școala Gimnazială „Dr. Mioara Mincu”, Conțești, Dâmbovița	
Importanța activităților extrașcolare în dezvoltarea școlarilor de vârste mici	PAG. 63
Autor: Enache Ioana	
Școala Gimnazială Nr. 133, București	
Importanța jocului didactic la orele de matematică	PAG. 65
Autor: Enache Ioana	
Școala Gimnazială Nr. 133, București	
Evaluarea școlară în învățământul primar	PAG. 67
Autor: Ene Georgeta Iuliana	
Grădinița nr.206, București	

ROLUL ACTIVITĂȚILOR INTEGRATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR.....	PAG. 71
Autor: Firtat Carmela-Maria	
Școala Gimnazială Alunu	
Proiect de lecție Matematică și explorarea mediului.....	PAG. 73
Autor: HORGA CRISTINA- DIANA	
Școala Gimnazială „Nicolae Horga Popovici”, Seleuș, jud.Arad	
ARTĂ ECOLOGICĂ.....	PAG. 86
Autor: Gheorghe Mariana	
Palatul Copiilor Craiova	
Dezvoltarea creativității prin artă.....	PAG. 88
Autor: Lavinia Andreea ILINA	
Școala Gimnazială Ștefan cel Mare, Alexandria	
Influența relațiilor socioafective în dezvoltarea personalității elevilor.....	PAG. 90
Autor: Lavinia Andreea ILINA	
Școala Gimnazială Ștefan cel Mare, Alexandria	
Competențele emoționale - componentă de bază în inițierea și menținerea relațiilor sociale.....	PAG. 93
Autor: Ioniță Crina Tatiana	
Grădinița cu Program Prelungit nr. 16, Târgoviște	
Învățarea prin joc.....	PAG. 96
Autor: Matei Ioana Alexandra	
Grădinița “Voinicel” Chitila	
Proiectarea activității didactice.....	PAG. 98
Autor: Matei Ioana Alexandra	
Grădinița “Voinicel” Chitila	
JOCURI DIDACTICE PENTRU DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR.....	PAG. 100
Autor: MĂGUREANU ANDREEA – MARIA	
Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui	
Interacțiuni și relații cu celălalt.....	PAG. 103
Autor: Miclăuș Maria	
Grădinița cu Program Prelungit Nr.7- Structura Grădinița cu Program Prelungit Nr.1 Satu-Mare	
Contribuția familiei tradiționale în educația moral-religioasă a copilului.....	PAG. 105
Autor: Ivan Mihaela	
Școala Gimnazială “Constantin Brâncuși”, București, Sector 6	
Diminuarea erorilor în evaluarea didactică.....	PAG. 108
Autor: Nechifor Anișoara	
Colegiul Național „Vasile Alecsandri” BACĂU	

TEST ÉCRIT VIe, L2 MODULE 3 2024/2025 LE CORPS HUMAIN.....PAG. 110

Autor: Oana Bold

Școala Gimnazială George Emil Palade

TEST ÉCRIT, VIIIe L2 MODULE 3/2024/2025 STYLEDEVIE.....PAG. 112

Autor: Oana Bold

Școala Gimnazială George Emil Palade

Târg de Crăciun la Valea Lungă.....PAG. 114

Autor: Panait Nicoleta

Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă

ADOLESCENȚA ȘI MORALA CREȘTINĂ.....PAG. 118

Autor: Pășălău Adriana

Liceul cu Program Sportiv „Banatul” Timișoara

Rolul educației în dezvoltarea personalității.....PAG. 123

Autor: Profir Corina Gabriela

Colegiul Național de Agricultură și Economie Tecuci

Conștientizarea diversității și importanței problemelor ecologice.....PAG. 126

Autor: Secuiu Elena

Școala Gimnazială Nr. 16 M. I. Dobrogeanu Constanța

Dezvoltarea emoțională în preșcolaritate.....PAG. 128

Autor: Simionov Luiza-Coralia

Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”

Jocul de rol, instrument important în dezvoltarea personalității copilului.....PAG. 132

Autor: Simionov Luiza-Coralia

Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”

Profilul de formare al absolventului din perspectiva matematicii.....PAG. 136

Autor: Stamatina Cătălina-Andreea

Liceul de Turism și Alimentație “Dumitru Moțoc” Galați

Dreapta în plan – recapitulare și sistematizare Clasa a X-a.....PAG. 138

Autor: Stamatina Cătălina-Andreea

Liceul de Turism și Alimentație “Dumitru Moțoc” Galați

**EDUCAȚIA ȘI DINAMICA LUCRULUI ÎN ECHIPĂ: PILONI AI FORMĂRI
PERSONALITĂȚII ȘI DEZVOLTĂRII COMPETENȚELOR SOCIALE!.....PAG. 139**

Autor: Șeulean Augustin-Valentin

Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud.Mureș

Activități educaționale stimulante și distractive.....PAG. 141

Autor: Tudor Iuliana

Școala Gimnazială „Matei Basarab” Târgoviște

CADRUL CONCEPTUAL AL EDUCAȚIEI INCLUZIVE IN GRADINITA.....PAG. 143

Autor: Udrete-Stoiculete Gabriela-Cristina

Școala Gimnazială, comuna Frâncești, GPN Genuneni

Matematica și dezvoltarea gândirii.....PAG. 146

Autor: Vădean Cristina

Școala Gimnazială I.C.Lăzărescu-Țițești

Dezvoltarea Inteligenței Emoționale la Clasa a III-a: O abordare practică.....PAG. 149

Autor: Anca Anamaria Vele

Școala Gimnazială "Vasile Alecsandri" Baia Mare

Jocul didactic și dezvoltarea personalității.....PAG. 153

Autor: Anca Anamaria Vele

Școala Gimnazială "Vasile Alecsandri" Baia Mare

Planificare "Săptămâna Verde" Perioada 22-26 aprilie 2024.....PAG. 156

Autor: Viciu Gabriela

Școala Gimnazială "Cezar Petrescu" Bușteni

Programa opțional „Punguța cu economii – Educație financiară pentru cei mici”,.....PAG. 164

Autor: Mărginean Andrea

Școala Gimnazială Bârsana

Recenzie a poveștii „Cavalerul dreptății” din volumul „Recreația Mare” de Mircea Sântimbreanu

Profesor : Aldea Carmen Lăcrămioara

Colegiul Național Pedagogic „Dumitru Panaitescu Perpessicius”

Mircea Sântimbreanu a fost un scriitor român, director al editurii Albatros, publicist, scenarist și producător de film. Activitatea sa ca profesor l-a ajutat să observe copiii și comportamentul lor, să înțeleagă psihologia copiilor, determinându-l să înceapă să scrie literatura pentru copii.

Una dintre cele mai cunoscute opere ale sale este volumul de povești „Recreația mare”, în care redă diverse situații și comportamente, utilizând simțul umorului și ironia. Poveștile lui vin cu detalii care provoacă o gamă largă de sentimente, dar nu vin cu niște concluzii clare, ci lasă pe fiecare cititor să își formeze propria părere, să provoace o reacție, în scopul clar de a educa pe fiecare cititor să își regleze comportamentul.

De la începutul lecturii am simțit un interes foarte mare pentru fiecare poveste și m-am amuzat foarte tare. Dar au fost și povești care m-au pus pe gânduri, pentru că am regăsit între paginile cărții situații cu care elevii se confruntă în mod obișnuit, unele chiar care îngrijorează.

Am citit de curând povestea „Cavalerul dreptății” și firul istorisirii m-a derutat un pic.

Subiectul urmărește faptele unui băiat, pe nume Gogu Buzdugan (un nume foarte bine ales pentru a demonstra comportamentul personajului), despre care naratorul spune că îl invidiază, că îl vede ca pe un exemplu de urmat, nu numai datorită aspectului fizic, pentru „bicepsii lui de beton”, dar, mai ales „pentru spiritul său cutezător și generos”, pentru „cavalerismul” său, pentru că dorește să apere „onoarea”. Primul aspect care mi-a ridicat un semn de întrebare, însă, era faptul că acest băiat dorea să folosească pumnii, violența, pentru „apărarea nobilei ideal: onoarea”. Însă modul în care stabilea el ce este „onoare”, urma să iasă la suprafața imediat după introducere.

Băiatul căuta situațiile în care să intervină și să facă „dreptate” cu forță. Poate intențiile sale erau bune, de a ajuta o fată neajutorată pe care a auzit-o plângând, însă modalitatea aleasă de el „să facă dreptate” a fost una greșită, iar rezultatul și mai greșit. Vocabularul „cavalerului” este plin de cuvinte urâte și nu se sfiește să le folosească, deși este evident că el știe că injuriile nu trebuie folosite de nimeni, apreciind, în mod greșit, că astfel de cuvinte justifică chinuirea fetei.

Din păcate, în ziua de astăzi sunt destul de mulți copii care caută neînțelegerile care conduc la bullying, atât verbal, cât și fizic, copii care vor să fie admirați pentru acest comportament și sunt mulți alți copii care îi admira și vor să îi urmeze.

Deși Gogu putea fi un exemplu și să o ajute pe colega mai slabă, pe „musculița”, și să îl corecteze pe colegul care a îmbrâncit-o, sfătuindu-l să nu se mai ia de fetele fără apărare, soluția lui a fost să îl amenințe sau chiar intenționa să îl lovească pe cel care a început bullyingul asupra fetei (cel care i-a

pus piedica și tras-o de par pe fetița), pentru ca la final, să transforme victima în persoana vinovată și să accentueze situația de bullying prin propriile sale acțiuni.

Lecturând această poveste, am înțeles cât de importantă este informația primită de la scriitorii care știu se descrie astfel de situații într-o manieră ușor de înțeles pentru toți, astfel încât să ne dăm seama că bullyingul vine sub diverse forme, uneori chiar sub scuza apărării „onoarei”.

De asemenea, deși am înțeles, până la final, ironia autorului, care exagera admirația sa față de personajul principal (ceea ce m-a făcut să râd), am înțeles, însă, și faptul că atât timp cât vor fi admiratori ai persoanelor care fac fapte de bullying, acestea nu se vor opri.

Este bine să ascultăm, la fel că și Gogu, opinia fiecărei părți pentru a stabili adevărul, însă nu folosind forța și teama, nu aplicând propriile acțiuni de bullying, chiar și dacă se face asupra celor care au inițiat o faptă de bullying,

Trebuie cu toții să învățăm să combatem bullying-ul fie prin implicare directă prin comunicare cu calmitate și înțelegere cu cel care face acte de bullying, fie prin a arata că nu suntem de acord cu manifestările de violență fizică și verbală, să nu ajungem să admirăm astfel de persoane.

Iar această poveste este un exemplu de realitate, menită să ne deschidă ochii și să învățăm, prin lectură, să gestionăm lucrurile într-un mod mai bun.

Prin urmare, recomand aceasta carte cu căldură.

Recenzie operei literare „Minunea”, scrisă de R.J.Palacio

Profesor : Aldea Carmen Lăcrămioara

Colegiul Național Pedagogic „Dumitru Panaitescu Perpessicius”

„Minunea”, scrisă de R.J. Palacio, este o poveste emoționantă care explorează tema bullyingului prin ochii lui August Pullman, un băiețel cu sindromul Treacher Collins, o afecțiune genetică rară care îi afectează sever aspectul facial.

Cartea prezintă provocările cu care se confruntă August în timp ce încearcă să se integreze în școală și să se împrietenească, fiind adesea ținta batjocurii și a excluderii din partea colegilor.

Tema bullyingului este prezentată cu sensibilitate și realism, autorul descriind cu acuratețe durerea emoțională și traumele pe care le poate provoca hărțuirea. Se evidențiază impactul negativ al bullyingului nu doar asupra victimei, ci și asupra agresorilor și a martorilor tăcuți.

„Minunea” nu este doar o poveste despre bullying, ci și o celebrare a compasiunii, a acceptării și a frumuseții interioare. Pe parcursul romanului, August învață să se accepte pe sine și își descoperă puterea interioară, inspirând și pe cei din jur să facă la fel.

Personajele sunt bine conturate și complexe, fiecare având propriile lupte și dileme. Cititorul are ocazia să vadă povestea din diferite perspective, prin intermediul capitolelor scrise din punctul de vedere al diverselor personaje.

Stilul narativ este captivant și ușor de citit, făcând din „Minunea” o lectură potrivită atât pentru copii, cât și pentru adulți. Cartea este presărată cu momente umoristice și emoționante, care mențin interesul cititorului până la final.

„Minunea” este o poveste importantă care ne învață despre importanța acceptării diversității și a luptei împotriva bullyingului. Este o carte care te va face să reflectezi la propriile valori și te va inspira să fii mai bun cu cei din jur.

Recomand cu căldură această carte tuturor celor care doresc să citească o poveste emoționantă și plină de învățăminte.

Pe lângă tema bullyingului, „Minunea” abordează și alte teme importante, precum:

Dificultățile integrării sociale: August se confruntă cu numeroase obstacole în încercarea de a se integra în mediul școlar și de a se face acceptat de colegi.

Importanța familiei și a prieteniei: Susținerea familiei și a prietenilor adevărați joacă un rol crucial în depășirea obstacolelor și în construirea încrederii în sine.

Curajul de a fi diferit: August învață să-și accepte unicitatea și să fie curajos în exprimarea propriei personalități.

Compasiunea și empatia: Cartea ne învață importanța de a fi compasivi și de a ne pune în locul celuilalt, înțelegând sentimentele și perspectivele sale.

Minunea este o carte care te va emoționa, te va face să reflectezi și te va inspira să fii mai bun. Este o lectură valoroasă pentru cititorii de toate vârstele.

Dezvoltarea unui climat educațional pozitiv în cadrul clasei de elevi

Autor: Caraman (căs. Cojocea) Andreea-Alexandra

Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus

Natura ne aseamănă, educația ne deosebește. Confucius

Încă din cele mai vechi timpuri, omul este o ființă socială prin natura sa. Existența omului nu este posibilă decât într-un mediu social rezultat al conviețuirii cu ceilalți în procesul practicii sociale. Mediul social se prezintă sub forma unor colectivități având o structură și funcții cum ar fi: familia, grupurile sociale, poporul etc.

În ziua de azi, termenul *colectiv* cunoaște mai multe sesuri, dintre care se distinge și unul pedagogic care presupune adunarea copiilor într-o unitate microsocială.

În vederea desfășurării activității instructiv-educative, este necesar crearea unui climat educațional pozitiv, care urmărește combaterea și prevenirea problemelor comportamentale ale elevilor.

Climatul educațional clasei se referă la starea emoțională, dispoziția, atitudinea, tonul și starea de spirit pe care le au elevii în clasă. Un climat educațional negativ înseamnă un mediu încărcat de ostilitate, un mediu haotic și lipsit de control. Un climat al clasei pozitiv presupune un mediu în care copilul se simte în siguranță, se simte respectat și binevenit, un mediu în care se simte sprijinit să învețe. Climatul educațional al clasei este rezultatul relațiilor dintre elevi, dintre elevi și profesori și, indirect, dintre profesori și părinții elevilor.

Modurile prin care se poate crea un climat pozitiv sunt:

1. Prin încredere
 - Încredere
 - Comunicare
 - Transparență
2. Printr-un sistem colaborativ
 - Presupune conlucrarea strânsă dintre profesori-elevi-părinți, într-un spațiu virtual în vederea identificării din timp a problemelor cu care elevii se confruntă promovând susținerea reciprocă.
3. Prin crearea unor continuități profesionale inovatoare
 - Se centrează pe formarea unor grupuri de profesori, administratori sau personal dedicat în strategii care țin de reforma școlară.

Putem analiza un caz concret cum ar fi *disfuncționalitatea comunicării prezentă în procesul didactic*.

Atunci când formăm o serie nouă de elevi, (clasa pregătitoare sau clasa a V a, primul an de liceu), întâlnim următoarea disfuncționalitate: elevii întâmpină probleme de integrare în grup ducând astfel la probleme de relaționare și comunicare între ei.

Posibilele cauze ar putea fi: venirea din colective diferite, medii diferite de viață, etnii diferite, cadru didactic nou pentru ei etc. ducând astfel la:

- **Atmosfera competitivă.** Elevii au fost obișnuiți să lucreze individual pe bază de competiție. Elevilor le lipsește deprinderea de a munci în grup, încrederea în colegi și profesori. Ei nu doresc decât victoria asupra celorlalți și dacă nu o obțin își pierd stima de sine. Competiția apare în toate momentele, chiar în cele în care ea este neproductivă.
- **Atmosfera de intoleranță.** În clasă se formează clici. Lipsa sprijinului între colegi duce de multe ori la singurătate și izolare. Apar resentimente față de capacitățile și realizările celorlalți, neîncrederea și lipsa prieteniei
- **Comunicare slabă.** Aceasta reprezintă solul cel mai fertil pentru conflict. Cele mai multe conflicte pot fi atribuite neînțelegerii sau percepției greșite a intențiilor, sentimentelor, nevoilor și acțiunilor celorlalți. Elevii nu știu să-și exprime în mod pozitiv nevoile și dorințele sau le este frică să facă asta. Ei nu pot să-i asculte pe ceilalți. Nu există contextul sau climatul necesar pentru aceasta.
- **Exprimarea nepotrivită a emoțiilor.** Orice conflict are o componentă afectivă. Conflictele se vor accentua atunci când elevii au sentimente deplasate, nu știu să-și exprime supărarea sau nemulțumirea într-un mod neagresiv, își suprimă emoțiile, sunt lipsiți de auto-control.

Modalități de prevenire:

- **Cooperare.** Elevii învață să lucreze împreună, să aibă încredere unii în alții și să-și împărtășească preocupările.
- **Comunicare.** Elevii învață să observe atent, să comunice cu acuratețe ceea ce au de spus, să-i asculte atent pe ceilalți.
- **Toleranță.** Elevii învață să respecte și să valorizeze pozitiv diferențele între oameni, să înțeleagă propriile prejudecăți și modul în care acestea acționează
- **Expresie emoțională pozitivă.** Elevii învață să-și exprime sentimentele, în special supărarea sau nemulțumirea, în modalități neagresive și nedistructive: ei învață auto-controlul.

În concluzie, dezvoltarea unui climat pozitiv de învățare se realizează doar cu o bună cooperare și comunicare între părinți-cadru didactic-elevi.

Bibliografie:

1. Agarbian, M. (2008). Strategii de comunicare eficientă. Iași: Institutul European.
2. Barbu, I. (2009). Climatul educațional și managementul școlii. București: E.D.P, R.A.
3. Petelean, A. (2006). Managementul conflictelor. București: EPD.
4. <https://www.asociatia-profesorilor.ro/tehnici-si-practici-pozitive-pentru-dezvoltarea-unui-climat-educational-agreabil.html>

Educația sau personalitatea?

Caraman (căs. Cojocă) Andreea-Alexandra

Școala Gimnazială Nr.2 Ciocârlia de Sus

De-a lungul timpului s-au realizat multe cercetări pe această temă, ce este mai important în dezvoltarea copilului: Educația? sau personalitatea?

Pentru a putea răspunde la întrebări și a trage o concluzie, vom trata subiectele pe rând. În primul rând, după cum bine știm, educația are un caracter pluridimensional, al cărui termen are mai multe definiții. Una dintre ele este dată de Sorin Cristea care sugerează că ” o definiție adecvată trebuie să ia în considerare în egală măsură ambele dimensiuni, astfel încât să poată orienta acțiunea educativă pentru a răspunde atât nevoilor individului, cât și celor ale societății pentru care îl formăm.”

Bazându-ne doar pe această definiție, putem spune că ansamblul de acțiuni și influențe ale educației sunt menite ca să dezvolte atât capacități fizice și morale cât și sentimente și atitudini morale și estetice, asupra educatului, în vederea responsabilizării și integrării lui ca cetățean în societate.

Pe de altă parte, o echipă de cercetători, condusă de J. Epstein, a cercetat identificarea premiselor și modalităților pe care școlile ar trebui să le aibă în vedere pentru dezvoltarea și implementarea programelor de parteneriate largi. Una dintre conexiunile pozitive ale acestor cercetări a fost parteneriatele școală-familie, care întrebunțează implicarea pozitivă a familiei în educația și dezvoltarea copiilor în vederea obținerii unor rezultate de succes ale elevilor. De asemenea, cercetarea lor ne demonstrează faptul că, implicarea părinților și a comunității în procesul de învățare ” creează oportunități și rețele de implicare sporite, sedimentează relațiile sociale și poate crește sentimentul de control asupra mediului de viață”, de asemenea școlile trebuie să ” devină mai sensibile, responsabile, centrate pe copil și să se afle în strânsă legătură cu comunitatea și familia”, în vederea realizării premiselor cercetate.

De asemenea, în cercetarea sa, Emil Păun, subliniază că ” educația permanentă nu este nici un sistem, nici un domeniu educativ, ea este principiul pe care se bazează organizarea globală a sistemului educațional. [...] Dificultățile punerii în practică a ideii educației permanente provin mai ales din profunzimea și radicalitatea transformărilor pe care le impune. Educația permanentă este un adevărat proiect educativ, care are un caracter prospectiv și vehiculează un sistem de valori.”

Principiile definitorii pentru educația permanentă sunt:

- Educația nu se termină odată cu finalizarea studiilor ci acoperă întreaga existență a individului;
- Educația nu înseamnă exclusiv educația adulților, ea unifică toate componentele și etapele educației: educația preșcolară, educația primară, educația secundară, educația liceală, educația universitară, educația postuniversitară;
- Educația include modalitățile formale dar și pe cele nonformale: învățarea planificată, învățarea accidentală (spontană);

Principalele funcții ale educației permanente: integrare și adaptare reciprocă a individului și a societății. Scopul final al educației este să sporească calitatea vieții, după cum conchide de-a lungul cercetării sale Emil Păun.

Pe de altă parte, personalitatea, conform definiției, ” este un concept complex care se referă la un set de trăsături psihologice care influențează comportamentul, gândirea și emoțiile unui individ. Ea include trăsături precum extraversia, agreabilitatea, conștiinciozitatea, stabilitatea emoțională (neuroticismul) și deschiderea către experiențe noi”.

Factori care influențează personalitatea

- **Genetica:** Cercetările sugerează că trăsăturile de personalitate au o componentă ereditară semnificativă. Studiile pe gemeni, de exemplu, arată că există o influență genetică asupra trăsăturilor de personalitate.
- **Mediul:** Experiențele de viață, educația, cultura și relațiile sociale joacă un rol crucial în formarea și dezvoltarea personalității.
- **Interacțiunea genă-mediul:** Personalitatea este rezultatul interacțiunii complexe dintre predispozițiile genetice și influențele de mediu.

Trebuie a vut în vedere că personalitatea se schimbă prin continuă dezvoltare de-a lungul vieții, un impact asupra ei fiind experiența de viață și maturizarea. De asemenea evenimentele majore din viață, terapiile psihologice și autorefecția pot duce la schimbări ale trăsăturilor de personalitate.

Conform unui studiu realizat în 2014, în cadrul Griffith School of Applied Psychology, anumite trăsături de personalitate au o influență importantă asupra rezultatelor la școală. Aceste trăsături sunt numite în literatura de specialitate „deschidere către experiență” (Openness) și „conștiinciozitate” (Conscientiousness) și sunt măsurate de teste de personalitate.

Autorul studiului arată că educația ar trebui să se orienteze mai mult asupra personalității elevului: *„Cu privire la învățare, personalitatea este mult mai utilă decât inteligența în orientarea elevilor și profesorilor.”*

În concluzie, personalitatea copilului este mai importantă decât inteligența atunci când vine vorba de rezultatele școlare, în tim ce scopul final al educației, este să sporească calitatea vieții.

BIBLIOGRAFIE:

1. C. Cucos, Pedagogie, Editura Polirom, Iasi, 2002;
2. Clasicii pedagogiei universale si gandirea pedagogica romaneasca, Bucuresti, 1996;
3. E. Planchard, Pedagogia scolara contemporana, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1992;
4. Sorin Cristea, Dictionar de termeni pedagogici, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1998;
5. <https://spotmedia.ro/stiri/magazin-si-stiinta/personalitatea-ce-este-care-sunt-factorii-care-influenteaza-personalitatea-unui-om-si-alte-informatii-esentiale-lmt>

Impactul educației asupra formării personalității

Prof. învă. primar Apetrei Andreea-Alexandra, Școala Gimnazială Nr.1, Piatra

Prof. învă. primar Dinu Ionelia Roxana, Școala Gimnazială Viceamiral Ioan Murgescu

Prof. învă. primar Dorobanțu Laura Geanina, Școala Gimnazială Nr.1, Piatra

Educația reprezintă procesul prin care indivizii dobândesc cunoștințe, abilități, valori și atitudini, esențiale pentru dezvoltarea personală și socială. Aceasta include nu doar învățarea formală în școli, ci și experiențele de viață, interacțiunile sociale și influențele culturale. Educația are rolul de a pregăti indivizii pentru a face față provocărilor vieții, de a-i ajuta să își dezvolte gândirea critică și creativitatea, și de a le oferi instrumentele necesare pentru a contribui la societate. De asemenea, educația contribuie la formarea caracterului și a valorilor morale, influențând astfel modul în care oamenii percep lumea și interacționează cu ceilalți. În esență, educația este un proces continuu de învățare și adaptare, care durează pe tot parcursul vieții.

Rolul educației în dezvoltarea personalității este esențial, deoarece aceasta nu doar că oferă cunoștințe teoretice, dar formează abilități sociale, gândire critică și capacitatea de a lua decizii. Educația contribuie la dezvoltarea valorilor și a atitudinilor, influențând modul în care ne percepem pe noi înșine și pe ceilalți. Prin interacțiunea cu colegii și profesori, elevii își dezvoltă empatia, respectul și abilitățile de comunicare, toate acestea fiind fundamentale pentru o viață personală și profesională împlinită.

Educația joacă un rol crucial în formarea personalității, având un impact profund asupra dezvoltării individuale. În primul rând, educația formală oferă nu doar cunoștințe academice, ci și abilități esențiale de gândire critică și rezolvare a problemelor. Aceste abilități sunt fundamentale pentru a naviga complexitățile vieții cotidiene. În al doilea rând, mediul educațional este un spațiu în care elevii interacționează cu diverse persoane, ceea ce le permite să dezvolte abilități sociale importante. Colaborarea în grupuri, participarea la discuții și activitățile extracurriculare contribuie la formarea empatiei și a respectului față de diversitate. Aceste experiențe îi ajută pe tineri să înțeleagă perspectivele diferite și să dezvolte relații interumane sănătoase. În plus, educația nu se limitează doar la informații teoretice, ci include și formarea valorilor morale și etice. Prin studierea istoriei, literaturii și științelor sociale, elevii învață despre responsabilitate, justiție și importanța comunității. Aceste lecții contribuie la formarea unei identități solide și la dezvoltarea unui sentiment de apartenență, esențial pentru o viață echilibrată și împlinită. Astfel, educația reprezintă un pilon fundamental în construirea unei personalități bine dezvoltate și adaptabile.

Personalitatea copilului este strâns legată de educație. Educația influențează dezvoltarea emoțională, socială și cognitivă a unui copil. Prin intermediul interacțiunilor cu părinții, profesorii și colegii, copiii învață să își exprime sentimentele, să comunice eficient și să își dezvolte valori și principii morale. De asemenea, mediul educațional joacă un rol important în formarea identității copilului. Experiențele de învățare, atât formale cât și informale, contribuie la dezvoltarea abilităților de gândire critică și la capacitatea de a face alegeri. Un mediu stimulativ și susținător poate ajuta copiii să își dezvolte încrederea în sine și să își exploreze pasiunile, ceea ce le influențează personalitatea pe termen lung. Astfel, educația nu doar că formează cunoștințe, ci și contribuie la conturarea caracterului și comportamentului copilului.

Prin intermediul educației, copiii învață nu doar informații academice, ci și abilități sociale, emoționale și comportamentale. Interacțiunile cu profesorii și colegii, precum și valorile și normele transmise în cadrul educațional, influențează modul în care copiii își dezvoltă identitatea și cum își exprimă sentimentele. De exemplu, un mediu educațional în care se promovează colaborarea și respectul reciproc poate ajuta copiii să devină mai empatici și să dezvolte relații sănătoase. Pe de altă parte, un mediu în care se pune accent pe competiție excesivă poate duce la dezvoltarea unor trăsături de personalitate mai puțin dorite, cum ar fi anxietatea sau neîncrederea în sine. Astfel, educația nu doar că formează cunoștințe, ci și contribuie la modul în care copiii percep lumea și interacționează cu ceilalți, influențându-le personalitatea pe parcursul vieții.

Priviți câteva exemple de bune practici în relația dintre personalitate și educație:

Priviți câteva activități extracurriculare care pot fi practicate pentru a evidenția relația dintre personalitate și educație:

1. Cluburi de dezbateri: Acestea ajută elevii să își dezvolte abilitățile de gândire critică și să își exprime opiniile, stimulând în același timp interacțiunea socială.

2. Ateliere de artă: Activitățile creative permit elevilor să își exprime personalitatea prin artă, încurajându-i să exploreze emoțiile și să își dezvolte abilitățile de autoexprimare.

3. Sporturi de echipă: Participarea la sporturi de echipă promovează colaborarea și dezvoltarea abilităților sociale, în timp ce îi ajută pe elevi să își exploreze trăsăturile de personalitate în contexte competitive.

4. Proiecte de voluntariat: Implicarea în activități de voluntariat le oferă elevilor oportunitatea de a dezvolta empatia și responsabilitatea socială, contribuind astfel la formarea unei personalități mai bine echilibrate.

5. Cluburi de lectură: Aceste cluburi pot stimula discuțiile despre diferite perspective și valori, ajutând elevii să își dezvolte gândirea critică și să își înțeleagă mai bine propria personalitate. Aceste

activități pot contribui la o dezvoltare holistică a elevilor, integrând aspectele educației cu trăsăturile lor de personalitate.

Personalitatea se dezvoltă pe parcursul întregii vieți, dar primele etape de formare au loc în copilărie, în special în primii ani de viață. Aceasta este influențată de factori precum mediul familial, interacțiunile sociale și experiențele de viață. De obicei, primele trăsături de personalitate încep să se contureze în jurul vârstei de 2-3 ani. În ceea ce privește educația, copiii intră în contact cu aceasta începând cu vârsta de 3-4 ani, când de obicei încep grădinița. Educația formală continuă să influențeze dezvoltarea personalității pe parcursul anilor școlari, când copiii interacționează cu colegii și profesori, experimentând diverse activități care le formează caracterul și abilitățile sociale. Astfel, educația și personalitatea se influențează reciproc pe parcursul întregii dezvoltări. Personalitatea poate fi valorificată în educație printr-o abordare personalizată a învățării, care să țină cont de trăsăturile și interesele fiecărui elev. Iată câteva modalități prin care acest lucru poate fi realizat:

1. Învățare adaptivă: Profesorii pot adapta metodele de predare pentru a se potrivi stilurilor de învățare ale elevilor, fie că sunt vizuali, auditivi sau kinestezici. Aceasta ajută la crearea unui mediu educațional în care fiecare elev se simte confortabil și motivat.

2. Activități extracurriculare: Încurajarea elevilor să participe la activități extracurriculare care le reflectă personalitatea, cum ar fi cluburi de artă, sport sau dezbateri, le permite să își dezvolte abilitățile sociale și să își exprime individualitatea.

3. Feedback constructiv: Oferirea de feedback personalizat ajută elevii să își înțeleagă mai bine punctele forte și ariile în care pot îmbunătăți, sprijinind astfel dezvoltarea unei imagini de sine pozitive.

4. Proiecte bazate pe interese: Permițând elevilor să aleagă subiecte de proiecte care îi pasionează, se stimulează angajamentul și creativitatea, facilitând învățarea prin explorare și descoperire. Prin aceste metode, educația devine un proces mai relevant și mai eficient, care nu doar că dezvoltă cunoștințe, dar și formează personalități puternice și încrezătoare.

Personalitatea este extrem de importantă în educație. Aceasta influențează modul în care elevii învață, interacționează cu colegii și profesorii și își dezvoltă abilitățile sociale. O personalitate bine definită poate ajuta la:

1. Motivare: Elevii cu o personalitate activă și încrezătoare sunt mai predispuși să participe la activități și să își asume riscuri în procesul de învățare.

2. Colaborare: Personalitățile sociabile pot facilita lucrul în echipă, ajutând la construirea unor relații sănătoase între colegi, ceea ce este esențial pentru învățarea colaborativă.

3. Adaptabilitate: Elevii care au o personalitate flexibilă pot face față mai bine schimbărilor și provocărilor din mediul educațional, adaptându-se la diferite stiluri de predare și evaluare.

4. Creativitate: Personalitățile deschise la experiențe noi pot stimula gândirea creativă, ceea ce este esențial în rezolvarea problemelor și în abordarea unor subiecte complexe. În concluzie, personalitatea joacă un rol crucial în modelarea experienței educaționale și în dezvoltarea holistică a elevilor.

Legătura dintre personalitate și educație poate fi evidențiată prin jocuri didactice care pot explora relația dintre personalitate și educație:

1. Jocul „Cunoaște-te pe tine”: Elevii își pot explora personalitatea prin întrebări de auto-reflecție. Fiecare elev răspunde la întrebări despre preferințele și stilurile lor de învățare, iar apoi discută despre cum aceste aspecte influențează modul în care învață.

2. Joc de rol: Elevii pot juca diferite roluri care reflectă tipuri de personalitate diferite. Aceștia pot explora cum diferitele personalități reacționează în diverse situații educaționale, învățând să aprecieze diversitatea și modul în care aceasta influențează procesul de învățare.

3. Jocul „Personalitate și stiluri de învățare”: Poți crea un joc în care elevii trebuie să potrivească diferite stiluri de învățare (vizual, auditiv, kinestezic) cu tipuri de personalitate (de exemplu, extrovertit vs. introvertit). Aceasta poate ajuta la înțelegerea modului în care personalitatea influențează preferințele de învățare.

4. Activități de grup: Formarea grupurilor pe baza tipurilor de personalitate poate ajuta elevii să colaboreze mai bine. Fiecare grup poate lucra la un proiect și poate discuta despre cum personalitatea fiecărui membru a influențat contribuția sa.

5. Jocuri de discuție: Organizarea de dezbateri sau discuții pe teme legate de educație și personalitate. Elevii pot explora cum diferitele trăsături de personalitate afectează abordările educaționale și succesul academic. Aceste jocuri pot ajuta elevii să înțeleagă mai bine legătura dintre personalitate și educație, promovând o atmosferă de învățare inclusivă și adaptată nevoilor fiecărui individ.

În concluzie, educația și personalitatea sunt interconectate într-un mod profund, fiecare influențând și modelând pe cealaltă. Personalitatea unui individ poate determina stilul său de învățare, modul în care interacționează cu colegii și profesorii, precum și motivația de a învăța. În același timp, mediul educațional și experiențele de învățare pot contribui la dezvoltarea personalității, ajutând la formarea abilităților sociale, a încrederii în sine și a gândirii critice. Prin urmare, o abordare educațională care recunoaște și valorifică diversitatea personalităților poate conduce la rezultate mai bune și la o experiență de învățare mai împlinită pentru toți elevii.

Bibliografie:

1. C. G. Jung, *Tipuri psihologice*, Editura Trei, 1996.
2. Cristea, Mircea, *Sistemul educațional și personalitatea. Dimensiune estetică*, București, Editura Didactică și pedagogică, 1994.
3. Ewen, B., Robert, Ewen, *Introducere în teoriile personalității*, Editura Trei, 2012.
4. Neacșu, Ioan, *Învățământ și competențe educaționale*, Editura Polirom, 2024.
5. Pânișoară, Georgeta, *Psihologia învățării*, București Editura Polirom, 2019.
6. Sălăvăstru, Dorina, *Psihologia educației*, București, Editura Polirom, 2004.
7. Stanciu, Dorin, *Psihologia educației*, Suport de curs, Cluj-Napoca, Editura Utpress 2023.

Metode activ- participative utilizate în procesul de rezolvare și compunere a problemelor

Prof.înv.primar Asalomia Mirela Geanina
Școala Gimnazială Nr.10 Bacău

Metodele de învățământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, alături de mijloacele de învățământ și modalitățile de grupare a elevilor. Opțiunea învățătorului pentru o anumită strategie didactică condiționează utilizarea unor metode de învățământ specifice.

Sistemul metodelor de învățământ conține:

- **metode tradiționale**, care pot fi păstrate cu condiția reconsiderării și adaptării lor la exigențele învățământului modern;

- **metode moderne**, determinate de progresele înregistrate în știință și tehnică.

În școala modernă, dimensiunea de bază în funcție de care sunt considerate metodele de învățământ este caracterul lor activ adică măsura în care sunt capabile să declanșeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivația, capacitățile cognitive și creatoare.

Metodele activ - participative presupun activism, curiozitate intrinsecă, dorința de a observa, a explica, a explora, a descoperi. Sunt considerate activ – participative acele metode care mobilizează energiile elevului, care îl ajută să își concentreze atenția, să-i stârnească curiozitatea.

Privind elevul ca subiect al învățării, metodele activ- participative consideră că efectele instructive și cele formative ale învățământului sunt proporționale cu nivelul de angajare și participare a acestuia în activitatea de învățare.

Spre deosebire de metodele clasice, cele activ - participative sunt mai dificil de aplicat în practică și presupun o muncă susținută din partea profesorului. Prin caracterul lor diferențiat și formativ, aceste metode ajută la dezvoltarea potențialului intelectual al elevului, la intensificarea proceselor mintale. Sunt cele care țin seama de elev așa cum este el, cu resursele lui intelectuale, fizice, dar și afectiv – emoționale.

Unele dintre metodele activ – participative ce pot fi folosite și în rezolvarea și compunerea de probleme sunt: ciorchinele, problematizarea, cubul, diagrama Venn, metoda cadranelor.

Ciorchinele

Această metodă activ – participativă este o metodă de brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei. Poate fi utilizat atât în evocare prin inventarea cunoștințelor elevilor, cât și în etapa de reflecție.

Etape:

- 1) Se scrie un cuvânt /temă în mijlocul tablei sau a foi de hârtie.
- 2) Se notează în jurul acestuia toate cuvintele sau sintagmele care le vin elevilor în minte în legătură cu tema respectivă;
- 3) Trasarea unor linii între cuvântul scris și cuvintele sau sintagmele noi;

4) Scrierea ideilor care le vin elevilor în minte în legătură cu tema propusă, până la expirarea timpului acordat.

Efecte formative:

- stimulează valorificarea cunoștințelor;
- captează atenția elevilor;
- dezvoltă gândirea liberă și deschisă;
- stimulează creativitatea elevilor;
- stimulează o atmosferă de emulație între participanți;
- stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate;
- contribuie la formarea capacității de autocunoaștere și autoevaluare, prin comparație cu ceilalți participanți.

Metoda Cubului

Metoda cubului presupune analiza unui concept, a unei noțiuni sau a unei teme prin proiectarea ei pe cele șase fețe ale unui cub, fiecare dintre ele presupunând o abordare distinctă a subiectului respectiv. Metoda este folosită în cazul în care se dorește explorarea unui subiect/a unei situații din mai multe perspective. Aceasta oferă posibilitatea elevului de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare.

Etapele:

- 1) Se realizează un cub pe fețele căruia se notează: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.
- 2) Se anunță tema/ subiectul pus în discuție.
- 3) Se împarte grupul în șase subgrupuri, fiecare subgrup rezolvând una din cerințele înscrise pe fețele cubului.
- 4) Forma finală a scrierii este împărtășită întregului grup.
- 5) Lucrarea în forma finală poate fi desfășurată pe tabelă sau pe pereții clasei.

Efecte formative

- dezvoltarea capacităților de analiză, sinteză, aplicare, transfer, argumentare ale elevilor;
- formarea unei imagini globale asupra problemei abordate;
- o mai bună înțelegere a problemei abordate, având în vedere cele șase perspective luate în calcul;
- motivarea elevilor pentru participarea la activitate;
- activizarea elevilor;
- dezvoltarea capacităților comunicaționale.

Diagrama VENN

Este o metodă ce urmărește conștientizarea elementelor comparative: asemănări și deosebiri între concepte, evenimente, fenomene, etc.

Etape:

1. Se aleg doi termeni pentru realizarea comparației.
2. Se scriu cei doi termeni în două cercuri, cercurile intersectându-se.
3. Se completează elemente definitorii, caracteristice fiecărui termen în spațiile cercurilor, iar în spațiul de suprapunere vor fi notate asemănările celor doi termeni analizați

Efecte formative:

- asociată cu metode clasice precum convorbirea, observare, duce la o eficientizare maximă în formarea operațiilor mentale;
- poate fi utilizată ca joc didactic;
- îmbină forme ale activității: frontală, individuală, în pereche.

Metoda cadranelor

- metodă a gândirii critice;
- tehnică ce presupune extragerea esențialului dintr-un text, de rezumare a unui conținut informațional, solicitând implicarea elevilor în înțelegerea acestuia;

Etape:

1. Se stabilește tipul de activitate (individual, în perechi, pe grupe).
2. Se trasează două axe perpendiculare.
3. Se stabilește durata sarcinii de lucru.
4. Se propune pentru fiecare cadran obținut câte un criteriu de rezolvat.
5. Se rezolvă cerința pentru fiecare cadran.
6. Se evaluează rezultatele în funcție de forma de activitate propusă.

Efecte formative:

- stimulează atenția și gândirea;
- evidențiază modul propriu de înțelegere;
- conduce la sintetizare/esențializare.

Metodele activ - participative îi ajută pe elevi să gândească critic. A gândi critic înseamnă a emite judecăți proprii, a accepta părerile altora, a fi în stare să privești cu simțul răspunderii greșelile tale și să le poți corecta, a primi ajutorul altora și a-l oferi celor care au nevoie de el. Elevii nu trebuie să se simtă stingheri, să le fie teamă de reacția celor din jur față de părerile lor, să aibă încredere în puterea lor de analiză, de reflecție.

Utilizarea alternativelor metodologice moderne în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv – educativ, având cu adevărat caracter activ – participativ și o reală valoare educativ – formativă asupra personalității elevilor, dezvoltându-le imaginația și creativitatea.

BIBLIOGRAFIE

1. AMABILE, M. (1997), *Creativitatea ca mod de viață*, Editura Științifică și Tehnică, București.
2. COJOCARIU, V. (2003), *Educație pentru schimbare și creativitate*, E.D.P., R.A., București.
3. LANDAU, E. (1979), *Psihologia creativității*, E.D.P., București.
4. NICOLA, I. (1996), *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
5. PARTENIE, A. ; LUCIA, A. (2005), *Cunoașterea și educarea creativității la elevi*, Editura Excelsior Art, Timișoara.
6. POPESCU, G. (2007), *Psihologia creativității*, Editura Fundației România de mâine, București.
7. ROCO, M. (2001), *Creativitate și inteligență emoțională*, Editura Polirom, Iași.
8. STOICA, A.; CALUSCHI, M. (2005), *Evaluarea creativității – ghid practic*, Editura Performantica, Iași.

Personalitatea- rezultat al educației permanente

Prof. Braică Anghelina

Școala Gimnazială nr. 2 Stancea

Educația este ansamblul de acțiuni și de influențe menite să permită ființei umane să-și dezvolte capacitățile fizice și intelectuale, dar și sentimentele și atitudinile morale și estetice, în scopul responsabilizării și integrării sociale optime ca cetățean. De asemenea educația nu se termină odată cu finalizarea studiilor, ci acoperă întreaga existență a individului; ea reunește toate componentele și etapele educației: preșcolară, primară, secundară, liceală, universitară, postuniversitară și include modalitățile formale, dar și pe cele nonformale, învățarea planificată, învățarea accidentală (spontană); scopul final al educației fiind de a spori calitatea vieții.

Pornind de la conceptul de învățare și prin echivalență cu acesta, Philip Coombs a diferențiat încă din anii 70 trei tipuri de educație: formală, nonformală și informală. Termenul des folosit care s-a suprapus multă vreme peste sensul educației este cel de educație formală sau școlară, semnificația corectă fiind cea de educație intenționată, organizată, sistematică și evaluată, încredințată unor educatori cu o pregătire specială și realizată în instituții specializate.

Educația nonformală este educația de tip instituțional, dar nonșcolar, desfășurată în locuri care nu au în mod special o misiune educațională proprie (în cluburi, asociații, teatre, muzee). Acest termen „desemnează o realitate educațională mai puțin formalizată sau neformalizată, dar întotdeauna cu efecte formative” constituindu-se ca „o punte între cunoștințele asimilate la lecții și informațiile acumulate informal”.

Educația informală reprezintă procesul de învățare de-a lungul vieții, în cadrul căruia fiecare individ își formează atitudini, își interiorizează sau clarifică anumite valori, dobândește deprinderi și cunoștințe din experiența cotidiană, valorificând influențele și resursele educative din mediul în care trăiește – de la familie și vecini, de la locul de muncă sau de joacă, de la piață, de la magazin, fiind acea educație cu caracter spontan și nesistematic, care se realizează prin contactele directe ale individului cu mediul social, de cele mai multe ori aceste influențe fiind hotărâtoare în evoluția individului (programe TV, concerte, diverse situații cotidiene)

„Educația, de cele mai multe ori, e numai pojghița sub care se desfășoară în liniște, pe încetul, firea cea adevărată” spunea Nicolae Iorga, educația joacă un rol esențial în formarea și dezvoltarea personalității unui individ, influențând atât aspectele cognitive, cât și cele afective, sociale și morale. Prin educație, nu doar cunoștințele teoretice sunt transmise, dar și valorile, abilitățile sociale și comportamentele care vor defini modul în care individul interacționează cu lumea din jur.

Educația contribuie la formarea și dezvoltarea gândirii critice și analitice, la dobândirea abilităților de rezolvare a problemelor și la înțelegerea noțiunilor abstracte. Prin stimularea curiozității și a dorinței de a învăța, educația îi învață pe indivizi cum să raționeze logic, să pună întrebări și să caute soluții. Acest proces ajută la dezvoltarea unui caracter analitic, orientat spre rezolvarea problemelor.

În cadrul educațional, elevii învață să aprecieze valori fundamentale precum respectul, responsabilitatea, onestitatea și empatia. Învățătura și experiențele trăite în școală contribuie la dezvoltarea unei conștiințe morale, esențiale pentru o personalitate echilibrată. Aceste valori formează fundamentele unui comportament etic și corect, care va ghida individul pe tot parcursul vieții sale.

Educația nu se limitează doar la domeniul academic, ci include și învățarea modului de a interacționa cu ceilalți. În școală, elevii învață să comunice, să colaboreze, să gestioneze conflictele și să își exprime emoțiile într-un mod sănătos. Aceste abilități sunt esențiale în dezvoltarea unei personalități sociale și adaptabile, capabile să construiască relații pozitive și să facă față provocărilor vieții sociale și profesionale.

Un alt rol al educației este acela de a sprijini procesul de autocunoaștere și autorefecție. Prin diverse activități educaționale și prin interacțiunile cu profesori și colegi, elevii încep să își înțeleagă punctele forte, dar și domeniile în care pot să se îmbunătățească. Acest proces ajută la dezvoltarea unei personalități stabile și încrezătoare, capabile să ia decizii bine fundamentate.

Educația le oferă indivizilor oportunitatea de a învăța despre importanța unui comportament activ și responsabil față de propria viață și față de comunitate. Un individ educat va fi mai bine pregătit să își asume responsabilitatea pentru alegerile și acțiunile sale, având o atitudine proactivă față de dezvoltarea sa personală și față de viața sa profesională.

De asemenea, mediul educațional joacă un rol important în formarea personalității. Profesorii și mentorii, prin comportamentul lor, valorile pe care le transmit și prin susținerea dezvoltării individuale, sunt factori cheie în formarea unui individ complet. Un cadru educațional stimulativ, care pune accent pe creativitate și învățare activă, contribuie semnificativ la dezvoltarea unei personalități autonome și încrezătoare.

În concluzie, educația nu este doar un instrument de dobândire a cunoștințelor, ci și un proces continuu de formare și dezvoltare a personalității. Ea influențează profund modul în care individul se raportează la sine, la ceilalți și la lumea înconjurătoare. Prin educație, se formează nu doar abilități intelectuale, ci și valori, atitudini și comportamente care contribuie la crearea unei personalități echilibrate și responsabile, ceea ce poate aduce o schimbare benefică pentru toți, așa cum spune Nelson Mandela-„Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea.”

Bibliografie:

C. Cucoș, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2002;

Clasicii pedagogiei universale și gândirea pedagogică românească, București, 1996;

E. Planchard, *Pedagogia școlară contemporană*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1992;

Sorin Cristea, *Dicționar de termeni pedagogici*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998;

<https://www.libertatea.ro/lifestyle/citate-despre-educatie-2917568>

Etnologia în sistemul preuniversitar: de la folclor la noile tehnologii educaționale

prof.dr. Buliga-Stochițoiu Roxana
Școala Gimnazială Nr. 2
Hunedoara, jud. Hunedoara

Într-o societate digitală, educația încearcă să se adapteze (permanent), iar procesul de învățare să fie unul cât mai interactiv, flexibil și orientat spre inovație. Beneficiile aduse sunt majore: accesul rapid la informație (poate în detrimentul orelor petrecute în bibliotecă), dar și metode moderne de predare. Totuși, există riscul ca elevii să fie mai atrași de cultura digitală, de online, decât de cutumele tradiționale. În acest scop, valorificarea tradițiilor românești în școală rămâne esențială pentru păstrarea identității naționale și pentru formarea unor cetățeni conștienți de rădăcinile lor culturale. Îmbinarea armonioasă a lumii digitale cu promovarea valorilor tradiționale poate contribui la o educație cu adevărat echilibrată și autentică.

Astfel, etnologia, ca disciplină dedicată studiului culturii și tradițiilor unui popor, joacă un rol esențial și în educația preuniversitară, deși este asociată doar mediului academic drept domeniu specializat în studiile universitare. Întrucât sistemul preuniversitar formează identitatea culturală a elevilor, este necesar ca școala să găsească modalități inovatoare de a integra conținuturile prevăzute prin programele școlare și de a adapta elemente ale patrimoniului cultural în procesul educațional. Tradițiile orale, obiceiurile și meșteșugurile pot fi valorificate prin utilizarea noilor tehnologii educaționale, menținând totodată relevanța disciplinei pentru generațiile tinere, deoarece prin studiul diverselor cutume, a folclorului, a artei populare și a tradițiilor locale, elevii pot înțelege mai bine identitatea națională și diversitatea noastră culturală.

Tradițiile reprezintă, de fapt, o punte de legătură între generații, dezvoltând un sentiment de apartenență la comunitate. În școală, valorificarea acestora are mai multe beneficii: elevii învață despre obiceiuri, despre portul popular, despre meșteșuguri și sărbători tradiționale, cultivându-și sentimentul de apartenență culturală. Totodată, este un mijloc oportun de a-și dezvolta creativitatea concomitent cu respectul pentru patrimoniu, de a-și modela spiritul de colaborare.

În școală, etnologia poate fi studiată direct sau indirect prin discipline precum limba și literatura română, istoria, geografia, educația plastică, educația muzicală, educația social, religia, prin diverse activități extracurriculare și nu numai. Importanța etnologiei în educația preuniversitară este esențială pentru păstrarea identității culturale, pentru promovarea patrimoniului național și dezvoltarea respectului pentru tradițiile și valorile autentice ale comunității. Studiarea obiceiurilor, a mitologiei românești, a artei populare și a folclorului în școală ajută atât la formarea unei identități culturale solide (Hedeșan, 2005), cât și la transmiterea valorilor autentice ale comunității sau la stimularea creativității și a învățării prin experiență.

Spre exemplu, folclorul românesc cuprinde un vast repertoriu de povești, balade, colinde și tradiții (destul de puțin studiate ca parte integrată în lecturile de la clasă), care pot fi utilizate în procesul de învățare. Folclorul nu este doar o sursă de divertisment, ci și un instrument educațional valoros. În

școală, acesta poate fi studiat prin analiza textelor populare în orele de literatură română, prin organizarea atelierelor de creație, prin participarea la festivaluri și concursuri de folclor (domeniu de interes îndeosebi instituții precum palatele copiilor).

Dirrecția nu poate fi însă viabilă fără implicarea noilor tehnologii educaționale. Într-o vreme în care mai ales copiii sunt prinși în mirajul lumii din online, iar avansul tehnologic este evident, mediul virtual se cere inclus în procesul cunoașterii. Termeni precum „cyberculture”, „cultura internetului”, „cultură digital” au devenit deja uzuali. Această nouă cultură digitală poate fi văzută ca o caracteristică centrală a globalizării continue, înțelesă ca „procesul de creștere a interconectivității între societăți, astfel încât ceea ce se întâmplă într-o parte a lumii are din ce în ce mai multe efecte asupra oamenilor și societăților aflate la mare distanță” (Violetta Krawczyk-Wasilewska, 2016).

Principalele caracteristici ale lumii moderne se reflectă în toate domeniile de activitate: interconectivitatea în pofida oricărei distanțe, accesul fulminant la informație, participarea activă, cursuri și resurse online, economia online. Astfel, pot apărea noi oportunități inclusive pentru conservarea și promovarea tradiției. Până nu demult, predarea textelor folclorice se baza pe metode tradiționale, însă metodele noi includ platformele educaționale interactive (precum Google Classroom sau Moodle), care permit accesul la resurse digitale (despre tradiții, de pildă), altele trimit la situațiile în care apare realitatea augmentată și virtuală (simulări digitale ale satelor tradiționale și ale meșteșugurilor) sau chiar și diverse aplicații mobile și jocuri educaționale care facilitează învățarea despre cultura populară.

Pentru a stârni interesul elevilor și a crea o situație de învățare mult mai atractivă, profesorii pot face apel la „învățarea experiențială”. Acest tip de învățare oferă posibilitatea copiilor să învețe prin experimentare, prin reflecție și prin aplicare practică, nu doar prin reproducere ori memorare, fapt ce conturează educația ca un proces captivant și practic. O lecție desfășurată direct la un muzeu etnografic poate ajuta tinerii să descopere obiecte tradiționale și povești legate de istoria și cultura locală. Mai mult, pentru a descoperi vechile meșteșuguri se pot organiza ateliere de lucru pentru confecționarea diferitelor obiecte tradiționale (mărțișoare, icoane pe sticlă, țesături, chiar xilografuri). La final, pentru a le integra în mediul online, se pot crea vloguri, pagini de social media sau orice conținut digital ales de ei prin care să promoveze rezultatul muncii lor, implicit tradițiile românești. Deosebit de important se relevă aici avantajul colaborării cu artiști populari pentru a promova autenticitatea în educație, cu muzee și instituții culturale pentru dezvoltarea materialelor educaționale moderne.

Așadar, etnologia rămâne un pilon important al educației preuniversitare, fiind un factor major în păstrarea identității naționale. Îmbinarea folclorului cu noile tehnologii educaționale oferă soluții inovatoare pentru a face patrimoniul cultural accesibil și atractiv pentru elevi. Școala are responsabilitatea de a valorifica moștenirea culturală prin metode moderne, astfel încât tradițiile să fie transmise într-un mod adaptat realităților actuale.

Bibliografie

1. Bârlea, Ovidiu, *Folclor românesc*, București, Editura Minerva, 2010.
2. Hedeșan, Otilia, *Etnologie și educație în România*, București, Editura Polirom, 2005.
3. Krawczyk-Wasilewska, Violetta, *Folklore in the Digital Age: Collected Essays*, Kraków, Lodz University Press, 2016.

Atletismul, sportul pentru timpul liber al elevilor

-Schiță de proiect educativ-

Autor: Căluță Gigel

Instituția: Școala Gimnazială "George Vâlsan" Amara / Clubul Sportiv Școlar Slobozia

Titlul proiectului: "Atletismul, sportul pentru timpul liber al elevilor"

Descrierea proiectului:

Scop:

Dezvoltarea fizică armonioasă a organismului elevilor, sănătatea fizică și mentală în spiritul perseverenței și disciplinei, spirit de echipă, fair-play.

Obiective:

- atragera unui număr cât mai mare de elevi în practicarea sportului;
- familiarizarea elevilor cu disciplina comportamentală;
- dezvoltarea spiritului competitiv al elevilor prin participarea la concursuri de profil.

Echipa de proiect: profesorii de educație fizică și sport, antrenori.

Grup țintă:

-elevi de la clasele IV-VII de la Școala Gimnazială "George Vâlsan" Amara

Durata: anul școlar 2024-2025

Resursele proiectului:

Resurse umane: -echipa de proiect; elevi; părinți

Resurse materiale: -spațiile de învățământ

-laptop, imprimantă, aparat foto

-materiale auxiliare consumabile, CD / DVD

-materiale sportive specifice

Activitățile propuse

Nr. crt.	Denumire	Perioada	Responsabili
1	-Dezvoltarea calității motrice viteza;	Anul școlar 2024-2025	Echipa de proiect
2	-Dezvoltarea calității motrice îndemânarea;		
3	-Dezvoltarea calității motrice rezistența;		
4	-Dezvoltarea calității motrice forța.		
5	Participarea la concursuri și competiții sportive de profil	Conform calendarului competițional	
6	Participarea la cantonamente/tabere de pregătire sportivă	Conform ofertelor de pregătire sportivă	

Rezultatele proiectului:

- număr de elevi participanți;
- număr de concursuri desfășurate;
- număr de premii obținute.

Bibliografie:

1. **Enache**, Roxana. *Managementul proiectelor educaționale*. București, Editura Universitară, 2019.

Dragobetele – artă a iubirii la români -Model de activitate extracurriculară-

Autor: Prof. Căluță Roxana

Instituția: Liceul de Arte "Ionel Perlea" Slobozia /Palatul Copiilor Slobozia

1. **Titlul activității:** *Dragobetele – artă a iubirii la români*
2. **Tipul activității:** cultural-artistică
3. **Proiectul/programul:** *File de tezaur popular – tradiție și modernitate*
4. **Coordonatorii activității:** 4 profesori de la Liceul de Arte "Ionel Perlea" Slobozia și Palatul copiilor Slobozia
5. **Data desfășurării:** 24.02.2025
6. **Locul desfășurării:** Muzeul Național al Agriculturii, Slobozia
7. **Grupul țintă:** 25 de elevii de la Liceul de Arte "Ionel Perlea" Slobozia și de la cercurile de Teatru/teatru de revistă/Etnografie/folclor/Muzică vocal-instrumentală de la Palatul Copiilor Slobozia
8. **Parteneri implicați:** Muzeul Național al Agriculturii Slobozia
9. **Obiective :**
 - organizarea de activități în colaborare cu partenerii;
 - experimentarea de diverse roluri;
 - observare impactului asupra publicului;
 - promovarea Liceului de Arte "Ionel Perlea" Slobozia, a Palatului Copiilor și a Muzeului Național al Agriculturii Slobozia
10. **Resursele:**
 - a. umane - 4 cadre didactice, 1- muzeograf, 25 de elevi
 - b. materiale – videoproiector, recuzită, costume, diverse tipuri de hârtie, forfec, lipici, fire, bucăți de ceramică, acuarele, carioci etc.
11. **Descrierea activității:**
 - stabilirea materialelor de lucru;
 - alegerea costumelor și a recuzitei;
 - distribuirea sarcinilor fiecărui elev și a grupurilor de lucru;
 - prezentarea unui material PPT despre sărbătoarea Dragobetelui;
 - prezentarea momentelor ("Povestea lui Dragobete"- montaj literar, poezii populare; despre Dragobete și sărbătorile de primăvară, recital de poezie de dragoste din literatura română și universală, microrecital la chitară și voce);

-confeccionarea de diverse colaje, folosind ca materiale ceramică, hârtie, acuarele, realizând obiecte specifice acestei sărbători: inimi, flori, felicitări.

12. Modalități de evaluare a activității:

Observarea sistematică a comportamentului elevilor;

Expoziție cu lucrările elevilor.

1. CÂMPULUI ELECTRIC- NOȚIUNI GENERALE, PROPRIETĂȚILE ȘI LEGI (PARTEA I)

Prof. dr.ing. Cioată Carmen-Violeta

Liceul Tehnologic Vasile Sav Roman

1.1. Considerații generale

Câmpul *electromagnetic* este o formă aparte de existență a materiei, caracterizat prin aceea că exercită acțiuni ponderomotoare (forțe și momente) asupra corpurilor situate în câmp. Ca orice formă a de existență a materiei, câmpul electromagnetic posedă energie.

Câmpul electromagnetic are două aspecte particulare: *câmpul electric* și *câmpul magnetic*. Cele două câmpuri formează un ansamblu indisolubil, separarea lor având un caracter relativ, pur teoretic, dând posibilitatea studierii lor separate.

Câmpul electric este deci unul din cele două aspecte ale câmpului electro-magnetic care se manifestă prin forțe mecanice ce acționează asupra unui corp încărcat electric, imobil, introdus în câmp. Câmpul electric se manifestă prin forțe mecanice exercitate asupra sarcinilor electrice staționare sau în mișcare. Din punctul de vedere al modului de variație în timp a mărimilor electrice și magnetice, pentru câmpul electromagnetic se disting două regimuri: regimul staționar și regimul variabil în timp.

În *regim staționar* mărimile nu variază în timp, dar au loc transformări de energie; din această categorie fac parte regimurile de *câmp electric staționar* (electrocinetica) și de *câmp magnetic staționar*. Regimurile staționare neînsoțite de transformări de energie, se numesc *statice*: *regimul electrostatic* (electrostatica) și *regimul magnetostatic* (magnetostatica).

Regimurile variabile în timp în care se ia în considerare numai viteza de variație în timp a uneia dintre inducțiile, fie electrică, fie magnetică, se numesc *cvasistaționare*. În *regim cvasistaționar anelectric sau magnetic* se neglijează intensitatea curentului electric hertzian, iar în *regim cvasistaționar amagnetic sau electric* se neglijează tensiunea electromotoare indusă de fluxul magnetic variabil în timp.

Regimul general valabil este *regimul nestaționar*.

Intensitatea câmpului electric E reprezintă forța unitară, adică:

$$E = \lim_{q \rightarrow 0} \frac{F}{q} \text{ pentru } q \rightarrow 0, \quad (\text{I.1.1})$$

unde F este forța exercitată asupra sarcinii electrice q considerată la limită.

În cazul unui condensator plan intensitatea câmpului electric E este:

$$E = \frac{U}{d} \text{ V}; \quad (\text{I.1.2})$$

unde U este tensiunea aplicată între plăci, iar d reprezintă distanța dintre acestea.

Câmpul electric dintre corpuri este caracterizat în vid de mărimea sa de stare E și de două mărimi într-un mediu oarecare: intensitatea câmpului electric E și inducția electrică D .

Studiul comportării lichidelor în câmpuri electrice necesită următoarele:

- a) stadiul cunoașterii proprietăților câmpului electric, legile și teoremele sale;
- b) polarizarea materialelor situate în câmp electric;
- c) aparate și dispozitive pentru studiul comportării lichidelor în câmpuri electrice bazate pe tipurile de condensatoare electrice cunoscute;
- d) aplicații tehnice bazate pe comportarea lichidelor în câmpuri electrice;
- e) aplicații tehnice noi, originale, în domeniul ingineriei electrice prin valorificarea stadiului cunoașterii domeniului abordat.

În cazul aparatelor și dispozitivelor pentru studiul comportării lichidelor în câmp electric, acesta se manifestă în volumul lichidului care prin proprietățile sale constituie un factor de influență care trebuie luat în considerare.

Când volumul de lichid este între armăturile unui condensator, acesta trebuie să fie un dielectric.

De aceea este necesar studiul câmpului electric în vid și în prezența unor lichide dielectrice.

1.2. Legile și teoremele câmpului electrostatic

Pentru definirea unui câmp trebuie cunoscută mărimea vectorială de stare a acestuia și sursa câmpului. Fenomenele fizice sunt percepute prin acțiuni ce pot fi forțe sau cupluri. Când aceste fenomene nu le putem explica în baza noțiunilor și mărimilor fizice cunoscute, trebuie introduse noi mărimi. Aceste mărimi se pot introduce numai din acțiunile pe care le percepem, acțiuni pe care dorim să le caracterizăm.

Acțiunea câmpului este datorată unei surse. Sursa acestui câmp se găsește la nivelul corpului și este datorată unei stări a acestui corp. Starea în care se află corpurile trebuie caracterizată printr-o mărime primitivă. Fără a intra în detaliile fizicii, câmpul electric este produs de starea de electrizare. Starea de electrizare a corpurilor poate fi de încărcare sau de polarizare. La rândul său orice corp electrizat poate fi fix sau în mișcare. Sarcina ce caracterizează starea de electrizare a corpului poate fi imobilă sau în mișcare. Din punct de vedere al stării cinematice a sarcinii definim câmp electrostatic (sarcină imobilă q) și câmp electrocinetic (sarcini în mișcare q_v).

Experiența arată că între două corpuri punctiforme încărcate cu sarcini electrice se exercită o forță direct proporțională cu produsul sarcinilor și invers proporțională cu pătratul distanței dintre corpuri. Dacă sarcinile sunt de același semn, forța este de respingere, iar dacă sunt de semne contrare ea este de atracție, așa cum urmează (fig.1.1):

$$F_{21} = -F_{12} = \Delta_0 \frac{q_1 q_2}{R_{12}^2} u_{12}, \text{ pentru } q_1 q_2 > 0 \text{ (respingere) și} \quad (\text{I.1.3})$$

$$F_{21} = -F_{12} = -\Delta_0 \frac{q_1 q_2}{R_{12}^2} u_{12}, \text{ pentru } q_1 q_2 < 0 \text{ (atracție),} \quad (\text{I.1.4})$$

în care Δ_0 este constanta universală electrică, q_1 și q_2 sunt valorile sarcinilor electrice, iar $R_{12}/R_{12}=u_{12}$ reprezintă versorul vectorului de poziție, care are originea în punctul unde este poziționat corpul încărcat cu sarcina q_1 și extremitatea în punctul în care se află corpul încărcat cu sarcina q_2 .

Pentru fixarea unității de măsură a sarcinii electrice, se vor considera două corpuri punctuale încărcate cu sarcinile electrice $q_1=q_2=q$, situate în vid la distanța R , unul față de celalalt. Corpurile punctuale încărcate cu sarcini electrice se vor numi prin simplitate, sarcini punctuale.

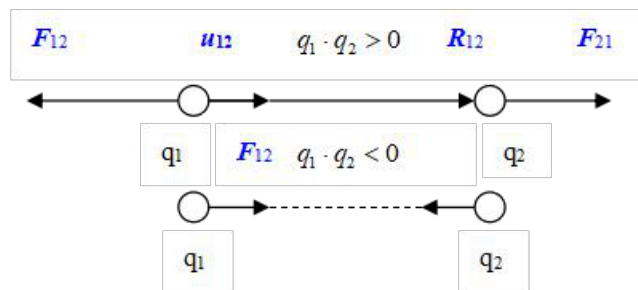

Fig.1.1

$$F = \Delta_0 \frac{q^2}{R^2} \quad (\text{I.1.5})$$

Între constanta universală magnetică Λ_0 și constanta universală electrică Δ_0 există relația:

$$c_o^2 = \frac{\Delta_0}{\Lambda_0}, \quad (\text{I.1.6})$$

în care $c_0 = 2,99776 \cdot 10^8 \text{ m/s} \approx 3 \cdot 10^8 \text{ m/s} = 3 \cdot 10^{10} \text{ cm/s}$ reprezintă viteza de propagare a luminii în vid.

Pe baza legii lui Coulomb s-au stabilit următoarele expresii analitice pentru câmpul electric al corpurilor încărcate în vid:

a) Câmpul electric în vid a unei sarcini punctuale, fig.1.2:

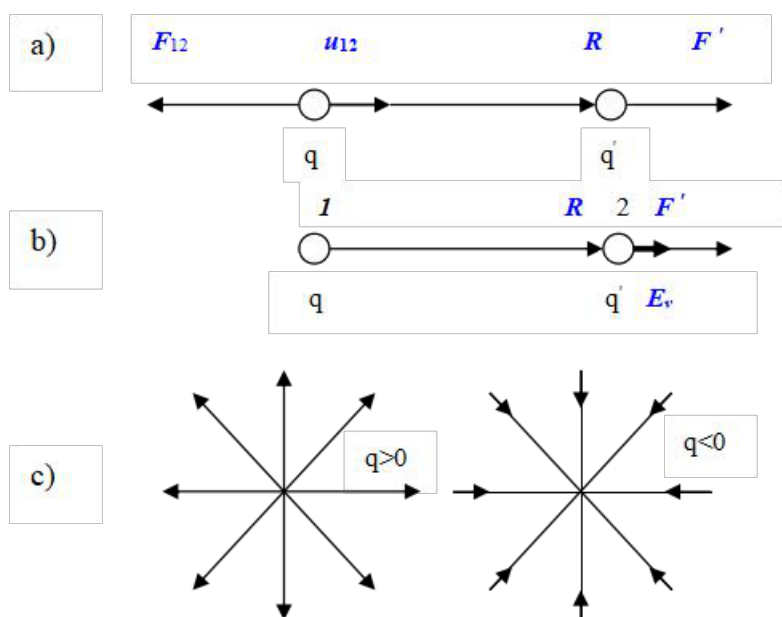

Fig.1.2

Vor fi considerate două corpuri punctuale încărcate cu sarcini pozitive q și q' (fig.1.2.a.) situate în vid la distanța orientată R , unul față de celălalt. Egalând expresia forței, care se exercită asupra corpului încărcat cu sarcina q' , exprimată cu ajutorul relației de tipul $F_r = q' \cdot E_v$, cu cea dată de formula lui *Coulomb*, se obține:

$$q' E_v = \frac{qq'R}{R^3},$$

$$E_v = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{qR}{R^3},$$

(I.1.7)

de unde

în care E_V este câmpul electric în vid în punctul 2 produs de sarcina q , din punctul 1 (fig.1.2.b). Spectrul liniilor de câmp este radial, dirijat dinspre corp spre exteriorul său, când $q > 0$, și spre corp, când $q < 0$ (fig.1.2.c).

b) Câmpul electric în vid a „n” sarcini punctuale

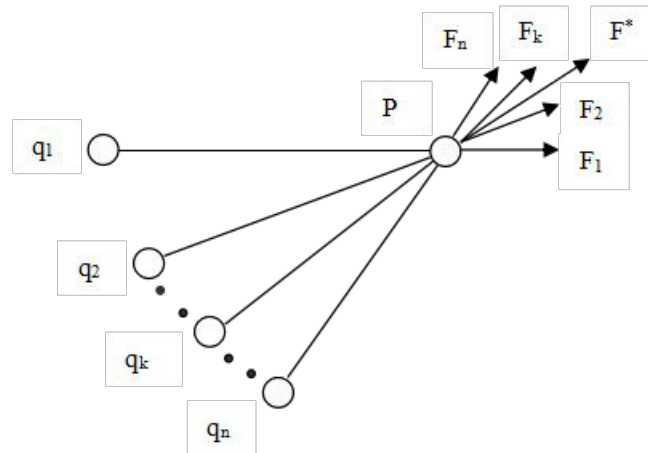

Fig.1.3

Pentru a determina într-un punct P intensitatea câmpului electric în vid a n sarcini punctuale, se deplasează în punctul considerat o sarcină punctuală auxiliară, unde rezultanta acestora care se exercită asupra corpului încărcat dă următoare expresie:

$$F^* = F_1 + F_2 + \dots + F_3 + \dots F_n,$$

sumă în care F_K este forța exercitată între sarcinile q_k și q^* , în absența celorlalte sarcini. Deoarece $F_k = q^* E_{vk}$ și $F_k = q^* E_V$, în care E_{vk} , este câmpul electric în

punctul P dat de sarcina q_k , iar E_V , este câmpul electric rezultat al tuturor sarcinilor, relația de mai sus devine

$$q^* E_V = q^* E_{V1} + q^* E_{V2} + \dots + q^* E_{Vk} + \dots + q^* E_{Vn}$$

sau

$$E_V = \sum_{k=1}^n E_{vk} \quad (I.1.8)$$

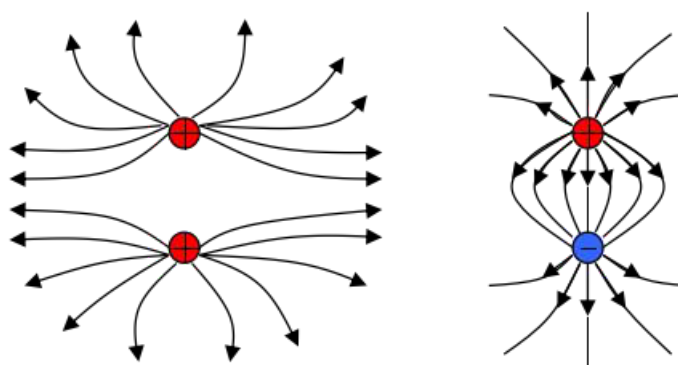

Fig.1.4

Această formulă exprimă sub forma matematică teorema superpoziției câmpurilor electrice în vid.

Aplicând teorema unui ansamblu de două sarcini egale și de semne contrare, și apoi unuia format din două sarcini egale și de același semn, se obțin spectrele liniilor de câmp, ale celor două posibile moduri de asociere a sarcinilor (fig.1.4).

Bibliografie

- [1] I. Antoniu - **Bazele electrotehnicii** - Editura Didactică și Pedagogică 1974, vol.1
- [2] A. Timotin, V. Hortopan, A.Ifrim, M. Preda - **Lecții de bazele electrotehnicii**, Ed. Didactică și Pedagogică, 1970
- [3] Mocanu, C.I., **Teoria câmpului electromagnetic**, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1981
- [4] Nicula, Al., Cristea, Gh., Simon, S., **Electricitate și magnetism**, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1982
- [5] David V., Crețu – **Măsurarea intensității câmpului electromagnetic. Teorie și aplicații**. Editura Venus, Iași, 2006
- [6] <http://www.scribube.com/tehnica-mecanica/REGIMUL-ELECTROKINETIC-STATION65878.php>
- [7] vechi.upg-ploiesti.ro/col/BE/CAPITOLUL%204..pdf
- [8] facultate.regielive.ro/.../electrocinetica-83654.html
- [9] www.physics.pub.ro/.../Curs_1_Campul_electric_stationar_in_vid.pdf
- [10] www.scribube.com/.../CURENTUL-ELECTRIC-STATIONAR32996.php
- [11] facultate.regielive.ro/.../curs_electrotehnica-17401.htm
- [12] <http://www.emie.ugal.ro/curstce/05%20-%20Capitolul%203%20%20Campul%20electric%20stationar.pdf>

WRITE A STORY - Joc didactic

Prof. Teona Codreanu

Colegiul National "Vasile Alecsandri" Bacau

THEME: Writing Stories

FINAL TASK: Students start individually, work in small groups, and write stories in English.

OBJECTIVES:

Students will understand and apply the keywords.

Students will be able to write a story.

Students are given 4 words for 4 categories and are asked to write a story. They can choose the words from the platform by working in small groups. We can use this online platform: <https://davebirss.com/writingideas/index.html> which is a free tool for writing activities and discussion.

The teacher splits the class into small groups. This activity can be easily adapted when teaching online and the teacher can create breakout groups for the students to write their stories. Then, the students read them for the whole class.

Students start writing their stories individually. Then, when the teacher says, “Freeze!” They stop writing and give the paper to the next student to continue the story. It is useful for students to read other answers, see different ideas and language, and then write their answers.

At least three people should contribute to the story and they also have to check what the other students wrote and continue the story. We should keep in mind that writing is a process that improves while they are re-drafting.

When they have at least 100 words, they can end the story and read it for the rest of the class.

We discuss students’ answers as a class. The teacher writes on the board:

- Does the story have a positive effect on the reader?
- Is the result relevant to the task?
- Does it communicate the ideas successfully?
- Is it well organized and do the sentences go together well?
- Does it include good everyday vocabulary and structures?
- Are there many errors that impede the meaning?
- Does it include a range of language: structures, tenses, appropriate expressions, and different vocabulary?

Proiect Educațional: Școala părinților-Front comun pentru copiii noștri

Autor: Constantinescu Raluca Mădălina
Grădinița cu P.P Prichindel Pucioasa

Proiectul a fost realizat în parteneriat cu Inspectoratul de Poliție Județean Dâmbovița, Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița, Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională Dâmbovița și Organizația Salvați Copiii România. Obiectivul principal a fost educarea și sprijinirea părinților pentru a le oferi acestora instrumentele necesare în crearea unui mediu sigur și armonios pentru dezvoltarea copiilor lor.

Viziune și scop

Proiectul a fost conceput pentru a întări rolul părinților ca prim educatori și pentru a promova colaborarea între familie, grădiniță și poliție, având următoarele direcții principale: prevenirea comportamentelor riscante și încurajarea siguranței personale, dezvoltarea competențelor parentale, bazate pe respect, responsabilitate și empatie și crearea unei comunități unite, în care părinții, educatorii și reprezentanții autorităților colaborează pentru binele copiilor.

Structura proiectului

Proiectul s-a desfășurat pe parcursul a două etape, fiecare cu o durată de patru săptămâni:

A doua etapă a fost dedicată părinților copiilor din grupele mari, cea din care am făcut parte și noi și a vizat următoarele subiecte:

- Reguli de siguranță rutieră și prevenirea conflictelor.
- Rolul comunicării eficiente în relația părinte-copil, modalități de petrecere a timpului liber împreună.
- Prevenirea comportamentelor riscante și cultivarea spiritului civic, prin intermediul poveștilor.
- Dezvoltarea inteligenței emoționale și sociale la copii.

Activitățile proiectului

1. Siguranța și prevenirea conflictelor

Prima activitate a fost coordonată de domnul Agent Șef Principal din cadrul Compartimentului de Analiză și Prevenire a Criminalității al IPJ Dâmbovița.

- Părinții au fost informați despre principalele riscuri la care pot fi expuși copiii lor și despre metodele eficiente de prevenire.
- Subiectele abordate au inclus: utilizarea corectă a scaunului auto pentru copii, regulile de circulație și metodele de gestionare a conflictelor.

Rezultate:

Participanții au dobândit cunoștințe practice pentru asigurarea siguranței copiilor și pentru abordarea conflictelor într-un mod calm și eficient.

2. Puterea poveștilor în educația copiilor

A doua activitate, susținută de doamnele consiliere, a evidențiat:

- Importanța poveștilor în dezvoltarea emoțională, cognitivă și socială a copiilor.
- Cum pot părinții utiliza poveștile pentru a aborda situații dificile și pentru a transmite valori morale.

- Părinții au fost încurajați să creeze povești personalizate pentru copiii lor, folosind exemple din viața de zi cu zi.

Rezultate:

Participanții au descoperit cum să folosească poveștile ca un instrument educațional valoros, stimulând creativitatea copiilor și consolidând relația părinte-copil.

3. Timp de calitate – activități interactive

Coordonată de cadrele didactice Andreea Ionela Cojocar și Teodora Marilena Vechiu, această activitate a avut ca scop evidențierea importanței timpului petrecut împreună în familie:

- Părinții au fost ghidați în descoperirea unor modalități creative de a interacționa cu copiii lor.
- Jocurile și activitățile propuse au încurajat comunicarea, cooperarea și consolidarea legăturilor familiale. Preotul Ionescu Claudiu a susținut o discuție despre rolul familiei în educația morală și spirituală a copiilor, subliniind importanța valorilor precum iubirea, respectul și sprijinul reciproc.

Rezultate:

Participanții au plecat acasă cu idei concrete despre cum să creeze momente de neuitat alături de copiii lor.

4. Dezvoltarea inteligenței emoționale și sociale

A patra și ultima activitate a fost susținută de către noi, a fost o activitate captivantă, în care am explorat împreună conceptele de inteligență cognitivă, inteligență emoțională și inteligență socială.

- Am discutat despre importanța dezvoltării acestor tipuri de inteligență în viața copiilor noștri și despre cum putem să îi sprijinim în acest proces în care părinții au învățat despre:
- Modalități de sprijinire a dezvoltării inteligenței emoționale la copii (identificarea și gestionarea emoțiilor).
- Strategii pentru cultivarea inteligenței sociale (cooperarea, empatia, rezolvarea problemelor).

Părinții au prezentat albumul „Momente de neuitat”, un proiect realizat pe parcursul celor patru săptămâni, în care au surprins activități speciale desfășurate cu copiii lor.

Rezultate:

Atelierul a oferit participanților un set de instrumente practice pentru sprijinirea dezvoltării armonioase a copiilor.

Impactul proiectului

Proiectul a fost o reușită, contribuind la consolidarea competențelor parentale și la crearea unei comunități de părinți implicați activ în educația copiilor.

Rezultate cheie:

- Părinții au dobândit cunoștințe esențiale despre siguranță, comunicare și dezvoltarea copiilor.
- Copiii, deși nu au participat direct, au beneficiat de părinți mai bine informați și pregătiți să îi sprijine.
- Comunitatea a fost consolidată prin promovarea colaborării între familie, grădiniță și instituțiile locale.

Concluzie:

Proiectul a demonstrat că educația părinților este esențială pentru crearea unui mediu sigur și sănătos în care copiii să crească și să se dezvolte armonios.

Educația și rolul ei

Damian Mădălina-Monica,

Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu”,

Educația poate fi definită ca un proces sistematic de formare a individului, care vizează nu doar dobândirea unor cunoștințe teoretice, ci și dezvoltarea abilităților și atitudinilor necesare integrării și adaptării într-o societate complexă. Personalitatea, pe de altă parte, se referă la totalitatea trăsăturilor psihice ale unui individ, la modul său unic de a gândi, simți și acționa în interacțiunile cu ceilalți.

Educația joacă un rol fundamental în formarea și dezvoltarea omului dar mai cu seamă a personalității individului, contribuind la modelarea acestuia atât din punct de vedere cognitiv, cât și afectiv și comportamental. Aceasta reprezintă un proces complex și continuu care influențează modul în care o persoană își dezvoltă abilități sociale, valori, opinii, dar și o serie de trăsături de caracter care o definesc pe parcursul vieții.

Una dintre componentele fundamentale ale educației este dezvoltarea abilităților cognitive, care sunt esențiale pentru gândirea critică și rezolvarea problemelor. De-a lungul procesului educativ, copiii și adolescenții învață să interpreteze informațiile, să ia decizii raționale și să își formeze opinii proprii. Aceste abilități sunt esențiale pentru o dezvoltare personală sănătoasă și pentru succesul social și profesional pe termen lung.

De exemplu, învățarea de la o vârstă fragedă contribuie la dezvoltarea unor trăsături precum curiozitatea, autonomia în gândire și capacitatea de a analiza situațiile din perspective multiple. Astfel, educația stimulează gândirea critică și capacitatea de autoevaluare, ambele esențiale pentru înțelegerea propriei persoane și pentru integrarea într-o comunitate.

Educația influențează, de asemenea, dezvoltarea abilităților socio-emoționale, cum ar fi empatia, autoreglarea emoțională și colaborarea cu ceilalți. Aceste abilități sunt necesare pentru formarea relațiilor interpersonale sănătoase și pentru adaptarea într-un mediu social divers. Prin intermediul educației, copiii învață să își exprime sentimentele într-un mod adecvat, să gestioneze conflictele și să dezvolte încredere în sine.

Școala și familie joacă un rol important în învățarea normelor sociale, a responsabilității și a respectului față de ceilalți, aspecte esențiale pentru dezvoltarea unei personalități echilibrate.

Pe lângă dezvoltarea abilităților cognitive și socio-emoționale, educația joacă un rol esențial în formarea valorilor și atitudinilor individului. Valorile morale și etice, cum ar fi respectul, corectitudinea

și responsabilitatea, sunt transmise în cadrul procesului educațional prin intermediul cadrelor didactice, curriculumului și interacțiunilor cu colegii.

Prin educație, indivizii învață ce înseamnă să fie cetățeni responsabili și cum să contribuie la binele comunității lor. Educația contribuie, de asemenea, la promovarea diversității și la dezvoltarea unor atitudini de toleranță și acceptare față de ceilalți.

Dezvoltarea personalității nu se oprește după finalizarea studiilor formale. Educația continuă, atât în cadrul profesional, cât și în cel personal, joacă un rol important în ajustarea și îmbogățirea trăsăturilor de personalitate. Persoanele care sunt implicate în învățarea continuă sunt mai deschise la schimbare, la dobândirea unor noi perspective și la dezvoltarea unor trăsături de caracter care le ajută să se adapteze în fața provocărilor vieții.

Educația este un factor esențial în dezvoltarea personalității, influențând profund atât abilitățile cognitive, cât și cele socio-emoționale ale unui individ. De asemenea, aceasta contribuie la formarea valorilor și a atitudinilor care stau la baza relațiilor interpersonale și a comportamentului social. Prin urmare, o educație bine structurată nu doar că formează cunoștințe, dar modelează și personalitatea individului, pregătindu-l pentru o viață activă și împlinită într-o societate în continuă schimbare.

Aceste surse oferă o înțelegere profundă a modului în care educația contribuie la dezvoltarea personalității, prin formarea de abilități, valori și comportamente esențiale pe parcursul întregii vieți.

Bibliografie

1. Goleman, D. (1995). **Emotional Intelligence: Why It Can Matter More Than IQ**. Bantam Books.
2. Erikson, E. H. (1963). **Childhood and Society**. Norton & Company.
3. Vygotsky, L. S. (1978). **Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes**. Harvard University Press.
4. Bandura, A. (1977). **Social Learning Theory**. Prentice-Hall.
5. Piaget, J. (1972). **Psychology and Pedagogy**. Viking Press.

Rolul poveștilor în dezvoltarea personalității

Damian Mădălina-Monica,

Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu”,

Poveștile au fost o formă fundamentală de transmitere a cunoștințelor și înțelepciunii de-a lungul istoriei umane. În prezent, cercetările din domeniul educației și psihologiei arată că poveștile au un rol semnificativ în dezvoltarea personalității, influențând abilități cognitive, socio-emoționale și comportamentale ale individului. Poveștile, prin caracterul lor narativ, au capacitatea de a modela trăsături fundamentale ale personalității, cum ar fi empatia, încrederea în sine, creativitatea și reziliența.

În primul rând acestea contribuie semnificativ la dezvoltarea cognitivă a elevilor, stimulând gândirea critică, capacitatea de rezolvare a problemelor și înțelegerea consecințelor acțiunilor. Prin ascultarea sau citirea unei povești, elevii sunt încurajați să facă conexiuni între evenimentele narative, să analizeze comportamentele personajelor și să prevadă evoluția acestora. Astfel, poveștile ajută la formarea unor abilități cognitive superioare, cum ar fi gândirea logică, anticiparea și analiza cauzei și efectului.

De exemplu, povestirile care implică dileme morale sau conflicte între bine și rău permit elevilor să reflecteze asupra propriilor alegeri și să înțeleagă modul în care deciziile lor pot influența rezultatele vieții. Aceste exerciții mentale sunt esențiale pentru dezvoltarea unui mod de gândire mai complex și mai nuanțat, esențial în formarea unei personalități mature și responsabile.

În al doilea rând poveștile sunt un instrument deosebit de eficient în dezvoltarea abilităților socio-emoționale ale elevilor. Personajele din povești, prin conflictele lor interioare și relațiile complexe cu alte personaje, oferă modele pentru elevi în înțelegerea și gestionarea propriilor emoții. De asemenea, ele încurajează empatia, deoarece elevii sunt invitați să se pună în locul personajelor și să trăiască alături de ele experiențele de viață.

Studiile arată că prin intermediul poveștilor, elevii pot învăța despre conflicte interpersonale, despre cum să comunice eficient și despre cum să își rezolve problemele într-un mod constructiv. Poveștile care implică eroi care înfruntă dificultăți majore pot oferi lecții despre perseverență, autocontrol și abilitatea de a face față stresului, toate aceste trăsături fiind esențiale pentru dezvoltarea unei personalități echilibrate.

În al treilea rând poveștile joacă un rol important în formarea valorilor și a moralității. Multe povești sunt structurate în jurul unor teme de dreptate, responsabilitate, bunătate și altruism. Prin intermediul lor, elevii pot învăța ce înseamnă să fii o persoană bună și cum acțiunile tale pot influența nu doar propriul destin, ci și pe al celor din jur.

În concluzie poveștile au un impact profund asupra dezvoltării personalității elevilor. Ele stimulează abilități cognitive, emoționale și sociale, oferind lecții valoroase despre cum să trăiești o viață echilibrată, să te adaptezi la provocările vieții și să interacționezi pozitiv cu ceilalți. Prin povești, elevii învață despre moralitate, valori, creativitate și reziliență, toate acestea fiind esențiale pentru formarea unei personalități puternice și echilibrate. Astfel, poveștile rămân un instrument educațional valoros, având un impact semnificativ asupra dezvoltării individului.

Aceste surse oferă o înțelegere profundă a modului în care poveștile influențează dezvoltarea personalității, atât în context educațional, cât și în viața de zi cu zi.

Bibliografie

1. **Bruner, J.** (1991). **Acts of Meaning**. Harvard University Press.
2. **Mar, R. A., & Oatley, K.** (2008). "The Function of Fiction is the Abstraction and Simulation of Social Experience". *Science*, 318(5850), 1842-1844.
3. **Nikolajeva, M.** (2002). **The Rhetoric of Children's Literature**. Scarecrow Press.
4. **Harrison, M., & Horne, S.** (2003). "Storytelling and Narrative in Education". *Psychology of Education Review*, 27(2), 58-64.
5. **Vygotsky, L. S.** (1978). **Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes**. Harvard University Press.
6. **Hughes, C. E., & Dunn, J.** (1998). "A New Look at the Role of Storytelling in Children's Emotional Development". *Child Development*, 69(4), 1276-1286.

Abordări inovative în educația incluzivă pentru elevii cu Cerințe Educaționale Speciale

Autor: Dorgo Diana-Andreea

Școala Gimnazială Albești

În ultimii ani, educația elevilor cu cerințe educaționale speciale determinate de prezența unei dizabilități a devenit o preocupare aparte în rândul specialiștilor, mai ales odată cu apariția conceptelor de educație integrată, incluziune școlară și școală incluzivă, care au determinat modificări fundamentale în percepția actului educativ.

Analizând particularitățile specifice ale procesului de învățare a copiilor cu diferite tipuri de dizabilitate se ajunge la concluzia că una dintre calitățile esențiale ale curriculumului școlar presupune un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permit fiecărui copil să avanseze în ritmul său și să fie tratat în funcție de capacitățile sale de învățare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conținuturilor instruirii, modalitățile de transmitere a informațiilor în clasă și evaluarea elevilor să fie diferențiate. Argumentele care stau la baza unui curriculum flexibil și ușor de adaptat cerințelor educaționale ale fiecărui elev sunt:

- respectarea dreptului fiecărui copil la instrucție și educație pe măsura potențialului și capacităților sale;
- formarea unui registru comportamental care să permită pe termen lung adaptarea și integrarea lui socială;
- asigurarea legăturii cu faptele reale de viață și familiarizarea cu o serie de obișnuințe privind activitățile de utilitate practică și de timp liber;
- dezvoltarea capacităților necesare pentru rezolvarea independentă (în limitele permise de tipul și gradul dizabilității) a problemelor de viață, de autocontrol în situații dificile și practicarea unor metode și tehnici de muncă intelectuală care să asigure eficiență în adaptarea și integrarea școlară și socială.

Modalitățile de adaptare a strategiilor didactice și a conținuturilor educației speciale în contextul modernizării și reformării serviciilor educaționale destinate copiilor cu cerințe educaționale speciale determinate de abilități presupun o analiză atentă a următoarelor aspecte:

- tipul și gravitatea deficienței/ tulburărilor diagnosticate, rolul și importanța diagnosticului diferențial în susținerea unui program recuperator și educațional eficient;
- vârsta copilului, decalajul între vârsta cronologică și vârsta mintală;
- experiența de viață a copilului în familia din care provine- gradul de implicare a familiei în dezvoltarea și evoluția sa normală, susținerea afectivă și materială, educația oferită și atitudinea membrilor familiei față de problemele speciale ale copilului;
- ruta școlară a copilului- dacă a urmat sau nu un program de învățământ preșcolar sau al unei școli, rezultatele școlare obținute, problemele privind modul și potențialul de învățare al copilului;
- atitudinea și modalitățile de implicare a familiei și resurselor comunitare în activitățile educative ale copiilor cu cerințe educative speciale- interesul pentru educarea și integrarea copiilor cu dizabilități în viața socială normală;
- pregătirea psihopedagogică a educatorilor – cunoașterea metodelor de lucru cu această categorie de copii, a limitelor și posibilităților lor de învățare, a modalităților și formelor de evaluare;
- strategia și modalitățile de organizare a activităților de predare-învățare la clasă, stilul și maniera de lucru ale fiecărui educator în parte, capacitatea cadrelor didactice de a accesibiliza conținutul învățării la nivelul de înțelegere al fiecărui elev din clasă, disponibilitatea educatorilor de a desfășura activități diferențiate și individualizate;

În scopul eficientizării procesului de învățare pentru elevii cu cerințe speciale/ dizabilități sunt aduse în prim plan, mai ales în ultimii ani, câteva repere fundamentale:

- a) *Învățarea interactivă*
- b) *Elaborarea în comun a obiectivelor învățării*
- c) *Demonstrația, aplicația și feedbackul*
- d) *Modalitățile de sprijin în actul învățării*
- e) *Evaluarea continuă a învățării*

Metodele activ-participative utilizate în practica instructiv-educativă permit elevilor satisfacerea cerințelor educaționale prin efort personal sau în colaborare cu alți colegi. Specific acestor metode este faptul că stimulează interesul pentru cunoaștere, este facilitat contactul cu realitatea înconjurătoare, sunt subordonate dezvoltării mintale și nivelului de socializare a elevilor. În contextul educației integrate, aceste metode constituie o resursă importantă în proiectarea activităților educative deoarece stimulează și dezvoltă foarte mult învățarea prin cooperare (lucrul în perechi sau în grupe

mici de elevi), facilitând astfel comunicarea, relaționarea, colaborarea și sprijinul reciproc pentru rezolvarea unor probleme sau pentru explorarea unor teme noi; sunt favorizate astfel cunoașterea reciprocă dintre elevi, înțelegerea și acceptarea reciprocă, precum și integrarea copiilor cu cerințe speciale în colectivul școlii de masă.

În anii '90 aceste metode au cunoscut o dezvoltare și o diversificare mare o dată cu aplicarea programului *The Reading and Writing for Critical Thinking Project- RWCT* (Lectura și scrierea pentru dezvoltarea gândirii critice). Acest program a debutat în SUA și apoi s-a extins în peste 40 de țări, majoritatea europene. Aceste metode, pe lângă eficiența lor în activitatea didactică, dezvoltă o serie de aptitudini și capacități referitoare la spiritul de toleranță, ascultarea activă, luarea deciziilor, autonomie personală, responsabilitate și participare socială, formarea opiniilor și înțelegerea corectă a realității.

Pentru fiecare moment sau etapă a lecției se pot folosi o serie de metode sau tehnici de lucru, incluse într-o strategie adaptată disciplinei, conținutului, vârstei și performanței elevilor. Mai jos amintim câteva strategii de învățare prin cooperare care pot fi aplicate cu mare eficiență și în condițiile educației incluzive:

1. *Predicțiile în perechi*
2. *Interviul în trei etape (2-4 elevi)*
3. *Unul stă, trei circulă (3-5 elevi)*- în grupul casei, elevii lucrează la o problemă sau o sarcină care se finalizează cu obținerea unui produs, de preferință realizabil în mai multe feluri.
4. *Masa rotunda/ Cercul*
5. *Creioanele la mijloc*

Învățarea interactivă și activitatea diferențiată favorizează lucrul în echipă al profesorilor (co-teaching), fiind incluși și educatorii specializați în diferite forme de terapie educațională sau profesorii de sprijin, specializați în activitățile cu elevii integrați în învățământul obișnuit.

Bibliografie:

Bocoș, M-D., *Instruirea interactivă*, Editura Polirom, 2013
 Gherguț A., Frumos L., Raus G., *Educația specială. Ghid Metodologic*, Editura Polirom, 2016
 Gherguț A., *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii de educație integrate*, Editura Polirom, 2001
 Gherguț A., *Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice*, Editura Polirom, 2013

Joc didactic pentru dezvoltarea competențelor matematice la clasa a III-a- Provocările brăduțului

Prof. învă. primar Dorgo Diana-Andreea

Școala Gimnazială Albești, județ Mureș

Provocările matematice ale brăduțului din fetru se prezintă elevilor în sala de clasă. Acesta transmite un mesaj prin care cere ajutor pentru a putea fi împodobit de către elevi. Ei trebuie să rezolve corect exercițiile și problemele de pe fișele de lucru pentru a putea primi globurile colorate pe care și le dorește.

Se anunță elevii că pe parcursul orei de matematică se vor juca jocul didactic Provocarea brăduțului cu sarcini de a rezolva exerciții și probleme recapitulative de adunare și scădere cu și fără trecere peste ordin, în concentrul 0-10 000.

SARCINA DE LUCRU 1:

Se împart fișele de lucru-brăduț elevilor.

Se împart elevii în 5 perechi, fiecare primind câte un brăduț de altă culoare cu numărul exercițiului ce trebuie să îl rezolve de pe fișa de lucru.

Provocarea Brăduțului în pereche(vezi fișa 1)

După finalizarea rezolvării de către fiecare pereche, un membru al fiecărei echipe va veni la tablă pentru rezolvarea și verificarea provocărilor. Ceilalți elevi vor scrie pe fișa brăduț rezolvarea fiecărei provocări. După aflarea rezultatului corect, celălalt membru al echipei va primi câte două globuri de fetru și le va lipi pe bradul din fetru.

SARCINA DE LUCRU 2:

A doua provocare a Brăduțului va consta într-o fișă de evaluare individuală. Aceasta va fi în formă de glob.

Provocarea Brăduțului individuală(vezi fișa 2):

La final, elevii vor termina de împodobi bradul de fetru cu globuri.

Se vor face aprecieri asupra activității elevilor și se vor oferi recompense stickere de Crăciun.

FIȘA 1

SARCINA 1: PROVOCAREA BRĂDUȚULUI ÎN PERECHE

1.

1201+

5012

6329 -

3218

2.

4538 +

3237

5630 -

4125

3

1786 +

6883

6190 -

3482

4.

Mărește cu 4200 numărul 1232.

Află **diferența** numerelor 7296 și 5183.

5

Află **suma** nerelor 3415 și 2725.

Micșorează cu 1000 numărul 5000.

FIȘA 2

SARCINA 2:

**PROVOCAREA BRĂDUȚULUI
INDIVIDUALĂ**

1. $7000 + 2000 =$

$9000 - 5000 =$

2. $3456 + 3456 =$

$8000 - 5999 =$

3. **Diferența** numerelor 4280 și 1239 este:

Factori educaționali în dezvoltarea personalității elevilor

Prof. Dorneanu Constantin Bogdan

Prof. Dorneanu Daniela

Școala Gimnazială „Petru Rareș” Hârlău

Educația joacă un rol esențial în dezvoltarea personalității unei persoane, influențând toate aspectele vieții acesteia. Prin intermediul educației, indivizii își formează valori, abilități și comportamente care îi ajută să se integreze și să contribuie pozitiv în societate. În această lucrare, vom explora rolul profesorilor, al părinților și al comunității locale în procesul educațional și în dezvoltarea personalității.

1. Rolul profesorilor

Profesorii sunt pilonii principali ai sistemului educațional și au un impact semnificativ asupra dezvoltării personalității elevilor. Aceștia nu doar transmit cunoștințe, ci și modelează comportamente și atitudini. Dintre multitudinile de moduri în care profesorii contribuie la dezvoltarea personalității putem aminti de **transmiterea valorilor și eticii**, de **dezvoltarea abilităților cognitive**, precum și **îmbunătățirea abilităților sociale**.

Transmiterea valorilor și eticii

Profesorii sunt modele de comportament pentru elevi și îi ajută să înțeleagă importanța valorilor morale și etice. Prin exemplul personal și prin discuții despre etică, profesorii contribuie la formarea unui set de principii care ghidează comportamentul elevilor.

De exemplu, un profesor care promovează onestitatea și respectul în clasă va influența elevii să adopte aceste valori în viața lor de zi cu zi.

Dezvoltarea abilităților cognitive

Profesorii stimulează gândirea critică, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor prin metode didactice variate și provocatoare. Aceste abilități sunt esențiale pentru adaptarea la diverse situații și pentru luarea deciziilor informate.

De exemplu, un profesor care încurajează dezbaterile și proiectele de grup ajută elevii să își dezvolte abilitățile de analiză și colaborare.

Îmbunătățirea abilităților sociale

Prin activități de grup și proiecte colaborative, profesorii ajută elevii să își dezvolte abilitățile de comunicare, colaborare și leadership. Aceste abilități sunt esențiale pentru construirea relațiilor sănătoase și pentru succesul în viața profesională și personală.

De exemplu, un profesor care organizează activități extracurriculare și excursii educative contribuie la dezvoltarea abilităților sociale ale elevilor.

2. Rolul părinților

Părinții sunt primii educatori ai copiilor și au un rol crucial în dezvoltarea personalității acestora. Implicarea activă a părinților în educația copiilor lor poate avea un impact pozitiv semnificativ. Iată câteva moduri în care părinții contribuie la dezvoltarea personalității: **crearea unui mediu de susținere, transmiterea valorilor și tradițiilor, implicarea în educația formală.**

Crearea unui mediu de susținere

Părinții care oferă un mediu de susținere și încurajare contribuie la dezvoltarea încrederii în sine și a stimei de sine a copiilor. Aceștia se simt iubiți și apreciați, ceea ce le permite să exploreze și să învețe fără teama de eșec.

De exemplu, părinții care își încurajează copiii să își urmeze pasiunile și să își exprime opiniile contribuie la dezvoltarea unei personalități puternice și independente.

Transmiterea valorilor și tradițiilor:

Părinții joacă un rol important în transmiterea valorilor culturale și a tradițiilor familiale. Acestea contribuie la formarea identității și a sentimentului de apartenență al copiilor.

De exemplu, părinții care sărbătoresc împreună cu copiii lor sărbătorile tradiționale și le explică semnificația acestora contribuie la consolidarea legăturilor familiale și culturale.

Implicarea în educația formală:

Părinții care se implică activ în educația formală a copiilor lor, prin participarea la ședințe cu profesorii și susținerea activităților școlare, contribuie la îmbunătățirea performanțelor academice și la dezvoltarea unei atitudini pozitive față de învățare.

De exemplu, părinții care își ajută copiii la teme și îi încurajează să participe la activități extracurriculare contribuie la dezvoltarea unei atitudini proactive față de educație.

3. Rolul comunității locale

Comunitatea locală joacă, de asemenea, un rol important în dezvoltarea personalității indivizilor. Prin intermediul resurselor și oportunităților pe care le oferă, comunitatea poate sprijini procesul educațional și poate contribui la formarea unor cetățeni responsabili și implicați. **Oferirea de resurse educaționale, crearea unui mediu sigur și incluziv, promovarea voluntariatului și a implicării civice** sunt doar câteva moduri în care comunitatea locală contribuie la dezvoltarea personalității.

Oferirea de resurse educaționale

Bibliotecile, centrele culturale și alte instituții comunitare oferă resurse educaționale suplimentare care completează educația formală. Acestea pot include cărți, cursuri, ateliere și activități extracurriculare care stimulează dezvoltarea personală.

De exemplu, o bibliotecă locală care organizează cluburi de lectură și ateliere de scriere creativă contribuie la dezvoltarea abilităților literare și creative ale indivizilor.

Crearea unui mediu sigur și incluziv

O comunitate care promovează siguranța și incluziunea contribuie la dezvoltarea unui sentiment de apartenență și la formarea unor relații sănătoase. Indivizii se simt acceptați și respectați, ceea ce le permite să se dezvolte armonios.

De exemplu, o comunitate care organizează evenimente sociale și culturale deschise tuturor membrilor contribuie la consolidarea legăturilor sociale și la promovarea diversității.

Promovarea voluntariatului și a implicării civice

Comunitățile care încurajează voluntariatul și implicarea civică contribuie la dezvoltarea responsabilității sociale și a empatiei. Participarea la activități de voluntariat îi ajută pe indivizi să înțeleagă importanța contribuției lor la binele comun și să dezvolte abilități de leadership și colaborare.

De exemplu, o comunitate care organizează campanii de curățenie și proiecte de ajutorare a persoanelor defavorizate contribuie la dezvoltarea unui spirit civic și a empatiei.

În concluzie, educația este un pilon fundamental în dezvoltarea personalității, influențând toate aspectele vieții unei persoane. Profesorii, părinții și comunitatea locală joacă roluri complementare și esențiale în acest proces. Prin colaborarea și implicarea activă a tuturor acestor factori, putem asigura o educație de calitate care să contribuie la formarea unor indivizi responsabili, empatici și bine pregătiți pentru viață.

Rolul empatiei în practica educațională

Dragne Alina Florina,

Școala Gimnazială „Dr. Mioara Mincu”, Conțești, Dâmbovița

Activitatea educațională este una ce presupune o permanentă comunicare între diferiți actori implicați în actul instructiv-educativ – profesori, elevi, părinți, manageri. Un rol determinant însă în activitatea didactică este acela al relației ce se stabilește între cadrul didactic și elev. Această relație este direcționată de o serie de factori ce îi oferă un statut diferit față de alte relații stabilite la nivel social.

Obiectivele/competențele stabilite la nivelul curriculumului, etosul școlii, status-rolurile fiecăruia dintre actorii implicați, dar și capacitățile și competențele acestora, sunt doar câțiva factori ce oferă acestei relații un statut aparte.

În general, persoanele implicate în activități ce presupun relații interpersonale, au nevoie de anumite capacități empatice, pentru a dezvolta relații armonioase și pozitive; activitatea educațională este una dintre aceste activități. Există la ora actuală o multitudine de cercetări care atestă rolul instrumental-operational al empatiei în activitatea instructiv-educativă.

Activitatea didactică este un act în care sunt puse în comun o serie de mesaje, idei, comportamente, păreri, informații, fapt care nu înseamnă altceva decât o interacțiune între profesor și elev la nivel cognitiv, volitiv, practic-acțional, afectiv etc. Putem spune că relația profesor-elev este o relație interpersonală de comunicare, de punere în comun a unor mesaje cu conținut educațional, cu scopul de a influența, într-o perspectivă formatoare, personalitatea educabililor. Funcția empatiei într-o astfel de relație este una definitorie deoarece „gradul de includere în propria cunoaștere a cunoașterii celuilalt devine parametrul cognitiv principal în funcție de care se reglează transparența unui individ” (Mamali, 1974, apud Marcus, David, Predescu, 1987, 47).

Relația profesor-elev se impune în activitatea didactică, deoarece aceasta reprezintă fondul pe baza căruia se realizează toate sarcinile formării-dezvoltării personalității educabililor. Astfel, profesorul, pentru a putea stabili și organiza activitatea instructiv-educativă, pentru a putea media și armoniza accesul elevului la informație, dar și pentru a urmări și evalua permanent randamentul școlar, trebuie să se poată transpune în psihologia celuilalt. Această relație bilaterală presupune, așa cum evidențiază I. Nicola (1980, apud Marcus, David, Predescu, 1987, 50), un complex de relații ce se intercondiționează reciproc, atât în plan formal, cât și informal. Astfel, pe lângă aspectul cognitiv, procesul instructiv-educativ presupune cooperare, sociabilitate, afectivitate; relații ce pot stimula sau inhiba comunicarea deschisă între profesor și elev. În această relație bilaterală este necesară implicarea comportamentului empatic, ca formă de manifestare a unei relații empatice care poate asigura o comunicare eficientă.

Relația empatică dintre cadrul didactic și elev este bazată pe existența unei deschideri către comunicare a celor doi actori implicați, în care fiecare dintre cei doi parteneri exprimă și înțelege ceea ce vrea să transmită celălalt, structurându-și totodată reacția pe baza unei înțelegeri reciproce. Dat fiind faptul că profesorul este factorul determinat, cel care trasează calea de urmat în cadrul procesului instructiv, cel

care organizează experiențele de învățare, acesta trebuie să dea dovadă de flexibilitate, de deschidere către trăirile elevilor, de acceptare și înțelegere a acestora. Această deschidere către celălalt și înțelegere a nevoilor și trăirilor sale conduce la o adaptare a propriului repertoriu la nevoile interlocutorului.

Cadrul didactic empatic va accepta părerile elevilor săi, îi va implica activ în actul educațional; demersul educațional va avea în centrul său elevul, ca subiect al propriei deveniri. Conținuturile vor fi transformate într-un mod cât mai atractiv, pe baza unei corecte identificări a potențialului, aptitudinilor, intereselor, nevoilor fiecărui copil, dar și pe baza capacității profesorului de a se putea transpune în locul propriilor elevi. În procesul de predare, profesorul va selecta și va doza informația pe care urmează să o ofere elevilor săi bazându-se pe posibilitățile de asimilare ale acestora, posibilități ce sunt, de cele mai multe ori, distribuite neuniform la nivelul clasei de elevi. În acest fel, apare necesitatea abordării diferențiate a demersului didactic, diferențiere ce va avea la bază, inevitabil, cunoașterea empatică a elevilor.

Nu poate fi neglijat nici rolul pe care îl are *empatia* în evaluarea elevilor; cunoașterea fiecărui elev în parte și înțelegerea acestuia conduc la adoptarea unei anumite atitudini din partea profesorului, într-o situație evaluatoare. Atitudinea deschisă și aprobatoare, comportamentul care să nu intimideze, încurajarea, răbdarea cu care așteaptă răspunsul etc. sunt câteva dintre modalitățile prin care profesorul empatic poate crea un climat de apropiere și încredere reciprocă, în care elevul va simți că este evaluat corect.

Manifestarea empatiei în cadrul relației profesor-elev poate fi descrisă și ca o participare, implicare și înțelegere din partea profesorului a emoțiilor și sentimentelor elevilor, dar și o punere în comun a acestora. Această relație are la bază o comuniune a emoțiilor, ce are drept scop o mai bună înțelegere a universului interior al copiilor. În acest fel, profesorul poate anticipa comportamentul elevilor săi, empatia facilitând adoptarea unor modalități mai eficiente de menținere a atenției întregii clase, de stabilire a unor relații echilibrate, dar mai ales de asigurare a unor condiții favorabile de desfășurare a activității instructiv-educative.

Un alt aspect ce trebuie menționat este faptul că profesorul, prin relația pe care o stabilește cu elevii săi, influențează nu numai nivelul cognitiv al acestora, ci și felul în care ei relaționează și se raportează la realitatea înconjurătoare. Există la ora actuală o multitudine de dovezi care evidențiază faptul că relațiile pozitive dintre profesori și elevi joacă un rol important în dezvoltarea unui climat educațional sănătos, conduc la o apropiere între elev și școală, precum și la îmbunătățirea rezultatelor școlare (Jennings, Greenberg, 2009, 500) (Figura 1). Mai mult, aceiași autori subliniază faptul că o relație de susținere între educator și educat este cheia către un management eficient al clasei. Într-adevăr, felul în care este percepută de către elevi relația pe care o are cadrul didactic cu aceștia, influențează foarte mult interesul și motivația pentru învățare; așteptările pe care le are profesorul de la elevii săi influențează modul de comportare al acestora, imaginea de sine, motivația și performanțele școlare (Jussin, Harber, 2005, apud Jennings, Greenberg, 2009, 500). Putem spune însă că așteptările și comportamentul pe care îl au profesorii față de elevii lor este determinat de nivelul *empatiei*. Un cadru didactic empatic va avea așteptări realiste de la elevii săi și se va raporta tot timpul la nivelul lor de dezvoltare și de înțelegere.

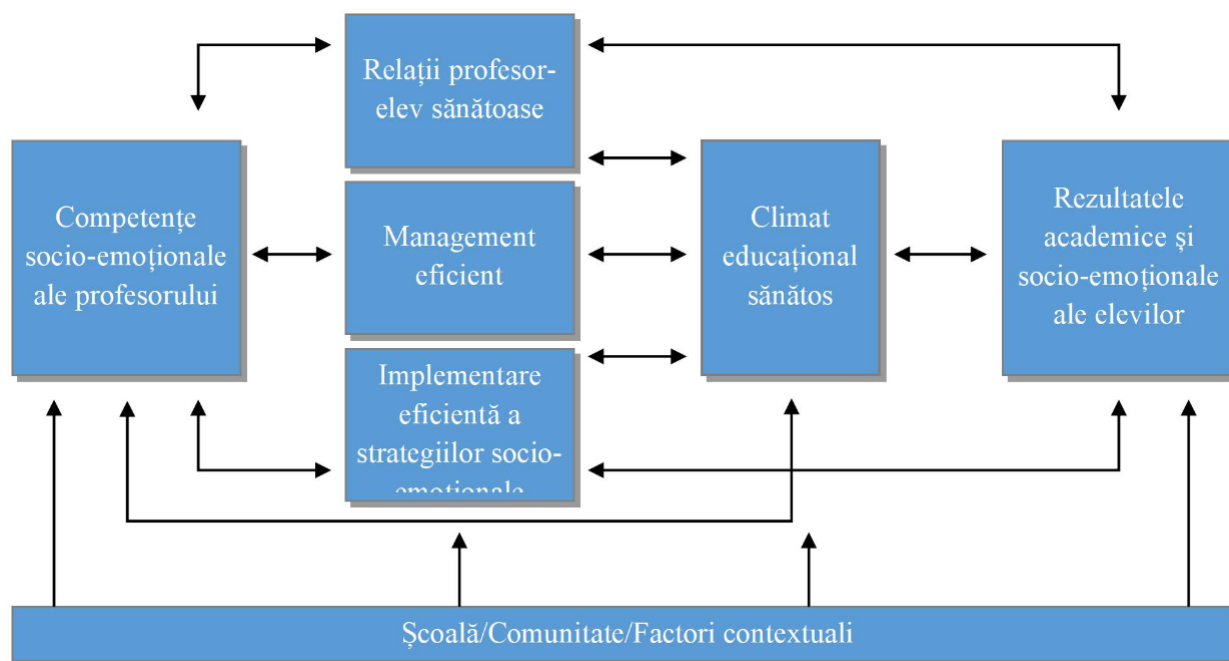

Figura nr. 1. Influența competențelor socio-emoționale ale profesorului asupra climatului clasei și rezultatelor academice ale elevilor (după Jennings, Greenberg, 2009)

Concluzionând, apreciem că *empatia*, văzută ca o competență socio-emoțională necesară a cadrului didactic, ajută la dezvoltarea și menținerea unor relații bazate pe suport, cooperare și încurajare din partea educatorului; acesta va fi capabil să construiască și să organizeze activități ce valorifică din plin punctele tari ale elevilor, abilitățile acestora, oferind în același timp repere comportamentale care să promoveze motivația, să încurajeze cooperarea, comunicarea, exprimarea liberă, acceptarea, flexibilitatea etc.

Actul educativ, eficiența sa se decide pe terenul raporturilor permanente dintre profesor și elev. Pentru construirea unor demersuri didactice eficiente, este nevoie ca profesorul să își cunoască foarte bine elevii; cu cât acesta îi va cunoaște mai bine pe elevi, cu atât își va plăcea activitatea pe realitatea concretă de la clasă.

Principiul empatiei implică însă mai mult decât o cunoaștere a elevilor, implică o înțelegere a lor, a felului în care aceștia gândesc și se raportează la realitate. De multe ori, cadrul didactic are tendința să se raporteze la realitatea educațională prin prisma propriei experiențe de viață sau a cunoștințelor dobândite. Incapacitatea profesorului de a vedea lumea prin ochii elevilor săi va crea o distanță între cei doi actori ai educației. Pentru rezolvarea acestei situații, Lakhani propune ca profesorul să înțeleagă felul în care elevii se văd pe ei înșiși, deoarece, de cele mai multe ori, acesta se concentrează pe modul în care îi vede el pe elevi (2008, apud Pânișoară, 2009, 68). Astfel, cadrul didactic va aborda situațiile instructiv-educative concrete într-o manieră proactivă și eficientă.

Un profesor empatic nu va reacționa la comportamentele elevilor săi fără a face efortul de a înțelege mecanismele din spatele respectivei reacții. Odată înțelese aceste mecanisme, profesorul va aborda o

atitudine înțelegătoare, deschisă, va apela la o ascultare activă și un feedback suportiv (Pânișoară, 2009, 69).

Centrarea pe cel care învață, pe nevoile sale, pe subiectivitatea sa, impune o reconsiderare a competențelor necesare pentru exercitarea profesiei didactice (Drăghicescu, Savu-Cristescu, 2008). Cadrul didactic nu este doar un transmițător eficient de informații; dincolo de competențele cognitive, metodologice, organizatorice etc., este nevoie de valorificarea unor competențe emoționale, printre care și empatia, care potențează procesul instructiv-educativ, oferindu-i o eficiență crescută.

Bibliografie

1. Drăghicescu, L., Savu-Cristescu, M. (2008). *Dezvoltarea competențelor emoționale ale profesorilor – un demers necesar*. În *Analele Universității „Dunărea de Jos” Galați, Fascicula XXI – Psihologie și Științele Educației*, An III, nr. V. Galați: Galați University Press, 126-131.
2. Jennings, P. A., Greenberg, M. T. (2009). The prosocial classroom: Teacher social and emotional competence in relation to student and classroom outcomes. *Review of educational research*, 79(1), 491-525.
<http://prevention.psu.edu/people/documents/491.full.pdf> Accesat la 03.01.2015
3. Marcus, S., David, T., Predescu, A. (1987). *Empatia și relația profesor-elev*. București: Editura Academiei Republicii Socialiste România.
4. Marcus, S. (1997). *Empatie și personalitate*. București: Editura ATOS.
5. Pânișoară, I. O. (2009). *Profesorul de succes. 59 de principii de pedagogie practică*. Iași: Editura Polirom.
6. Vorkapić, S. T., & Ružić, N. (2013). Measuring Empathy in Future Preschool Teachers: Implications for Study Program Modification. *International Journal of Psychology and Behavioral Sciences*, 3(6): 188-195.

Importanța activităților extrașcolare în dezvoltarea școlarilor de vârste mici

Prof. inv. primar Enache Ioana
Școala Gimnazială Nr. 133, București

Activitățile extrașcolare sunt activitățile educaționale pe care elevii le desfășoară în afara orelor de școală. Scopul lor este de a oferi acestora oportunități de învățare și dezvoltare care nu sunt cuprinse în curriculumul tradițional.

Aceste activități sunt concepute pentru a încuraja pasiunile și interesele individuale ale elevilor, precum și pentru a le dezvolta abilitățile sociale, emoționale și intelectuale într-un mediu non-formal și stimulat.

Pe de o parte, părinții pot fi cei care aleg activitățile extrașcolare ale copiilor, prin înscrierea acestora la diverse cursuri și programe în funcție de nevoile și interesele individuale. Pe de altă parte, activitățile extracuriculare pot fi gestionate și de instituția de învățământ, cu acordul părintelui și respectarea normelor de siguranță, prin organizarea unor activități educative fie în incinta, fie în afara instituției, dar în afara orelor de clasă.

Activitățile extrașcolare desfășurate prin intermediul instituției de învățământ au rolul nu doar de a completa educația elevilor, ci și de a oferi oportunitatea excelentă pentru profesori de a-și cunoaște mai bine elevii, de a-i sprijini în dezvoltarea unor aptitudini speciale, de a fructifica talentele personale și de a-i ajuta să-și îmbunătățească rezultatele școlare în ansamblu.

Acest tip de activități respectă principiul egalității șanselor, oferind fiecărui elev posibilitatea de a se implica, indiferent de rezultatele sale școlare. Se dezvoltă astfel sentimentul încrederii în sine, în forțele proprii, fapt care va avea ulterior o mare influență asupra succesului școlar. Unul din scopurile principale ale educației non-formale îl reprezintă creșterea gradului de adaptabilitate a copiilor la viața socială, respectiv dezvoltarea autonomiei personale și sociale, a comportamentului în grup. În lucrarea intitulată Descoperirea copilului, Maria Montessori făcea următoarea afirmație : „Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

Demersurile educaționale, vizând dezvoltarea personalității elevilor, impun participarea activă, conștientă și responsabilă a acestora în propria formare. Diferențierea și individualizarea demersului educativ trebuie să devină un scop și un mijloc în același timp. Dezvoltarea personalității elevilor este condiționată de folosirea unor metode adecvate, care să permită individualizarea învățământului, astfel încât fiecare elev să-și dezvolte la maximum capacitățile și aptitudinile creatoare prin procesul învățării. Cercetările relevă că învățarea activă este cea care duce la dezvoltarea psihică autentică a elevului, respectiv la o învățare eficientă, iar educația non-formală sprijină acest demers. Componentă importantă a educației nonformale, activitățile extrașcolare (extradidactice sau extracuriculare) oferă cele mai eficiente metode de formare a caracterului copilului încă din clasele primare. Ele au un rol foarte important datorită caracterului lor activ participativ, facilitând integrarea eficientă și rapidă a

elevilor în colectivitate. Această integrare facilitează la rândul ei procesul de autocunoaștere. Implicându-se în acest tip de activități, elevii devin “subiecți” conștienți ai acțiunii, trăind intens succesele sau insuccesele propriei lor activități. Ei devin capabili să-și orienteze curiozitatea nu numai asupra lumii exterioare, ci și asupra propriei persoane. Se formează astfel „imaginea de sine”, esențială în succesul școlar.

Câteva exemple de activități extrașcolare pe care cadrele didactice le-ar putea organiza ar fi următoarele: teatrul școlii, revista școlii, excursii în natură, plimbări în parc, clubul de lectură etc.

Ceea ce trebuie să reținem este faptul că aceste tipuri de activități au devenit o cărămidă importantă în formarea tinerilor din ziua de azi, de aceea ele trebuie realizate de cadrele didactice începând cu ciclul primar.

Bibliografie

1. Cernea, Maria – *Contribuția activităților extracurriculare la optimizarea procesului de învățământ, în „Învățământul primar” nr. 1/ 2000*, Ed. Discipol, București;
2. Gherghina, Dumitru, Ana Danila, Loredana Roman – *Activități extracurriculare și extrascolare culturale-artistice în învățământul preuniversitar*, Ed. Didactica Nova, Craiova, 2009.

Importanța jocului didactic la orele de matematică

Prof. Înv. Primar Enache Ioana
Școala Gimnazială Nr. 133, București

Jocul didactic constituie o punte de legătură între joc ca activitate dominantă în care este integrat copilul în perioada preșcolară și activitatea specifică școlii, învățarea.

Jocul didactic este o variantă a jocului cu reguli folosit în grădiniță. Deosebirea constă în faptul că regulile jocului sunt tocmai obiectivele pedagogice urmărite de cadrul didactic și convertite în sarcini de învățare.

La vârsta școlară mică, jocul didactic este o formă accesibilă și plăcută de învățare activ-participativă, stimulând în același timp inițiativa și creativitatea elevilor.

Deoarece corespunde particularităților vârstei școlare mici, jocul didactic cuprinde cele mai bogate valențe formative. Îmbină distracția, buna dispoziție cu sarcina didactică la potențialul intelectual, moral și fizic al copiilor și asigură o activitate complexă, interesantă, plăcută, antrenantă, dezvoltă deprinderi de muncă independentă, perseverență și dârzenie în învingerea dificultăților, flexibilitatea gândirii, spiriul de cooperare, stimulează inițiativa, inventivitatea, creativitatea, iar competitivitatea angajează la efort toate capacitățile elevului, fără a produce oboseală.

Studiul matematicii, în clasele primare, urmărește să asigure cunoștințe matematice de bază și să formeze deprinderi de calcul.

Jocul didactic este o metodă activ-participativă, dar și un mijloc prin care cadrul didactic consolidează, precizează și verifică cunoștințe, pune în valoare și antrenează capacitățile creatoare ale elevilor.

Prin folosirea jocurilor didactice la orele de matematică la clasele primare se realizează importante sarcini formative ale procesului de învățământ: antrenarea operațiilor gândirii (analiza, sinteza, compararea, clasificarea, ordonarea, abstractizarea, generalizarea, concretizarea), dezvoltarea spiritului imaginativ-creator și de imaginație, dezvoltarea atenției, disciplinei și spiritului de ordine în desfășurarea unei activități, formarea deprinderii de lucru corect și rapid, asigurarea însușirii temeinice a cunoștințelor.

Școlarul mic manifestă curiozitate. Apare necesitatea de a-și explica fenomenele, de a înțelege lumea, de a stabili relații între cauze și efecte. Este vârsta când se trece de la o gândire intuitivă la o gândire operativă. Elevii învață să rezolve exercițiile și problemele și apoi treptat, schemele și structurile mintale. Intellectul infantil se caracterizează printr-o deosebită receptivitate. Copilul poate reține cu multă ușurință o serie de date, numere.

Profesorul pentru învățământ primar va dirija procesul memorării, va urmări trecerea de la o memorare predominant mecanică la o memorare logică.

Jocurile didactice pot fi folosite în orice moment al lecției cu scopul de: a familiariza elevii cu unele concepte matematice, a consolida cunoștințele însușite, a cultiva unele calități ale gândirii, a evalua cunoștințele însușite.

În cadrul procesului de învățământ, jocul este conceput ca mijloc de instruire și de educare a copiilor și ca procedeu didactic de realizare a obiectivelor operaționale specifice conținuturilor.

În învățământul primar, învățarea este activitatea centrală ce solicită întreg potențialul psihic și fizic al copilului. Prin folosirea jocului didactic se realizează sarcini ale procesului formativ.

Bibliografie

1. Chateau, Jean, 1976, „*Copilul și jocul*”, E.D.P., București
2. Neveanu, P., P., Zlate, M., Crețu, T., 1997, „*Psihologie*”, E. D. P., București
3. Romanescu, Camelia, 2017, „*Jocul didactic în învățământul primar*”, Ed. Rovimed Publishers, Bacău

Evaluarea școlară în învățământul primar

Autor: Prof. înv. preșcolar Ene Georgeta Iuliana

Grădinița nr.206, București

Introducere

”A evalua înseamnă a enunța o judecată de valoare, în baza unor criterii precis stabilite, cu privire la o entitate determinată, în scopul adoptării unei decizii referitoare la ameliorarea sau viitorul acestei entități.” (I. Cherghit, 2008, p.21)

Evaluarea oferă datele necesare care permit adoptarea celor mai bune decizii educaționale. Scopul principal al evaluării este de a ajuta elevii să învețe. Atunci când elevii sunt evaluați corespunzător și primesc feedback-ul cu privire la performanțele lor, atât aceștia, cât și profesorii știu care sunt performanțele elevilor și pot diminua punctele slabe identificate în procesul de predare-învățare.

Rolul evaluării școlare în învățământul primar

Evaluarea trebuie să verifice înainte de toate dacă elevul a făcut sau nu progrese. Dacă rezultatul constatat este unul negativ, profesorul prin intermediul evaluării începe procesul de stimulare și facilitare a evoluției sale. Informațiile generate de evaluare au o funcție autoreglatoare pentru dezvoltarea eficacității procesului didactic. Conexiunea inversă deține un rol crucial în funcționarea acestui proces, fiind asigurată în cea mai mare parte de actul evaluării.

Nicio lecție nu este considerată pe deplin încheiată dacă în cadrul ei nu s-a realizat evaluarea. Prin prisma evaluării cadrul didactic își poate da seama cât de mult s-a făcut înțeles de către elevi, cât de bine au fost alese metodele sale de predare și totodată, poate corecta greșelile prin adaptarea cerințelor la potențialul intelectual și la vârsta elevilor. Scopul evaluării nu este de a obține date, ci de a perfecționa procesul educativ. Evaluarea trebuie să susțină și să stimuleze activitatea de predare-învățare, activitate care nu poate avea loc fără evaluare.

”Din perspectiva abordării curriculare și sistemice a procesului de învățământ, este unanim acceptată ideea potrivit căreia **evaluarea face parte integrantă dintr-un tot**, nu trebuie tratată izolat, ci în strânsă corelație cu celelalte activități prin care se realizează procesul de învățământ, cu predarea și învățarea.” (M. Manolescu, 2010, p.28)

Procesul evaluativ ajută la menținerea permanentă a feedback-ului între profesor și elevi, fapt ce conduce la perfecționarea procesului de învățământ.

În funcție de momentul în care se realizează evaluarea putem avea următoarele strategii de evaluare: ***evaluare inițială, evaluare formativă, evaluare sumativ-cumulativă și evaluare finală.***

Evaluarea inițială se folosește la începutul unui ciclu, an, modul școlar pentru a măsura nivelul de dezvoltare a competențelor școlare anterioare ale elevilor, performanțele viitoare ale acestora depinzând și de ele. Cea mai simplă modalitate de a realiza evaluarea inițială este testul de evaluare, însă nu se pun calificative.

Evaluarea formativă se face permanent pentru a-l ajuta pe cadrul didactic să-și dea seama cât s-a reținut din ceea ce s-a predat, având rolul de reglare a predării-învățării. Astfel, acesta reușește să găsească la timp măsurile necesare și să-și perfecționeze metodele folosite. De asemenea, are și un puternic rol motivațional. Se pot oferi calificative sau se pot face doar aprecieri.

Evaluarea sumativ-cumulativă se folosește la final de unitate de învățare și furnizează informații relevante despre nivelul de pregătire al elevilor. De multe ori, această formă de evaluare naște teamă.

Evaluarea finală se realizează la finalul unui program școlar, rolul său fiind acela de a măsura nivelul de dezvoltare a competențelor școlare generale, după parcurgerea unui an școlar.

„Scopul fundamental al evaluării, acela de cunoaștere și apreciere a stării fenomenelor evaluate și de reglare a activității face necesar ca evaluarea să îndeplinească mai multe ***funcții generale și specifice*** aflate într-o relație de interdependență.” (I. T. Radu, 2000, p.51.)

Funcțiile generale ale evaluării prezentate în lucrările de specialitate au în vedere rolul evaluării în raport cu competențele procesului de învățământ și se pot analiza din perspectiva celor **trei operații ale actului evaluativ** (*măsurare, apreciere, decizie*):

- ***funcția constatativă*** (de constatare) pune în evidență importanța măsurării fenomenului evaluat și a preciziei măsurărilor efectuate. Această funcție pune în evidență ce este și cum este fenomenul evaluat. Îi corespunde *operația de măsurare* care presupune aplicarea unei probe de evaluare;
- ***funcția diagnostică*** (de explicare a situației existente) constă în identificarea cauzelor care au generat situația constatată. Ea explică situația existentă. Simpla cunoaștere a stării fenomenului în momentul în care este evaluat fără să pună în evidență factorii care au generat-o, nu permite o ameliorare autentică a acestuia - ”cum se explică și din ce cauză?”. Operația de evaluare specifică acestei funcții este reprezentată de *apreciere* care semnifică emiterea de judecăți de valoare asupra achizițiilor școlare ale elevilor;

- **funcția predictivă** (de ameliorare și de prognoză) constă în deciziile de ameliorare pe care le sugerează și le fundamentează, precum, și în predicția evoluției activității și a rezultatelor evaluate -"cum poate fi ameliorat și care va fi starea viitoare?" *Decizia* este operația actului evaluativ care adoptă o poziție cu rol reglator asupra predării și învățării. Dacă există o problemă de învățare, se realizează activități recuperatorii, iar dacă problema este legată de predare, cadrul didactic face schimbări la nivelul tehnicii de predare.

Funcțiile specifice ale evaluării au în vedere rolul evaluării în raport cu cerințele sociale:

- **funcția de selecție** permite clasificarea elevilor în ordinea descrescătoare a nivelului de performanță atins, într-o situație de examen sau de concurs.
- **funcția de certificare** relevă statutul dobândit de către candidat în urma susținerii unui examen sau a unei evaluări cu caracter normativ.
- **funcția de informare** presupune înștiințarea societății prin diferite mijloace cu privire la stadiul pregătirii elevilor;
- **funcția motivațională** joacă un rol deosebit de important în ceea ce privește evaluarea, activând și stimulând autocunoașterea și activitatea de învățare a elevilor;
- **funcția de feedback** este cea mai importantă dintre funcțiile specifice și are ca scop ameliorarea activității și optimizarea rezultatelor învățării. Prin aceasta, greșelile se pot corecta, elevul poate fi încurajat.

O evaluare cât mai obiectivă se realizează cu ajutorul unor **indicatori de performanță**. "...Practic, evaluarea poate avea la bază **standarde curriculare de performanță, descriptorii de performanță, obiectivele operaționale ale activității didactice, obiective de evaluare și criterii de evaluare**." (Bocoș; Jucan, 2017, p.153)

Descriptorii de performanță reprezintă criterii calitative obiective care oferă informații relevante despre nivelul de cunoștințe al elevilor.

La clasele primare, notarea se realizează prin calificative precum *Foarte bine, Bine, Suficient, Insuficient*. Acest lucrut este benefic, întrucât descriptorii de performanță sunt suficient de expliți, reușind să măsoare, după criterii bine stabilite, rezultatele școlare ale elevilor.

Aceste calificative trebuie să fie acordate cu foarte multă atenție și corectitudine, astfel încât evaluarea să fie una reală și eficientă, să nu existe diferențieri care să creeze situații conflictuale în clasa

de elevi, fapt ce ar îngreuna desfășurarea procesului instructiv-educativ. Elevii se raportează la calificativele pe care le primesc, iar modul prin care o fac poate fi unul pozitiv sau negativ.

Concluzii

În procesul de învățământ, evaluarea joacă un rol activ deosebit de important. Nu se poate realiza instruire și educare în adevăratul sens al cuvântului, fără aceasta. De evaluare depinde atât succesul cadrelor didactice, cât și al elevilor, dar totodată, și reușita întregului proces didactic.

Trebuie să se țină cont de feedback-ul oferit de evaluare, întrucât este esențial pentru adoptarea celor mai optime decizii privind ameliorarea predării-învățării.

Bibliografie

- Bocoș, M., Jucan, D., (2010), "Teoria și metodologia instruirii. Teoria și metodologia evaluării", Editura Paralela 45, București.
- Cherghit, I., (2008), "Sisteme de instruire alternative și complementare", Editura Polirom, Iași;
- Manolescu, M., (2010), "Teoria și metodologia evaluării", Editura Universitară, București;
- Radu, I., T., (2000), "Evaluarea în procesul didactic", Editura Didactică și Pedagogică, București.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR INTEGRATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. înv. Preșcolar: Fîrtat Carmela-Maria

Școala Gimnazială Alunu

Termenul de curriculum integrat sau de instruire integrată se referă la o anumită modalitate de predare, de organizare și planificare a instruirii care produce o interrelaționare a disciplinelor sau a obiectelor de studiu, astfel încât vine în întâmpinarea nevoilor de dezvoltare ale elevilor, ajută la crearea de conexiuni între ceea ce învață elevii și experiențele lor prezente și trecute.

La nivelul curriculum-ului, integrarea înseamnă stabilirea de relații clare de convergență între cunoștințele, deprinderile, competențele, atitudinile și valorile care își au bazele în interiorul unor discipline școlare distincte. Integrarea este un proces divers și complex, care merge progresiv de la modelul clasic disciplinar până la disoluția totală a barierelor disciplinare – transdisciplinaritatea.

Problemele concrete de viață, ce trebuie rezolvate zi de zi, au un caracter integrat și nu pot fi soluționate decât apelându-se la cunoștințe, deprinderi, competențe ce nu sunt încadrate în contextul strict al unui obiect de studiu. Pentru ca elevii zilelor noastre să facă față solicitărilor lumii contemporane, trebuie să le formăm capacitatea de a realiza transferuri rapide și eficiente între discipline, de a colecta, sintetiza și de a pune la lucru împreună cunoștințele dobândite prin studierea disciplinelor școlare. Dacă succesul școlar este dat de performanța elevului în cadrul contextelor disciplinare, succesul în viața personală, profesională și socială este dat tocmai de capacitatea de a ieși din tiparul unei discipline și de a realiza conexiuni și transferuri rapide între discipline pentru soluționarea problemelor ivite.

Curriculum-ul integrat presupune o anumită modalitate de predare și o anumită modalitate de organizare și planificare a instruirii și produce o inter-relaționare a disciplinelor sau obiectelor de studiu, astfel încât să se răspundă nevoilor de dezvoltare ale elevilor. Nivelurile integrării curriculare sunt monodisciplinaritatea și pluridisciplinaritatea (multidisciplinaritatea), integrare transdisciplinară.

BIBLIOGRAFIE

1. Bocoș, Mușata, 2002, Instruirea interactivă, Presa Universitară Clujeană;
2. Ciolan, Lucian, 2008, Invatarea integrata, Editura Polirom, Iași
3. Crișan, Al. (coord.), ., 1996; Curriculum școlar. Ghid metodologic, București, M.E.I.-I.S.E
4. Cucoș, Constantin, 2002, Pedagogie, Polirom, Iași;
5. Ionescu, Miron; Radu, Ion, 1995, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca;
6. Manolescu, Marin, Potolea Dan, 1006, Teoria curriculumului, MEN
- 7.M. Malița, Orizontul fără limite al învățării, București, 1981, Editura Politică,
8. Oprea Crenguta,2006, Strategii didactice interactive, EDP, Bucuresti
9. Văideanu, George, 1988, Educația la frontiera dintre milenii, Editura Politică,
10. Curriculum Național - Cadru de referință , M.E.N.- C.N.C, Corint, București, 1998.
11. Legea Educației Nationale, 2011

Proiect de lecție Matematică și explorarea mediului

Prof.înv.primar : HORGA CRISTINA- DIANA
Școala Gimnazială „Nicolae Horga Popovici” ,Seleuș, jud.Arad

Data: 08.12.2022

Clasa: a II-a

Profesor învățământ primar: Horga Cristina - Diana

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „Nicolae Horga Popovici” , Seleuș – jud.Arad

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Disciplina: Matematică și explorarea mediului

Unitatea de învățare: Fenomene naturale și mediul înconjurător

Subiectul lecției: Scăderea numerelor naturale de 100 la 1000, cu împrumut la ordinul zecilor și al sutelor. Influența brumei asupra mediului

Tipul lecției: Consolidare

Scopul lecției: Fixarea / Sistematizarea de către elevi a cunoștințelor privind scăderea numerelor naturale de la 100 la 1000, cu împrumut la ordinul zecilor și al sutelor.

Forma de organizare: ACTIVITATE INTEGRATĂ

- **Discipline integrate:**

- Matematică și explorarea mediului
- Comunicare în limba română

- Dezvoltare personală
- Arte vizuale și abilități practice

❖ **Competențe specifice vizate:**

➤ *Matematică și explorarea mediului:*

1.1 Scrierea, citirea și formarea numerelor până la 1000

1.4 Efectuarea de adunări și scăderi, mental și în scris, în centrul 0-1000, recurgând la numărare și/sau grupare ori de câte ori este necesar

1.6 Utilizarea unor denumiri și simboluri matematice (sumă, total, termenii unei sume, diferență, rest, scăzut, scăzător, produs, factorii unui produs, cât, deîmpărțit, împărțitor, , =, +, -, ·, :) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme

4.2 Formularea unor consecințe rezultate în urma observării unor relații, fenomene, procese simple

➤ *Comunicare în limba română:*

1.1 Identificarea semnificației unui mesaj oral din texte accesibile, variate;

1.4 Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute;

2.1 Formularea unor enunțuri proprii în situații de comunicare;

➤ *Arte vizuale și abilități practice:*

2.6 Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se asociază elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică.

➤ *Dezvoltare personală:*

3.1 Utilizarea unor elemente de ascultare activă.

❖ **Obiective operaționale:**

La finalul lecției elevii vor fi capabili:

- **O1.** Să efectueze, oral și în scris, scăderi ale numerelor naturale mai mici decât 1000, cu trecere peste ordinul zecilor; Obiectivul se consideră atins atunci când fiecare elev reușește să efectueze, oral și în scris, scăderi ale numerelor naturale mai mici decât 1000, cu trecere peste ordinul zecilor, pe baza explicațiilor date;
- **O2.** Să rezolve probleme care presupun scăderea numerelor naturale mai mici decât 1000, cu trecere peste ordinul zecilor și al unităților; Obiectivul se consideră atins atunci când fiecare elev reușește să rezolve corect probleme care presupun scăderea numerelor naturale mai mici decât 1000, cu trecere peste ordinul zecilor și al unităților;
- **O3.** Să identifice efectele negative ale ploii și grindinei; Obiectivul se consideră atins atunci când fiecare elev reușește să identifice/aleagă cel puțin 4 din 5 variante corecte.
- **O4.** Să utilizeze terminologia specifică operației de scădere; Obiectivul se consideră atins atunci când fiecare elev reușește să utilizeze terminologia specifică operației de scădere în cel puțin jumătate din situații/cazuri.

❖ Strategii didactice:

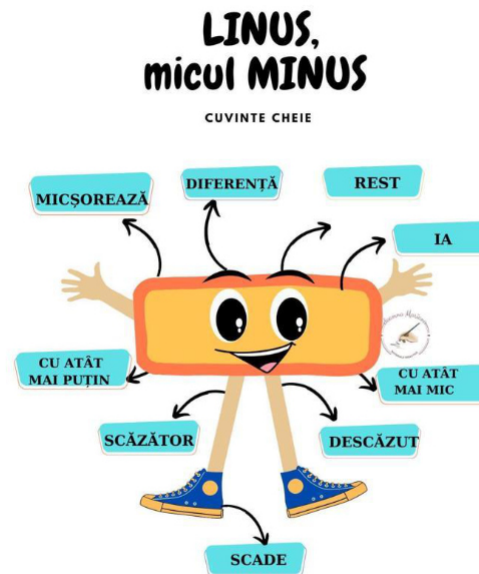
- **Metode și procedee:** conversația, observația, explicația, exercițiul, jocul didactic, Brainstorming, analiza, munca independent, metoda 6-3-5.
- **Mijloace de învățământ:** manual (editura EDP), fișe de lucru, tablă smart, instrumente de scris, laptop, baloane, sarcini secrete, caiete matematică, jetoane, creioane colorate, planșă, lipici, carton duplex.
- **Forme de organizare:** frontal, individual, pe grupe.

❖ Resurse:

- **Umane:** 17 elevi
- **Spațiale:** sala de clasă
- **Temporale:** 50 minute

❖ **Bibliografie:**

- ✓ Mihăilescu, C.;Pițilă,T. (2018), *Matematică și explorarea mediului*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
- ✓ Petrovici, C. (2016) *Didactica activităților matematice pentru învățământul preșcolar și primar*, Editura Universității “Alexandru Ioan Cuza”, Iași
- ✓ Programa școlară pentru disciplina *Matematică și explorarea mediului* (2013), București

Desfășurarea activității

Nr. Crt.	Evenimentul didactic/ timp	Ob. Op.	Conținutul științific	Mijloace și metode	Forme de organizare	Evaluare
1.	Moment organizatoric 2 min		Asigur condițiile necesare pentru desfășurarea lecției. - aerisirea sălii de clasă; - aranjarea mobilierului; - distribuirea materialului didactic.	Conversația Instructajul verbal	Frontală Individuală	Observare sistematică
2.	Reactualizarea cunoștințelor 1 min	O3	Data trecută am vorbit despre: Scăderea numerelor naturale de 100 la 1000, cu împrumut la ordinul zecilor și al sutelor. Influența brumei asupra mediului. Elevii sunt rugați să citească informațiile din manual. -Ce este bruma? -De ce se formează? -Cum se numește rezultatul scăderii?	Conversația Manual digital Problematizarea	Frontală Individuală	Observare sistematică Se fac aprecieri
3.	Captarea atenției 5 min	O4	Se realizează cu ajutorul metodei Brainstorming. (Anexa 1)	Conversația Planșă Brainstorming Fișă de lucru	Frontală Individuală	Observare sistematică

						
4.	Anunțarea subiectului lecției și a obiectivelor 1 min		Se anunță subiectul lecției, se notează titlul la tablă și în caiete: Vom continua să aprofundăm - Scăderea numerelor naturale de 100 la 1000, cu împrumut la ordinul zecilor și al sutelor. Influența brumei asupra mediului Se lipesc în caiete- Anexa 2 – Titlul și imaginea Se enumeră succint obiectivele urmărite.	Conversația Caiet matematică Explicația Jeton Lipici	Frontală Individuală	Observare sistematică
5.	Dirijarea învățării 25 min	O1 O2 O3 O4	Vom efectua la tablă exercițiile de pe fișă (Anexa 2) – exercițiile se află ascunse în interiorul baloanelor. Copiii sunt rugați să spargă baloanele pentru a afla sarcina pe care trebuie să o rezolve. Condiție: -baloanele sunt numerotate (în ordinea efectuării acestora) și trebuie să fie sparte în ordine crescătoare. Voi scoate elevii pe rând la tablă pentru a	Conversația Laptop Tablă inteligentă Observația Explicația Exercițiul Fișă de lucru Sarcini secrete Baloane	Frontală Individuală	Se fac aprecieri Observare sistematică

			efectua exercițiile. Ultima parte a fișei de lucru se realizează cu ajutorul metodei 6-3-5. La final se fac scurte dezbateri pe baza problemelor identificate. -6 membri, -3 idei, -5 minute. În cazul întâmpinării unor neclarități, probleme în a rezolva exercițiile voi interveni cu explicații.	Creioane colorate Metoda 6-3-5 Stilou / Pix pilot Planșă Jocul didactic		
6.	Obținerea performanței 10 min	O1 O2 O3 O4	Elevii primesc o fișă de lucru-puzzle și au la dispoziție 10 minute pentru rezolvare. (Anexa 3)	Mozaic Munca independentă Fișă de lucru	Frontală Individuală	Observare sistematică
7.	Asigurarea retenției și a transferului 5 min	O1 O2 O3 O4	Elevii lipesc tabelul completat în caietul de matematică. Se verifică corectitudinea rezolvării exercițiilor. Acestea se rezolvă la tablă, iar elevii se verifică. Fiecare elev se autoevaluează.	Analiza Dezbateri	Frontală Individuală	Observare sistematică
8.	Încheierea activității 1 min		Se fac aprecieri generale și individuale asupra participării elevilor la lecție, precum și asupra comportamentului lor pe parcursul orei.	Conversația	Frontală Individuală	Aprecieri verbale individuale și globale stimulente

Anexa 1.

Nume și prenume elev _____

Data 08.12.2022

Brainstorming

MINUS

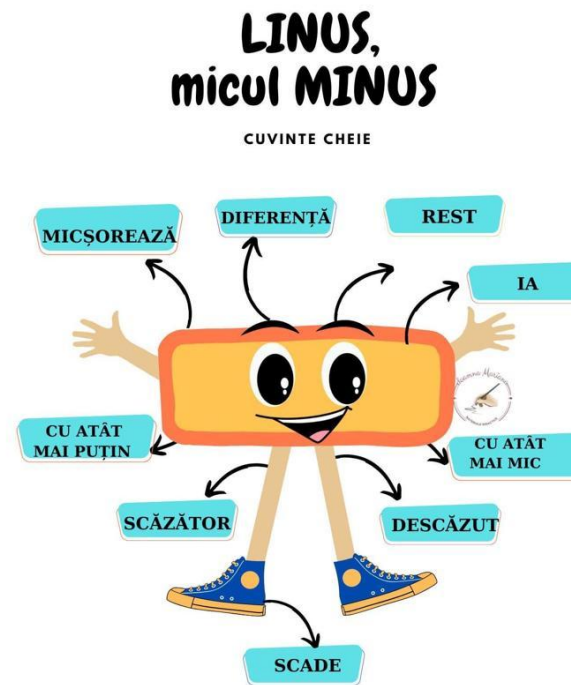
LINUS, micul MINUS

CUVINTE CHEIE

- MICSOREAZĂ
- DIFERENȚĂ
- REST
- IA
- CU ATÂT MAI PUTIN
- CU ATÂT MAI MIC
- SCĂZĂTOR
- DESCĂZUT
- SCADE

Anexa 2

Scăderea numerelor naturale de 100 la 1000, cu împrumut
la ordinul zecilor și al sutelor.
Influența brumei asupra mediului

Anexa 3

Nume și prenume _____

Data 08.12.2022

Fișă de lucru

1. Calculează:

$$\begin{array}{r} 628 \\ 265 \end{array} - \begin{array}{r} 735 \\ 472 \end{array} - \begin{array}{r} 817 \\ 354 \end{array} - \begin{array}{r} 537 \\ 163 \end{array} - \begin{array}{r} 647 \\ 377 \end{array} - \begin{array}{r} 936 \\ 243 \end{array} - \begin{array}{r} 858 \\ 475 \end{array}$$

2. Află numerele mai mici cu 397 decât:

a) 901: _____;

b) 526: _____;

c) 890: _____;

d) 950: _____;

e) 785: _____;

f) 612: _____;

g) 721: _____.

3. Află diferența, apoi verifică dacă ai obținut rezultatul corect:

$825 - 364 = ?$

V: _____

$637 - 274 = ?$

V: _____

$835 - 482 = ?$

V: _____

4. Alege răspunsul corect și încercuiește-l:

$$736 - 284 = 356; 452; 524$$

$$849 - 465 = 384; 394; 374$$

$$648 - 453 = 255; 345; 195$$

$$926 - 653 = 353; 273; 123$$

[illegible]

5. În grădina de legume grindina a distrus 618 fire de conopidă, iar ploaia a inundat cu 426 mai puține fire de varză. Câte fire de legume au fost distruse?

Rezolvare :

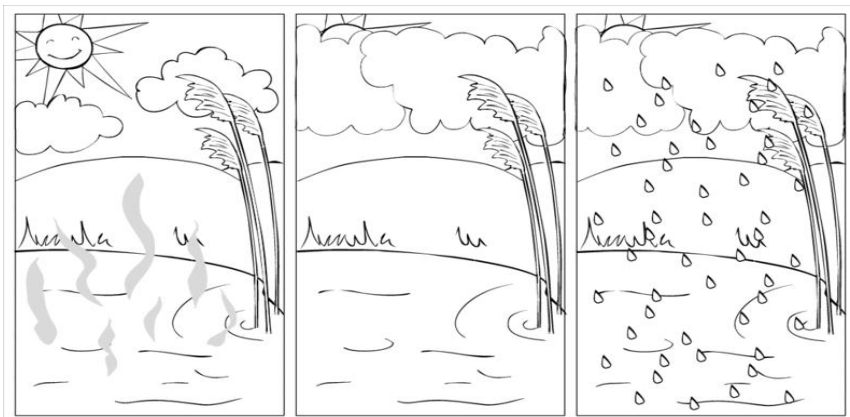
[illegible]

Anexa 4

Fișă de lucru – 6-3-5 (6 membri-3 idei -5 minute)

Grupa ____

- Privește
despre brumă

imaginea și scrie 3 (trei) enunțuri
(exemplu: efecte negatize/pozitive)

1. _____
2. _____
3. _____

Anexa 5 – Metoda mozaic

M	A	T	E
			
			

- Calculează și scrie rezultatele obținute în ordine crescătoare în tabelul alăturat

874- <u>628</u> —	95- <u>31</u> —	438+ <u>162</u> —	675- <u>674</u> —	344- <u>126</u> —
520- <u>401</u> —	21- <u>17</u> —	888- <u>777</u> —	25+ <u>37</u> —	561- <u>246</u> —
530- <u>112</u> —	893+ <u>66</u> —	200- <u>100</u> —	16+ <u>24</u> —	

ARTĂ ECOLOGICĂ

Autor: prof. Gheorghe Mariana

Palatul Copiilor Craiova

„Creativitatea este un proces de învățare aparte, la care elevul și profesorul sunt una și aceeași persoană” (Arthur Koestler)

Societatea modernă are nevoie de oameni care să-și exprime gândurile, ideile, cunoștințele într-un mod bazat pe cât mai multe acțiuni creative.

Desfășurarea unor astfel de activități (din domeniul științific, al artei, al culturilor, sportului etc.) aduce foarte multe beneficii pentru copii, dezvoltându-le armonios personalitatea, simțul pentru frumos.

Domeniul educației nonformale poate să le ofere copiilor oportunitatea de a se exprima în mod propriu, în contexte diverse. De exemplu, în cadrul palatelor / cluburilor copiilor există o vastă gamă de cercuri cu valențe educative diferite, unde talentele pot fi descoperite și formate, unde creativitatea este premisa de la care pornesc elevii și cadrele didactice.

Unul din aceste cercuri este Protecția Mediului, în cadrul căruia, prin metode nonformale, copiii învață despre natură, își exersează și formează abilități practice, eco-civice, creative.

Pornind de la afirmația lui James Russel Loweel: „creativitatea nu înseamnă să găsești un lucru, ci să faci ceva cu el după ce l-ai găsit”, putem menționa că deșeurile capătă utilitate variată dacă avem imaginație și creativitate, putând să le transformăm în adevărate obiecte de artă.

Vă voi prezenta câteva din activitățile eco-creative, destinate copiilor cu vârste mai mici, pe care le-am derulat în cadrul cercului, realizând decorațiuni din lucruri reciclabile.

Brăduț eco

Materiale necesare:

- Role de hârtie, ață colorată, lipici, paiete, mărgel, foarfecă;

Mod de lucru:

- Se rulează rola de hârtie, formându-se un con;
- Se înfășoară ața pe conul obținut;
- Se lipesc paiete, mărgel.

Îngerași eco

Materiale necesare:

- Hârtie veche (cărți), ață, paiete, lipici, foarfecă

Mod de lucru:

- Se îndoaie hârtia în formă de evantai;
- Se fixează evantaiul obținut la un capăt cu o fâșie de hârtie;
- Se decupează și se lipesc aripile;
- Se lipește capul îngerușului;
- Se decorează cu paiete.

Bibliografie: –<https://m.poetii-nostri.ro/arthur-koestler-citate-si-maxime-id-1420/>

Dezvoltarea creativității prin artă

Prof.înv.primar Lavinia Andreea ILINA

Școala Gimnazială Ștefan cel Mare, Alexandria

Educația artistică operează numai cu valorile artei, presupune dezvoltarea și cultivarea capacităților creative în registrele metodice, specifice fiecărui gen de artă, iar forța de pătrundere asupra personalității umane este mai profundă. Educația artistică, factor esențial al educației estetice, se realizează prin cunoașterea frumosului, prin mijlocirea diferitelor arte: literatura, muzica, desenul, pictura. Orientarea copiilor spre observarea mediului îi ajută pe aceștia în descoperirea formei (soare, nori, copaci, fructe, flori), mărimii și culorii. Atrăgându-le atenția asupra varietăților acestor caracteristici la diverse elemente, indicându-le ce cuvânt să identifice, inițiindu-i în limbajul artistic și direcționându-le percepțiile, reprezentările și emoțiile îi putem ajuta să descopere frumosul, emoția artistică

Arta este acea latură spirituală care oferă artistului un univers mental, artificiu, menit să înlocuiască realitatea, exteriorizată sub diferite forme. Henri Delacroix afirma următoarele : „dacă arta nu ar fi existat, omul ar fi fost văduvit de o lume întreagă”. Începând de la cele mai fragede vârste și continuând cu ciclul primar, gimnazial și cel liceal, problematica, în datele ei esențiale, adecvate acestor vârste - a educației artistico plastice și a conținutului tematic, este prevăzută în programele preșcolare și școlare de educație plastică.

Activitatea de educație plastică este cea mai importantă formă de activitate unde preșcolarul și școlarul își poate exprima liber, gânduri, sentimente, idei și face posibilă punerea în practică a acestora. Acum, cu prilejul încercărilor și reușitelor lor practice, ies la iveală dar și se formează talente nebanuite ale unor copii pe care îi putem îndruma diferențiat spre performanță prin participarea acestora la diverse concursuri, și de ce nu înscrierea lor în școli de specialitate (cluburi pentru copii, școli de artă populară, licee de artă).

Așa cum sunt concepute acum, programele nu sunt rigide. Ele oferă pentru profesor cât și pentru copii libertatea în rezolvarea unei probleme plastice, care constă în primul rând în modul propriu de concepere a acestuia, în modul propriu de realizare, de construcție, de manieră, de stil propriu, dacă nu este prea mult spus, cu originalitate și valoare artistică în ceea ce face. Dar această libertate este orientată în rezolvarea oricărei lucrări de niște reguli unanim valabile, cunoscute și recunoscute în artele vizuale pe care educatorul de artă trebuie să le știe, să le stăpânească și să le aplice pentru a putea îndruma copiii în mod creator, deci această libertate nu înseamnă libertinism, ci orientare liberă, dar cu știință. Orice lucrare trebuie gândită și simțită, dar la această vârstă, copiii nu pot fi încorsetați de reguli, ei se exprimă spontan dar printr-o bună îndrumare din partea cadrului didactic. Acestea se vor regăsi în lucrările lor, având și libertatea totală de exprimare ce va facilita realizarea unor lucrări unitare din punct de vedere artistic, ce exprimă idei și sentimente.

Modul de gândire și abordare a unei lucrări plastice este infinit ca variante, soluții și propriu fiecărui copil de a finaliza ceea ce și-a propus. În conceperea unei lucrări, de pildă o compoziție plastică, preșcolarul, ca de altfel oricare copil la orice vârstă trebuie să încerce și să exerseze la diferitele activități - elementele de limbaj plastic și mijloacele de expresie plastică, precum și tehnologie artistică pe care le poate folosi fără teama de a le epuiza.

Dar care este legătura dintre artă și creativitate ? Creativitatea artistică are ca scop principal estetică, arta. Etimologic, termenul de creativitate provine din latinescul „creare” care are semnificația de a zămlisi”, a făuri”, a crea”, a naște”. După P. Popescu-Noveanu, “creativitatea presupune predispoziția generală a personalității spre nou, o anumită organizare a proceselor psihice în sistemul de personalitate” (Roco M., 2004). Când vorbim despre creativitate, facem referire la tot ceea ce înseamnă expresie și creație artistică, de la invențiile din domeniul tehnologic până la descoperirile științifice de comunicare interumană, de educație, de comportamente personale și de mișcările sociale. Ea presupune: adaptare, imaginație, construcție, originalitate evoluție, libertate interioară, talent literar, distanțare față de lucrurile deja existente.

Ca formațiune psihică, creativitatea se manifestă printr-o multitudine de sensuri : productivitate, eficientă, valoare, ingeniozitate, noutate, originalitate. Experimentele au arătat că la vârsta copilăriei, creativitatea este mult mai puternică decât la vârsta adultă. De aceea, indiferent de vârstă, programele educative trebuie să urmărească cultivarea creativității. Copilul care-și manifestă permanent mirarea și surpriză, încercând să surprindă ineditul lumii, neinfluențat încă de educația rutinieră, este considerat prototipul creativității. Teamă de orice deviere de la normă (convenție, tradiție) sau nonconformismul social are ca efect dispariția originalității, fiind capcană în care eșuează creativitatea multor indivizi. La vârsta preșcolară, creativitatea îmbracă diferite forme. Curiozitatea specifică acestei vârste îi ajută pe copii să vină cu idei originale, găsind soluții unice în orice situație și dezvoltându-și într-un mod cât mai liber creativitatea.

Bibliografie :

Cucoș C., Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 1998;

Neacșu I., Motivație și învățare, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978

<http://www.bp-soroca.md/pdf/rolularteiplasticeindezvoltareacapacitățilorcreative.doc>

<http://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/rolul-artelor-vizuale-i-dramatice-indezvoltarea-socio-empatică-i-emțională-a-copilului>

Influența relațiilor socioafective în dezvoltarea personalității elevilor

Prof.înv. primar Ilinia Lavinia Andreea

Școala Gimnazială “ Ștefan cel Mare”, Alexandria

Mediul social al clasei, motivarea socială a învățării, climatul de muncă, tipurile de relații interpersonale influențează planificarea, organizarea, realizarea procesului instructiv- educativ. Rezultatele învățării, dar mai ales dezvoltarea psiho- emoțională individuală sunt dependente și de performanțele grupului, de echilibrarea obiectivelor formării (cunoștințe-atitudini-motivații-comportamente-reprezentări sociale), de climatul psihosocial al clasei, de modurile de organizare a elevilor, de aprecierea celorlalți, de afirmarea unor lideri, de climatul emoțional și moral al grupurilor din clasă, de sistemul de așteptări ale clasei și de criteriile ei de apreciere valorică, de îndeplinirea rolului de lider al clasei de către profesor.

Cadrul didactic își creează condițiile necesare pentru reușita activităților în clasă, nu numai sub aspectul precizării clare a obiectivelor, prelucrării conținutului tematic, alegerii strategiilor etc., ci și al celorlalte condiții care facilitează desfășurarea optimă în plan pedagogic: condițiile ergonomice, psihologice, sociale, operaționale, inovatoare, normative.

Managementul clasei, în timpul activității didactice, orientează atenția și preocuparea profesorului spre aspecte care condiționează succesul educațional: analiza clasei și din perspectivele problemelor grupului școlar, schimbarea atitudinii față de analiza și rezolvarea problemelor disciplinare de activitate, utilizarea rațională a diferitelor resurse implicate, crearea și menținerea climatului educațional, cultivarea relațiilor interpersonale pozitive între elevi, diversificarea modurilor și conținuturilor comunicării în clasă și a circulației informațiilor, efectuarea corelată a principalelor roluri manageriale ale sale (planificarea, organizarea, decizia, coordonarea, îndrumarea, consilierea, controlul, evaluarea, reglarea).

Ca oricare alt grup, colectivul de elevi se constituie în vederea desfășurării unei activități și a atingerii unor scopuri fundamentale. Din acest punct de vedere, colectivul de elevi este un grup social în care membri lui sunt orientați spre realizarea unor scopuri.

Cunoașterea colectivului de elevi nu presupune doar cunoașterea personalității membrilor lui, ci mult mai mult. Cunoașterea colectivului de elevi vizează surprinderea acelor caracteristici prin care se definește ca un tot, ca o unitate de sine stătătoare, ca un grup social.

Putem spune că identificarea unor trăsături personale ne oferă posibilitatea să înțelegem mai bine semnificația rolurilor pe care le joacă elevii, iar prin intermediul acestora să pătrundem în mecanismul procesului de interacțiune, mecanism care declanșează și determină caracteristicile colectivului ca un tot unitar. Cunoașterea poate parcurge și drumul invers, de la trăsăturile definitorii colectivului, prin intermediul comportamentelor ce rezultă din exercitarea rolurilor, la condițiile interne și particularitățile psihologice ale membrilor săi. În acest al doilea sens putem spune că tehnicile sociometrice asigură o cunoaștere amănunțită mai ales a structurii informale/afective dar și în mod

indirect a caracteristicilor de personalitate a elevilor. Fiecare colectiv are structura sa proprie, care se manifestă diferit. Cunoașterea dinamicii colectivului este esențială în activitatea didactică, influențând în mod direct întreg preocul instructiv- educativ.

În activitatea instructiv-educativă, prin caracterul său reglator- preferențial al activității umane, afectivitatea își pune amprenta asupra calității prestației școlare a elevilor. La școală, elevul nu trebuie sa se dezvolte doar din punct de vedere cognitiv. Tehnologia e evoluat, lumea a evoluat, structurile neuronale ale copiilor care se nasc în zilele noastre s-au schimbat. Părinții și noi, cadrele didactice trebuie sa luam din ce în ce mai mult în considerare dezvoltarea psiho-emoțională a copilului. Acesta vine la școală cu un bagaj de cunoștințe și comportamente din familie si din alte medii pe care le frecventează. Odată ajuns în școală, relațiile pe care le formează cu membrii grupului din care face parte își pun amprenta asupra întregii sale evoluții emoționale.

Elevii din ziua de azi sunt mai inteligenți, mai dezinhibati și mai creativi decât cei din generațiile anterioare. De aceea si raporturile dintre ei iau alte forme. Poate tocmai această dezinhibare și îndrăzneală îi determină să fie ceva mai conflictuali în relații și foarte selectivi, atât cu colegii lor, cât și cu adulții. Totodată, lor le lipsește un sistem de valori, sunt demotivați, lipsiți de orientare și inclinați spre latura de aplicare imediată; de aceea sunt ușor de manipulat, de influențat în sens negativ.

În acest context, încă din clasele primare, copilul începe să se îndepărteze tot mai mult de părinte și de influența acestuia. Cu fiecare an care trece se orientează tot mai mult spre colegii de clasă sau prietenii săi, căutându-le afecțiunea, recunoașterea, sprijinul. Atunci când unui copil îi lipsesc prietenii sau acceptarea celor de aceeași vârstă, în special în școala primară, acesta este afectat de un sentiment al neîmplinirii, deseori în ciuda unor realizări remarcabile.

Odată cu intrarea în școală, copilul face cunoștință cu alte tipuri de reguli de relaționare, la care este nevoit să se adapteze, pentru a nu fi marginalizat. Socializând, el are ocazia să descopere ce anume îl face diferit de ceilalți, trăiește relații de simpatie și antipatie, își face prieteni după criterii de similitudine și admirație. Uneori, copiii se împrietenesc datorită vecinătății, care îi determină să parcurgă împreună drumul de la școală acasă, sau datorită faptului că sunt colegi de bancă.

În jurul vârstei de 10 ani, prietenii încep să se lege pe criteriul apartenenței la gen, băieții aleg grupuri de băieți, fetele aleg grupuri de fete, pe preocupări specifice comune, pe idealuri împărtășite, pe modul în care ceilalți relaționează, astfel încât relațiile de prietenie să fie armonioase.

La această vârstă, copiii se maturizează nu doar fizic ci și emoțional și încep să trăiască din ce în ce mai intens sentimentul propriei personalități și al rolului pe care îl au ei în lume. De asemenea, este vârsta la care vor intra în ciclul gimnazial, moment care aduce cu sine foarte multe schimbări în viața lor si care îi va schimba mai ales din punct de vedere emoțional. Este momentul în care ne putem aștepta de la copiii nostri să aibă mai mult control asupra propriilor emoții și totodată putem remarca cum devin mai abili în a rezolva conflicte și a negocia diverse situații cu prietenii lor. Lucrul cel mai important este că toate aceste schimbări influențează mai ales structura relațiilor socioafective în cadrul clasei de elevi din care fac parte.

Relațiile socioafective preferențiale au la bază atracția interpersonală și includ relațiile de preferință și respingere reciprocă între membrii colectivului clasei. Atunci când colegii de clasă au sentimentul că alcătuiesc o comunitate unită sunt predispuși în mai mare măsură să lucreze pentru îndeplinirea sarcinilor, să participe cu entuziasm la activitățile clasei și să își propună atingerea unor

niveluri mai înalte de pregătire. În același timp, relațiile socioafective pozitive scad frecvența comportamentelor indisciplinate violente.

Bibliografie:

1. Cristea, D., *Tratat de psihologie socială*, Ed. Trei, București, 2015
2. Goleman, D., *Inteligența emoțională*, Ed. Curtea Veche, București, 2001
3. Ivănescu, O., *Clasa de elevi - aspecte sociorelaționale*, Universitatea din București, Curs Consiliere, 1998

Competențele emoționale - componentă de bază în inițierea și menținerea relațiilor sociale

Autor: Ioniță Crina Tatiana

Prof. Grădinița cu program prelungit nr. 16, Târgoviște

Ne dorim ca preșcolarii să fie cât mai activi, să aibă inițiativă, să fie sociabili, să respecte reguli și să aibă rezultate favorabile în cadrul activităților din grădiniță. În ceea ce privește etapa preșcolară, la grădiniță, unele dintre caracteristicile dezirabile esențiale sunt cele legate de relațiile interpersonale. De-a lungul anilor s-a observat în școli o deficiență de adaptare în ceea ce privește relaționarea cu cei din jur, atât adulți cât și covârșnici. Lipsa abilităților de interacțiune socială, slaba capacitate de exprimare a emoțiilor proprii sau de recunoaștere a acestora când sunt manifestate de alții, dificultăți în managementul stresului, empatie redusă, nerespectarea regulilor, lipsa autocontrolului și manifestarea furiei, reprezintă doar câteva dintre comportamentele inadaptate unor contexte sociale sau inadecvate în raport cu anumite tipuri de relații interpersonale. Toate acestea pot fi încadrate în categoria deficiențelor de competență socială. Pentru a putea împiedica formarea unor astfel de comportamente sau reducerea lor, în cazul în care ele deja există, este nevoie să ne concentrăm asupra dezvoltării socio-emoționale a copiilor. Cum putem dezvolta competența socială și emoțională a copiilor? Ambele se formează treptat, sub influența modelelor socializatoare ale părinților și ale celorlalte persoane care interacționează cu preșcolarul. Atât familia, cât și grădinița dețin un rol foarte important în dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale copiilor. Trebuie să creem un spațiu sigur pentru copii și să clădim relații de încredere pentru ca aceștia să poată să exerseze relaționarea, să observe modele comportamentale, să fie încurajați permanent să trăiască propriile emoții pentru ca mai apoi să le poată gestiona corespunzător.”

Trăim într-o societate în continuă schimbare, iar educația facilitează adaptarea indivizilor la noile cerințe. Pentru copii, adaptarea la un mediu tot mai complex se realizează prin dezvoltarea competențelor emoționale și sociale. Stimularea timpurie a acestor abilități favorizează rezultate pozitive pe termen lung în ceea ce privește sănătatea și bunăstarea, întrucât exprimarea constructivă a emoțiilor conduce la formarea unor relații benefice și poate preveni problemele de sănătate mintală.

Între cele două concepte, competența emoțională și competența socială, există o strânsă legătură atât de ordin teoretic, cât și practic. Competențele sociale se referă la abilitățile prin care un individ își modulează comportamentul pentru a interacționa eficient cu ceilalți – acestea incluzând gesturi precum a oferi ajutor, a solicita sprijin, a face complimente, a iniția relații și a împărți. Pe de altă parte, competențele emoționale, fundamentate pe inteligența emoțională, presupun identificarea, exprimarea, înțelegerea, reglarea și utilizarea emoțiilor.

Dezvoltarea armonioasă a copilului este facilitată atunci când acesta dobândește competențe emoționale adecvate vârstei, fapt ce îi permite și dezvoltarea altor abilități.

Dezvoltarea abilităților sociale începe încă din primele clipe de viață, când bebelușii stabilesc contacte vizuale, zâmbesc și râd în prezența persoanelor familiare. Aceste comportamente sunt fundamentale pentru colaborarea în joc și în activități ulterioare, contribuind la formarea relațiilor strânse și la obținerea unor rezultate superioare.

Empatia, autocontrolul, reglarea emoțională și soluționarea conflictelor sunt componente esențiale ale abilităților sociale. Pentru ca un copil să se integreze eficient într-un grup, este important să fie învățat să comunice atât gândurile, cât și sentimentele, și să recunoască emoțiile celorlalți, prin semnale verbale, nonverbale și paraverbale.

La vârsta preșcolară, inițierea și menținerea relațiilor presupune abilitatea de a se alătura unui joc în desfășurare. Dacă un copil intră agresiv și perturbator într-un joc, acesta poate fi exclus, iar ulterior ceilalți copii pot evita interacțiunea cu el. Observațiile din grupă arată că peste jumătate din încercările de integrare, cum ar fi întrebarea „Pot să mă joc cu voi?”, sunt refuzate. În astfel de situații, intervenția educatorului este decisivă, deoarece atitudinea sa pozitivă poate influența restul grupului, evitând astfel izolarea copilului.

Jocul este o sursă primordială de învățare a relațiilor sociale, facilitând dezvoltarea abilității de a iniția conexiuni. Pe măsură ce cresc, copiii trec de la strategii nonverbale la comunicarea verbală. În interacțiunea cu copii, adultul trebuie să așeze scaunul la nivelul copiilor, astfel încât aceștia să fie la același nivel. Această poziție îi transmite copilului o acțiune de colaborare și deschidere cu el. Pentru a-i da încredere în el, copilul trebuie lăudat. De exemplu: „Bravo! Ce grumos ai povestit?”

Împărțirea jucăriilor reprezintă unul dintre cele mai accesibile comportamente prosociale, esențial pentru cooperare și integrarea în grup. Rolul educatorului este de a oferi modele pozitive, prin expresii precum „Ce bine ne pare când un copil ne dă o jucărie!” sau „Suntem bucuroși că ne jucăm împreună!”. La vârsta preșcolară, prin joc, copiii învață regulile sociale și modul corect de exprimare a emoțiilor, iar complexitatea jocurilor crește odată cu dezvoltarea lor.

Începând de la 3-4 ani, copiii învață să împartă jucăriile cu ajutorul adulților, iar la 4 ani se formează interacțiuni în grupuri mici. După 5 ani, împărțirea devine o acțiune autonomă, demonstrând că menținerea relațiilor se bazează pe ajutor reciproc, iar la 6 ani copiii se implică și în jocuri cu reguli.

Complimentele, atât cele oferite cât și cele primite, generează reacții pozitive și sporesc probabilitatea ca partenerii de joacă să caute în continuare interacțiunea. Studiile indică faptul că, în timp ce copiii care critică sau distrag atenția sunt adesea respinși, cei care fac remarci pozitive se integrează mult mai ușor în grup. Este, așadar, esențial ca, încă de la o vârstă fragedă, să se învețe identificarea și verbalizarea aprecierilor pozitive, evitând criticile, poreclele sau necăjirea. În situații de necăjire, reacțiile pot varia de la replici umoristice și ignorare, până la discuții cu un adult, metode care s-au dovedit eficiente în reducerea comportamentelor negative.

Cererea și oferirea de ajutor constituie modalități esențiale de a iniția relații de prietenie, iar dezvoltarea abilităților de rezolvare a conflictelor este crucială pentru a face față interacțiunilor complexe. Copiii învață strategii constructive de gestionare a conflictelor prin jocurile de cooperare,

sprijinul adulților și identificarea unor soluții pozitive. La vârsta de 3 ani, comportamentele agresive – cum ar fi lovirea, împingerea sau aruncarea obiectelor – apar din lipsa unor modalități adecvate de reacție, iar agresiunea relațională se poate manifesta prin excludere (de exemplu, „Un copil își amenință colegul că nu mai este prietenul lui dacă nu împarte jucăriile”).

Manifestările de agresivitate la 5-6 ani pot indica probleme comportamentale, cum ar fi modelele rigide învățate în familie, evaluări eronate ale abilităților proprii sau interpretări greșite ale situațiilor. Diferențele de gen sunt, de asemenea, evidente, fetele fiind mai predispuse la agresiune relațională, iar băieții la agresiune fizică. La 3-4 ani, copiii recurg adesea la implicarea unui adult pentru a rezolva conflicte sau evită situațiile tensionate, iar după 5-7 ani, repertoriul se extinde și include strategii de negociere, dezvoltate prin experiențe în cadrul jocurilor de cooperare.

Experiențele sociale sunt cele care ajută la dezvoltarea emoțională, în acest proces se evidențiază normele de exprimare emoțională pe care copiii le dobândesc. Atunci când copiii sunt puși în situația de a relaționa cu ceilalți aceștia își pot înțelege mai bine propriile emoții, dar și pe cele trăite de ceilalți și le pot identifica în funcție de anumite repere. Totodată, prin comunicarea cu ceilalți, prin crearea unor situații de relaționare și chiar cooperare, copiii pot să dobândească abilități de reglare emoțională.

Bibliografie:

1. Goleman, D. (2008). *Inteligența emoțională*. București: Editura Curtea Veche Publishing.
2. Lantieri, L. (2017). *Dezvoltarea inteligenței emoționale a copiilor*. București: Editura Curtea Veche Publishing.
3. Mead, G.H. (1934). *Mind, self, and society*. Chicago: The University of Chicago Press.
4. Neacșu, I., Suditu, M. (2020). *Educația emoțional-afectivă. Noi explorări, noi strategii*. Iași: Editura Polirom.
5. Powers, K.K.(2021). *Dezvoltarea abilităților sociale ale copilului tău*. București: Editura Polirom.
6. Stan, L. (2016). *Educația timpurie. Probleme și soluții*. Iași: Editura Polirom.

Învățarea prin joc

Matei Ioana Alexandra

Grădinița “Voinicel” Chitila

Definiții și caracteristici ale jocului

Jocul este o activitate specific umană, dominantă în copilărie, prin care omul își satisface imediat, după posibilități, propriile dorințe, acționând conștient și liber în lumea imaginară ce și-o creează singur. Dezvoltarea psihologică a copilului nu se realizează de la sine, în mod instinctiv, ci prin două instrumente fundamentale: jocul și imitația.

Jocul este folosit de copil chiar de la naștere și este prima lui formă de activitate; imitația nu apare decât după câteva luni.

Jocul apelează și la capacitatea copilului de a lucra cu simboluri, semne ce sunt atribuite obiectelor, acțiunilor și faptelor ce desemnează altceva decât sunt acestea în realitate. El operează cu reprezentări în care investește și afectivitate și rațiune, nu este un proces simplu de percepție. De cele mai multe ori, prin joc are loc proiecția individului în rol: copilul se joacă „de-a doctorul”, „de-a familia”, „de-a vânzătorul”, imitând cele întâmplate în realitate sau ceea ce el ar fi dorit să se întâmple.

Jocul are un rol terapeutic pentru copiii care nu au dezvoltat spiritul de inițiativă și curajul de a intra în competiție. Prin joc, el se eliberează de vechiul copil timid și intră cu toate forțele în dinamismul jocului cu rol. Nu se mai teme atât de tare de cenzură, deoarece personajul poate spune orice, iar reproșurile nu i se adresează lui personal.

Prin activitatea de joc, copiii:

- ✓ Desfășoară o activitate în sensul identității personale;
- ✓ Rezolvă probleme de viață din mediul înconjurător fizic și social;
- ✓ Experimentează posibilități de adaptare;
- ✓ Creează soluții diferite, exprimă experiențele lor în simboluri, ceea ce îi va ajuta să gândească puțin mai abstractizat;
- ✓ Comunică cu ceilalți și/sau cu sine, vorbesc, folosesc cuvinte multe, se exprimă plastic și învață semnele nonverbale;
- ✓ Folosesc obiectele din jurul lor în scopul pentru care sunt create (învață utilitatea lucrurilor);
- ✓ Își manifestă creativitatea;
- ✓ Se concentrează asupra acțiunii, devin atenți și interesați.

Jocul copilului între 1 și 3 ani

În contextul jocului de mânăuire a obiectelor din preajmă se înregistrează o serie de aspecte noi. Copilul câștigă în precizie și rapiditate, sesizează mai ușor caracteristicile deosebite ale obiectelor și are tendința de a transforma toate obiectele din câmpul său de acțiune și percepție în obiecte de joc. Fantezia copilului devine tot mai bogată. Joaca copilului nu mai este legată doar de plăcerea de a manipula

obiectele ci, în special, de a le deplasa dintr-un loc în loc, fără un scop anume. Curiozitatea copilului îl determină să caute oriunde obiecte pentru joacă, răstoarnă sertare, coșuri, face „dezordine”.

La un an și trei luni, copilul poate face construcții din două sau trei cuburi, iar după alte două luni reușește să introducă un obiect mai mic (o biluță) într-un pahar datorită unei mai bune coordonări ale mâinilor și oculo-motorii. Exersarea mersului se transformă într-un joc și un exercițiu. Îi place să vorbească și vorbirea are caracter de joc. Datorită incapacității de concentrare îndelungată a atenției pe același tip de activitate, conduita copilului în joc se caracterizează prin instabilitate, permanentă căutare și mișcare, fără a avea însă o direcție clară.

Începând cu vârsta de doi ani, cresc posibilitățile de deplasare și siguranța în mișcare. Copilul poate să finalizeze o acțiune inițiată din propria dorință sau propusă de adult (închiderea unei uși, aducerea unei jucării) și atrage atenție asupra performanței sale. Tot în această perioadă copilului îi face mare plăcere să danseze pe o muzică ritmată, mai ales dacă este aplaudat de adulți. De asemenea, începe să deseneze cu creionul pe o foaie de hârtie, pe pereți, etc.

Acum apar **începuturile simbolisticii ludice**: în jurul vârstei de 1 an jucăria este animată: păpușa este pusă să meargă, mașinuța este pusă în mișcare. Pe la trei ani copilul imită conduitele celor din jurul său. Fetița poate sta pe „scaun” la coafor discutând cu coafeza (imaginară). Formele de joc au o durată relativ scurtă de manifestare, utilizarea de simboluri are caracter episodic, utilizarea de simboluri este relativ incoerentă. Pe măsură ce copilul crește, jocurile acestuia vor cuprinde din ce în ce mai multe motive simbolice atât în jocul singular cât și în jocul cu adultul. Îi place să se afle în postura de „jucărie” a adultului în jocuri de tipul „Hopa mare!” când el este aruncat în sus de adult sau când este trântit în joacă pe pat etc.

Proiectarea activității didactice

Matei Ioana Alexandra

Grădinița “Voinicel” Chitila

Rutină: La întâlnirea de dimineață, copiii grupei mari „Pisicuțele” sunt plini de energie, binedispuși și dornici să se salute și să discute cu educatoarea. **Salutul** începe de la educatoarea și este continuat de către toți copiii grupei, fiecare salutându-și colegul din partea dreaptă. Forma de salut dintre educatoarea și preșcolari este aleasă cu ajutorul panoului pe care sunt reprezentate diverse modalități de realizare a acestuia.

Prezența se realizează prin numărare: o fetiță numără băieții, un băiat numără fetițele, iar un preșcolar numără toți copiii. **Completăm veseli calendarul naturii:** „Suntem în anotimpul **primăvara**, luna **mai**, data 17”. Ieri a fost joi, a patra zi a săptămânii, astăzi este **vineri**, a **cincea zi** a săptămânii, iar mâine va fi sâmbătă, a șasea zi a săptămânii. **Vremea** este....., **cerul** este....., **soarele** ”.

Împărtășirea cu ceilalți: Copiii sunt solicitați să rezolve puzzle-ul realizat cu ajutorul aplicației Blockposters, „Mijloace de transport”, colaborând între ei pentru a putea rezolva sarcina. În continuare, se desfășoară jocul specific recunoașterii mijloacelor de transport. Tema de discuție va porni de la întrebarea „**Cu ce vă place să călătoriți?**”, unde copiii sunt solicitați să recunoască siluetele mijloacelor de transport terestre, maritime și aeriene, urmând să precizeze diverse informații pe care ei le cunosc cu privire la acestea.

Noutatea zilei se realizează cu ajutorul unei surprize: Copiii vor fi surprinși atunci când vor vedea un cadou foarte mare. Astfel, educatoarea deschide cadoul și preșcolarii descoperă personajele care vor asista astăzi în cadrul activităților, cei doi copii, fetița și băiețelul. Cei doi copii vor să se pregătească pentru vacanță și sunt speriați, deoarece nu știu cum să aleagă cea mai potrivită cale de a ajunge la mare, în excursie. Educatoarea va preciza preșcolarilor că cei doi copii nu au mai călătorit niciodată cu trenul și își doresc ca de data aceasta să meargă în vacanță cu trenul. Băiețelul și fetița vor parcurge traseul până la mare cu trenulețul Thomas, care va porni din gara orașelului celor doi copii, urmând să ajungă la mare. Fiind prima călătorie cu trenul, cei doi copii nu știu cum să se comporte, astfel noi îi vom ajuta.

Tranziție: Copiii intonează cântecul „**Trenulețul veseliei**”. În continuare, se derulează activitatea de **Educație pentru societate**. Copiii sunt așezați în semicerc și ascultă explicațiile educatoarei în legătură cu jocul didactic ce urmează a fi desfășurat. Preșcolarii vor afla faptul că în cadrul activității vor ajuta cele două personaje, fetița și băiețelul, să ajungă în siguranță la mare. Astfel, noi îi vom ajuta în călătoria lor cu trenul, iar mai apoi vor avea de parcurs un drum scurt cu barca pe mare. Se precizează tema zilei “În excursie la mare”, iar preșcolarii vor afla reguli despre cum trebuie să ne comportăm în tren, pe plajă, pe vapor. Aceștia vor identifica diferite tipuri de comportamente, le vor clasifica pe baza a două criterii, iar, la final, ne vom juca cu un cub pentru a vedea dacă au înțeles regulile pe care noi trebuie să le respectăm atunci când mergem în excursie. La finalul activității de Educație pentru societate, copiii formează o coloană și părăsesc sala de grupă pentru a merge la toaletă și pentru a se spăla pe mâini.

Prin intermediul **TRANZIȚIEI**: „Bat din palme: clap, clap, clap,/ Din picioare: trap, trap, trap,/ Ne-nvârtim, ne răsucim,/ Si spre centre noi pornim!”, copiii intră în sala de grupă și se pregătesc să viziteze centrele deschise pentru a alege activitatea preferată.

Copiii vizitează centrele pentru a descoperi materialele și sarcinile de lucru. Fiecare preșcolar lucrează la centrul dorit. Se va da startul de începere a lucrului, se vor îndruma copiii acolo unde vor întâmpina dificultăți, iar atenția va fi canalizată la centrul Artă, unde se va desfășura activitatea artistico-plastică. După terminarea lucrului la centre se va face evaluarea prin metoda **Turul galeriei**.

La centrul **Artă se va desfășura al doilea ADE-Educație artistico-plastică**, toți copiii vor trece prin acest centru și vor purta la gât un ecuson. Tema plastică este **pata de culoare**, iar subiectul este **Trenul**, fiecare preșcolar va picta câte un vagon, realizând macheta Trenulețului Thomas. Preșcolarii vor ține cont de anumite criterii: vor respecta tema, vor lucra îngrijit și vor finaliza lucrarea. Execut exercițiile pentru încălzirea mușchilor mâinilor prin intermediul versurilor: „Batem palmele ușor,/ Batem palmele cu spor/ 1, 2, 3, 1, 2, 3./ Închid pumnii și-i desfac/ Degetelor fac pe plac/ 1, 2, 1, 2./ Toți suntem acum vioi”. La centrul **Manipulative**, preșcolarii vor avea ca sarcină să realizeze bărcuțe pentru călătoria pe valurile mării, utilizând piese lego. La centrul **Știință**, fiecare copil va avea o imagine cu peisajul unei zile pe care ei o vor petrece în excursie. Preșcolarii vor identifica elementele componente ale imaginii și le vor lipi în josul paginii.

La centrul **Alfabetizare**, fiecare preșcolar va trasa grafisme respectând spațiul punctat, alcătuind astfel “Cărticica de vacanță”. După finalizarea activităților în centre vom trece să observăm ce au realizat preșcolarii la fiecare centru. Copiii vor prezenta produsele realizate în fiecare centru și vor răspunde la întrebări pe baza unui joc Wordwall: <https://wordwall.net/ro/resource/39336578>

JOCURI DIDACTICE PENTRU DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Prof. inv. primar MĂGUREANU ANDREEA – MARIA,
Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui

Introducere

Dezvoltarea personalității elevilor este un obiectiv important al educației la nivelul învățământului primar. Activitățile didactice care implică jocul sunt extrem de eficiente în stimularea imaginației, creativității, abilităților sociale și emoționale ale copiilor. Jocurile didactice contribuie la formarea unor trăsături esențiale ale personalității, precum încrederea în sine, empatia, abilitățile de comunicare și rezolvarea conflictelor. În acest context, diverse tipuri de jocuri pot fi folosite pentru a sprijini dezvoltarea integrală a copiilor.

1. Jocul „Călătoria emoțiilor”

Scop: Dezvoltarea empatiei și conștientizarea propriilor emoții și ale celorlalți.

Descriere: Acest joc ajută elevii să învețe să recunoască și să exprime emoțiile. Fiecare elev alege o „stație” pe harta imaginară a jocului, care reprezintă o anumită emoție (bucurie, supărare, frică, surpriză etc.). Fiecare copil trebuie să își exprime, printr-o mimică sau o scurtă poveste, cum se simte atunci când trăiește acea emoție, iar colegii trebuie să ghicească despre ce emoție este vorba. Apoi, se discută despre cum pot fi gestionate aceste emoții.

Beneficii: Ajută copiii să își dezvolte inteligența emoțională, să învețe să își exprime sentimentele și să fie mai empatici față de ceilalți.

2. Jocul „Împreună suntem mai puternici”

Scop: Dezvoltarea abilităților de lucru în echipă și a colaborării.

Descriere: Copiii sunt împărțiți în echipe de 3-4 persoane. Fiecare echipă trebuie să rezolve o serie de sarcini care implică cooperarea, cum ar fi construirea unui „turn” din materiale de construcție sau rezolvarea unor ghicitori sau probleme de logică. La final, fiecare echipă își prezintă realizarea și discută despre ce dificultăți au întâmpinat și cum au reușit să colaboreze pentru a le depăși.

Beneficii: Învăță copiii să colaboreze, să asculte opiniile celorlalți și să împartă responsabilitățile. Aceasta contribuie la dezvoltarea spiritului de echipă și a abilității de a rezolva conflictele.

3. Jocul „Scenariile vieții”

Scop: Dezvoltarea abilității de rezolvare a problemelor și a capacității de a lua decizii.

Descriere: Copiii sunt împărțiți în grupuri mici și primesc un scenariu cu o situație problemă (de exemplu: „Un prieten ți-a spus un secret pe care l-ai aflat întâmplător. Ce faci?”). Fiecare grup trebuie să discute și să propună soluții pentru rezolvarea respectivului conflict. După ce grupurile își prezintă soluțiile, se discută despre alegerile fiecărui grup și despre impactul acestora.

Beneficii: Dezvoltă gândirea critică, capacitatea de a lua decizii și empatia, ajutându-i pe copii să înțeleagă cum acțiunile lor afectează pe ceilalți.

4. Jocul „Ștafeta cu calități”

Scop: Încurajarea autoaprecierii și încrederea în sine.

Descriere: Fiecare elev trebuie să scrie pe o foaie de hârtie una dintre calitățile sale (de exemplu: „sunt amabil”, „sunt răbdător”, „sunt creativ”). Apoi, foaia este dată unui coleg care trebuie să adauge o altă calitate despre respectivul copil. Jocul continuă până când toți copiii au primit o „foaie de calități”. La final, fiecare copil va primi o foaie cu trăsături pozitive, iar profesorul va discuta despre importanța recunoașterii calităților proprii și ale celor din jur.

Beneficii: Îmbunătățește stima de sine și încrederea în propriile abilități, încurajând autoaprecierea și aprecierea celorlalți.

5. Jocul „În cercul respectului”

Scop: Dezvoltarea abilităților de comunicare și a respectului reciproc.

Descriere: Copiii se așază în cerc, iar un copil începe prin a spune un compliment unui coleg (de exemplu: „Îmi place cum ai rezolvat problema la matematică”). Apoi, copilul respectiv trebuie să adreseze un compliment unui alt coleg. Jocul continuă astfel, iar fiecare copil trebuie să ofere complimente sincere și să le accepte cu recunoștință. La final, se discută despre cum fiecare compliment face ca atmosfera să fie mai plăcută și mai respectuoasă.

Beneficii: Promovează comunicarea pozitivă, respectul și încurajează o atmosferă de încredere în clasă.

6. Jocul „Căutarea comorii”

Scop: Dezvoltarea abilităților de orientare în spațiu și de rezolvare a problemelor.

Descriere: Profesorul ascunde „comoara” (un obiect simbolic) undeva în clasă sau curte și oferă indicii pentru a o găsi. Elevii trebuie să lucreze în echipe pentru a urmări indicii și a descoperi comorile ascunse. Fiecare echipă trebuie să coopereze și să își folosească creativitatea pentru a găsi soluția. În final, echipele discută despre cum au reușit să rezolve ghicitorile și ce lecții au învățat despre lucru în echipă.

Beneficii: Învăță copiii să își folosească abilitățile de rezolvare a problemelor, să colaboreze și să aibă încredere în abilitățile lor și ale colegilor lor.

Concluzie

Jocurile didactice sunt un instrument esențial pentru dezvoltarea personalității la învățământul primar. Acestea nu doar că ajută copiii să învețe într-un mod plăcut și interactiv, dar și promovează valori fundamentale, cum ar fi empatia, respectul, colaborarea și încrederea în sine. Prin integrarea jocurilor didactice în activitățile școlare, elevii pot învăța să se exprime, să își dezvolte abilități sociale și să colaboreze eficient, contribuind astfel la formarea unei personalități echilibrate și încrezătoare.

Bibliografie

1. Golu, M. (2013). *Psihologia educației și a învățării*. București: Editura Universitară.
2. Bălțătescu, S. (2017). *Jocuri educative și activități recreative în învățământul primar*. Cluj-Napoca: Editura Casa Cărții de Știință.
3. Căpraru, M. (2019). *Dezvoltarea personalității copiilor prin activități educative*. Iași: Editura Polirom.
4. Bichir, A. (2018). *Tehnici și jocuri educaționale pentru copii*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

Interacțiuni și relații cu celălalt

Miclăuș Maria

Grădinița cu Program Prelungit Nr.7- Structura Grădinița cu Program Prelungit Nr.1

Satu-Mare

Avem întotdeauna nevoie să știm la ce să ne așteptăm din partea lumii care ne înconjoară. Această lume o împărțim cu ceilalți - uneori în convergență, alteori în conflict - pentru a o înțelege, organiza sau înfrunța.

Prin esența sa, omul este o ființă socială, el este produsul împrejurărilor sociale și totodată are capacitatea de a influența și determina împrejurările. Omul nu poate trăi singur, izolat, rupt de ceilalți oameni. Dimpotrivă, el se raportează permanent la alții, acționează împreună cu ei, stabilește relații cu cei din jurul său. Personalitatea se construiește pornind de la dispoziții universale ale naturii umane, dar se desăvârșește și se diferențiază individual punând accentul pe specificitatea psihologică a fiecărei culturi.

Omul are nevoie de celălalt pentru a putea fi om. Fiecare individ resimte nevoia de a fi acceptat într-un grup, de a aparține cuiva. Oamenii manifestă nevoia de dragoste încă din primele luni de viață. Dominant instinctivă la început, această nevoie devine treptat din ce în ce mai rațională, devine o exigență de prim ordin pentru confortul sufletesc. Satisfacerea ei contribuie în mod semnificativ la întărirea sentimentului de siguranță, de securitate. Fiecare are nevoie să-i fie apreciate competențele, cunoștințele, performanțele, calitățile morale. Satisfacerea acestei nevoi de stimă permite dobândirea încrederii în sine și procură sentimente de valoare.

Socializarea, ca procesul cel mai amplu și mai complex prin care indivizii devin nu doar ființe sociale, ci ființe umane ca atare, este responsabilă pentru construcția sinelui. Socializarea primară înseamnă socializarea propriu zisă care are loc în copilărie și prin care individul, născut doar cu potențialități pentru viața socială, devine un membru efectiv al ei, achiziționând cunoștințe, deprinderi, valori, atitudini și comportamente umane. Se interiorizează lumea socială, se cristalizează versiunea subiectivă a realității socio-umane obiective. Agenții care mediază această interiorizare sunt persoanele semnificative. Acești „alții” relevanți, apropiați cu care copilul se identifică, îi mediază realitatea modificând-o în raport cu propria poziție în spațiul social și cu propria lor experiență de viață.

În procesul neconținutei interacțiuni dintre individul în creștere și ceilalți are loc și formarea eului și a identității de sine. În mare măsură sinele reflectă atitudinile persoanelor semnificative față de individul respectiv, deși nu putem reduce autoidentificarea la o simplă copie a identificării de către ceilalți. Mai degrabă putem vorbi de o permanentă circularitate între ele. Treptat prin socializarea primară copilul ajunge la transgresarea situațiilor și persoanelor specifice, învață roluri și atitudini generalizate. Deoarece copilul nu alege persoanele semnificative, identificarea cu ele este cvasi automată, iar interiorizarea unei realități anume este cvasi inevitabilă. Copilul nu internalizează lumea persoanelor sale semnificative ca una dintre multele lumi posibile. El o internalizează ca singura lume existentă. Imaginea noastră în fața celorlalți se dezvoltă în centrul grupurilor primare, constituite de anturajul apropiat, familial sau amical, față de care individul este atașat prin sentimentul apartenenței

comunitare. Grupurile secundare sunt constituite pe baza unei similitudini de practică, individul neintegrându-se aici decât prin participarea la o acțiune comună.

Socializarea secundară presupune internalizarea cerințelor, informațiilor, valorilor promovate de diferite instituții specializate, înseamnă trecerea de la lumea „de acasă”, la o lume mai eterogenă. Și aici funcționează persoane semnificative, dar ele sunt mai fluctuante, iar individul are un anumit control asupra lor. Spontan sau conștient, el va selecta din potențialul relațiilor interpersonale pe acelea care îi confirmă și întrețin autoidentificarea și stima de sine. Intrarea în socializarea secundară ar coincide, în general, cu trecerea la pubertate, condițiilor de statut socio-profesional se suprapun noi faze ale dezvoltării.

Ambele tipuri de socializare urmăresc scopuri și obiective specifice, dar complementare între ele. În copilărie, socializarea coincide cu creșterea capacității tânărului de a discerne și de a face predictibile reacțiile celorlalți față de comportamentul său, și de a-și elabora el însuși răspunsuri corespunzătoare și competente. Ca urmare a acestui proces, tinerii încep să se identifice cu rolurile sociale, integrându-se în grupurile sociale și asimilând diferite prescripții în structura personalității lor.

Bogata lume lăuntrică a unei persoane este profund mișcată și dinamizată de relațiile interpersonale. Să nu înțelegem că doar aceste relații influențează personalitatea. Există și influențe de la personalitate înspre relații. Personalitatea este totalitatea modelelor comportamentale ale unui individ, organizate într-un sistem unic și durabil. Personalitatea dă naștere, selectează anumite relații iar pe altele le evită sau le respinge. Persoanele flexibile, sensibile la schimbări stabilesc ușor contacte interpersonale, se adaptează rapid la situații noi, în timp ce persoanele rigide, orientate excesiv spre propria lor persoană sunt aproape incapabile să stabilească și să întrețină relații normale. Influențarea reciprocă dintre relații și personalitate asigură formarea personalității, cât și acțiunea ei adecvată în diferite contexte sociale.

Relațiile interpersonale constituie o puternică sursă mobilizatoare și dinamizatoare a întregii vieți psihice a individului. Ele pun în mișcare procesele psihice ale omului, îl „forțează” să perceapă, să comunice, să se exteriorizeze (afectiv și comportamental), dau naștere la diferite stări psihice de satisfacție sau insatisfacție, permit formarea și manifestarea unor însușiri psihice.

Bibliografie:

1. Iluț, Petru, (2001) Sinele și cunoașterea lui, Ed. Polirom, Iași.
2. Neamțu, George (2003) Tratat de asistență socială, Ed. Polirom, Iași.
3. Neculau, Adrian (2003) Manual de psihologie socială, Ed. Polirom, Iași.

Contribuția familiei tradiționale în educația moral-religioasă a copilului

Autor: Ivan Mihaela

Prof. Școala Gimnazială “Constantin Brâncuși”, București, Sector 6

Formarea unei conduite morale exemplare și transmiterea valorilor credinței țin de anumiți factori. Acești factori responsabili de educația moral-religioasă a lor sunt: Familia, Biserica și Școala.

Părinții, bunicii sunt cei care modelează sufletul copilului până la devenirea lui ca adult, timp în care, și Biserica ajută să crească “...în duh și în adevăr...” (In 4, 23) spre desăvârșirea în Hristos. Școala este “un important factor al educației creștine. La nivelul acestei instituții, educația religioasă ajunge într-un stadiu de maximă dezvoltare prin caracterul programat, planificat și metodic al activităților instructive-educative. Conținuturile religioase care se transmit sunt selectate cu grijă după criterii psihopedagogice, activitățile educative se cer a fi structurate respectându-se principiile didactice, sunt dimensionate cele mai pertinente metode de predare-învățare”¹.

Educatorul, fie el părintele, profesorul de religie sau preotul, trebuie să observe evoluția copilului cu respect și încredere în păstrarea echilibrului, manifestând o atenție specială și punând accent pe caritate, responsabilitate socială, credință și cultură.

Educația creștină nu este doar o urmare a lui Hristos ci și o colaborare la creșterea și rodnicia Bisericii. “Principalul scop al educației creștine în cadrul familiei este acela de a transmite copiilor conceptele de fericire, bucurie, pace interioară și dragoste pentru ceilalți”².

Familia are un rol important și hotărâtor în creșterea și educarea copiilor, deoarece numai în sânul ei se pun bazele unui comportament moral religios și etic. Familia este cea mai de seamă instituție așezată în slujba vieții. Climatul familial de care beneficiază copilul își pune amprenta pe personalitatea sa. Unui climat familial sănătos îi este proprie o coeziune spirituală trainică, cu adânci implicații pozitive. Intervenția educativă a părintelui joacă un rol însemnat în procesul formării și dezvoltării personalității copilului și mai târziu a tânărului.

Dumnezeu, dăruind părinților copii, i-a înzestrat și pe aceștia și cu însușiri esențiale necesare îndeplinirii acestui mare rol de educatori ai copiilor lor. Părinții trebuie să fie conștienți că sunt exemplele cele mai vii pentru copiii lor și așa cum se poartă în familie și în societate, așa se vor purta și urmașii lor. Așadar într-o familie întâlnim totdeauna și educatori și elevi. Oricât ne-am strădui noi ca profesori, adevărații educatori sunt părinții, ei își pun amprenta în primii ani de viață ai copiilor lor.

Copilăria are o influență mare în viața omului, “încât și psihologii, atunci când se ocupă de toate problemele psihologice ale omului contemporan, întotdeauna ajung până la vârsta copilăriei, căutând să găsească acolo cauzele și rănilor care-l influențează pe om tot restul vieții sale”³. Copiii sunt darul lui Dumnezeu și de aceea trebuie crescuți după placul lui Dumnezeu pentru a deveni fii ai Împărăției Sale. “Nu nașterea ca

atare te face tată, nu purtarea în pânțe te face mamă, ci buna creștere pe care o dai copiilor” (*Sfântul Ioan Gură de Aur*).

Familia este primul factor care formează persoana în perspectivă creștină, având un rol esențial în educația copiilor și în special a educației moral-religioasă a copiilor.

Realitatea pe care o trăim cu toții astăzi este dură și nemiloasă, iar copiii cresc în această atmosferă. Oricât ar fi ei protejați de către părinți, copiii trebuie, însă, să dea piept cu provocările lumii contemporane. Cât sunt mici își ascultă părinții, dar când ajung la vârsta adolescenței iar influența societății devine din ce în ce mai puternică, este din ce în ce mai dificil pentru părinți să își exercite influența benefică asupra acestora. Înțeleptul Solomon ne îndeamnă astfel: *”deprinde pe tânăr cu purtarea pe care trebuie să o aibă,..., și chiar când va îmbătrâni nu se va abate de la ea”* (Pilde 22,6).

Cea mai reușită metodă de acțiune în educația copilului este cea religioasă pentru că părinții nu au nevoie de pedepse corporale ci e de ajuns să spună: “Nu face asta! Te vede Dumnezeu și Se supără”, “Lui Dumnezeu nu-I place dacă faci acest lucru”. Încetul cu încetul mama îl obișnuiește pe copil cu prezența lui Dumnezeu în viața lui. Atunci când copilul face ceva pe ascuns iar părinții descoperă pot să îi spună: “Chiar dacă eu nu te văd, să știi că Dumnezeu te vede. Lui Îi dăm socoteală atunci când greșim”. Dacă copilul conștientizează că Dumnezeu este pretutindeni și vede toate șinepe să devină mai responsabil și mai atent cu faptele sale.

Copilul trebuie învățat să ceară ajutorul și să-I mulțumească lui Dumnezeu prin rugăciune zilnică, să înțeleagă că fără Dumnezeu nu poate face nimic. Este important ca el să conștientizeze conceptual pe Dumnezeu, ca Tată Ceresc, Care ne iubește și ne ajută și Se îngrijește de noi: “Dragul mami, nu ești singur. Dumnezeu este cu tine. El te apără mereu. Cere-I tot timpul ajutorul!”.

În educația religioasă, ca în orice altă educație, un rol important îl joacă exemplul personal. De aceea părinții trebuie să fie pentru copiii lor exemple morale de urmat în viață. Copiii se educă prin exemplul părinților. În familie, copilul trebuie să învețe să se roage. Atunci când tatăl nu pleacă la serviciu fără a se ruga în fața Sfintelor icoane, iar mama nu începe lucrul fără a-și face Sfânta cruce, când copilului nu i se permite să se atingă de mâncare până nu s-a spălat pe mâini și și-a făcut cruce, oare copilul nu se deprinde să ceară în toate ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu, și să creadă că fără ajutorul și binecuvântarea Lui nu există succes în activitățile omenești?

Dacă educația data de părinți este bună, copiii cresc blânzi, miloși, lipsiți de răutate și sinceri și de aceea Însuși Mântuitorul spune: *“De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor”* (Mt. 18, 3). Ei au nevoie de ajutor și de permanentă cultivare pentru că aceste calități sunt slabe. În sânul familiei, copiii își primesc primele îndrumări de viață și care se întipăresc în sufletul lor pentru tot restul vieții.

Părinții trebuie să se preocupe cel mai mult de înțelepciunea și buna-cuviință a copiilor, a tinerilor, ei fiind ușor de ispitit. De mici copii, trebuie învățați să fie ascultători, cuminți, căci de la neascultare pornesc toate relele. Educația este arta artelor. Dumnezeu văzând străduința părinților în educația copiilor își va revărsa toate bogățiile Lui asupra lor.

Influența pe care părinții o exercită asupra copiilor, în primii ani ai vieții, determină întreaga lui conduită și orientare pentru întreaga lor viață. Toate cercetările pedagogice arată că educația copilului se face în primul rând acasă. Influența mamei, care prin natura lucrurilor petrece mai mult în preajma copilului mic, este mai hotărâtoare. De aceea s-a spus că cea mai mare fericire pentru un copil este să aibă o mamă bună, o mamă conștientă de rolul ei de educatoare. Formarea caracterului stă în mâinile părinților. Trebuie acordată o mare grijă creșterii duhovnicești căci toate celelalte se vor adăuga lor.

Funcția educativă a familiei nu încetează odată cu intrarea copilului la grădiniță și școală, ci ea continuă cu aceeași importanță, interacționând cu funcția educativă a instituțiilor de învățământ. Ea nu încetează toată viața, căci și atunci când au ajuns adulți și și-au întemeiat o familie, părinții îi consideră tot copiii lor și pot oricând să vină cu un sfat bun pentru ei.

Bibliografie:

1. Constantin Cucoș, *Educația religioasă. Repere teoretice și metodice*, Ed. Polirom 2009, p.32
2. *Școala românească și provocările lumii contemporane*, Fundația și Editura Sfinții Martiri Brâncoveni, 2013, p.66
3. Mitropolitul Athanasie al Limassolului , *Educația copilului începe încă din perioada sarcinii*, articol în *Revista Familia Ortodoxă*, nr.1, 2014, p.18

Diminuarea erorilor în evaluarea didactică

Prof. Nechifor Anișoara, Colegiul Național „Vasile Alecsandri” BACĂU

Factorii care generează o obiectivare scăzută în evaluarea didactică se pot grupa raportându-i la personalitatea profesorului, la materia de învățământ, la elev, precum și la specificitatea metodelor de evaluare și la circumstanțele sociale în care se realizează evaluarea didactică. (conform lucrării Pedagogie, C- Cucos, Polirom). Factorii perturbatori ai aprecierilor generați de activitatea și trăsăturile de personalitate ale cadrului didactic sunt de la efectul halo, efectul Pygmalion sau efectul oedipian până la factorii de personalitate ai cadrului didactic.

Strategiile și metodele de evaluare didactică constituie, prin limitele specifice, factori care pot genera variabilitatea în notarea rezultatelor școlare. Astfel, verificările orale nu permit realizarea unor aprecieri complete care să vizeze toate obiectivele operaționale prevăzute, iar în cazul unei lucrări scrise, sursa unei tratări incomplete a unui răspuns nu poate fi stabilit cu precizie: lacune în cunoștințele elevului sau o simplă omisiune.

Aspecte metodice privind realizarea unei evaluări cu grad mai mare de obiectivitate

Există mai multe căi prin care cadrul didactic poate micșora influența factorilor perturbatori în evaluarea didactică:

- cunoașterea amănunțită de către cadrele didactice a acestor factori pentru a le sesiza mecanismul de funcționare și implicit adecvarea comportamentului didactic de așa natură încât influența lor să fie minimă;
- stabilirea, încă de la faza de proiectare didactică a unor obiective generale și operaționale adecvate finalităților demersurilor instructiv-educative urmărite în corelație cu conținuturile de învățat, a resurselor umane și materiale existente, a comenzii sociale în general;
- realizarea unor instrumente de verificare curentă și periodică care să fie relevante pentru comportamentele dezirabile cuprinse în obiectivele didactice, având criterii precise de apreciere a răspunsurilor date de elev;
- mărirea numărului de probe curente date elevilor pentru micșorarea hazardului în aprecierea școlară;
- combinarea metodelor de evaluare pentru asigurarea unor judecăți de valoare corecte având în vedere că nici o metodă în sine nu este suficientă oricât de bine ar fi stăpânită și aplicată corect.
- asigurarea anonimatului probelor scrise, corectarea aceluiași lucrări de mai mulți profesori (în cazul examenelor), compararea rezultatelor evaluării cu cele realizate de directori sau de inspectori școlari constituie alte modalități de asigurare a unei evaluări corecte; de asemenea, dacă profesorul nu este prea sensibil și dorește cu adevărat să evalueze obiectiv, poate cere părerea colegilor și, în anumite condiții, chiar elevilor, poate a vedea cum este perceput ca evaluator.
- dezvoltarea la elevi a capacității de autoevaluare. Se evită în acest mod tendința elevilor de a-și supraevalua răspunsurile date în cadrul unor examene și, implicit, a stării de frustrare care apare de

obicei în urma afișării rezultatelor.

Testul docimologic este o probă standardizată care asigură o obiectivitate mai mare în procesul de evaluare. În sens larg, testul reprezintă o probă bine definită ce implică îndeplinire unor sarcini identice pentru toți subiecții de examinat, în conformitate cu o strategie precisă. – deci marele avantaj al folosirii testelor este că sistemul de raportare valorică este unic.

Testele docimologice permit o standardizare a condițiilor de examinare, a modalităților de notare, aducând un spor de obiectivitate.

Aceste instrumente au următoarele caracteristici:

- conțin probe sau itemi care permit determinarea gradului de însușire a cunoștințelor de către elevi sau nivelul de dezvoltare a unor capacități;
- sunt instrumente evaluative care se aplică numai în cadrul obișnuit de desfășurare a activităților didactice, și nu în condiții de laborator;
- fac posibile măsurarea și aprecierea nivelului de pregătire a unui elev, a unei clase, arătând valoarea informației acumulate;

Dintre avantajele testelor amintim:

- permit verificarea întregii clase într-un timp foarte scurt;
- încearcă să cuprindă ceea ce este esențial în întreaga materie de asimilat, determină la elevi formarea unor deprinderi de învățare sistematică;

Dezavantaje: testele favorizează o învățare care apelează la detalii, la secvențe informaționale izolate și nu stimulează formarea unor capacități de prelucrare a acestora, de sinteză sau de creație.

Bibliografie

1. G de Landsheree, *Evaluarea continuă. Examenale*, EDP, 1975, București
2. Curriculum Național pentru învățământul obligatoriu. Cadru de referință, 1998, MEN; CNC; Ed Corint
3. Stoica, Adrian(coord.), Carmen – Gabriela, *Evaluarea curentă și examenale. Ghid pentru profesori* Ed. ProGnosis, 2001, București
4. Radu, I T., *Evaluarea în procesul didactic*, Editura Didactică și Pedagogică, 2001, București;
5. *Ghid metodologic pentru aplicarea programelor școlare din aria curriculară Om și societate*, Ed. Aramis, 2002, București
6. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Ed. Polirom, 2002, Iași
7. Stanciu, Mihai, *Didactica postmodernă*, Ed. Univ. Suceava, 2003, Suceava

TEST ÉCRIT VIe, L2

MODULE 3 2024/2025

LE CORPS HUMAIN,

Oana Bold

Școala Gimnazială George Emil Palade

A. LIS LE TEXTE AVEC ATTENTION:

Coucou, je suis Quatre -Quatre, ton ami de France. J'ai 345 ans et j'habite dans la mer. J'aime les poissons et le bleu. Je suis un peu spécial. Pourquoi? Bah...j'ai deux têtes, quatre bouches et un œil vert. J'ai aussi des cheveux longs et frises, mais je n'ai pas de doigts. J'ai quatre mains, deux jambes et quatre longs pieds. Et un grain de beauté sur la jambe droite.

P.S. Pour écouter les vagues (valurile), j'ai mes trois grandes oreilles.

Oui, c'est moi. Tu peux venir me voir, je te donne l'adresse (si tu veux-daca vrei).Mais, un peu plus tard (mai tarziu)-je suis malade, j'ai mal au front, je tousse et j'ai sommeil. J'ai aussi froid et un peu de fièvre.

Je t'attends (te astept), je suis amusant et sociale.

a. COCHE LES 5 VARIANTES CORRECTES :**10p.**

	VRAI	FAUX
Quatre-quatre a 34 ans.		
Il n'aime pas le bleu.		
Il regarde avec un œil vert.		
Quatre-quatre a quatre petits pieds.		
Il a des cheveux frises.		
Il n'est pas en pleine forme.		
Il a de la température.		
Il est drôle.		

b. TROUVE DANS LE TEXTE :**10 p.**

@ 3 parties du corps-

@2 sensations-

@ 2 au pluriel-

@2 chiffres-

@un symptôme-

B.a CHERCHE L'INTRUS :**10p.**

Visage, front, cou, joue

Genou, bras, main, coude

Dos, poitrine, orteil, ventre

Oreille, doigt, pied, jambe

b. CONTINUE LES PROPOSITIONS AVEC LE MOT CORRECTE :**10p.**

Je goute avec la GELNAU-

Je montre avec le TIGOD

Je sens avec le ZEN-

Je mange avec les TDENS-

Je touche avec LA MIAN-

c. COMPLÈTE LES PROPOSITIONS AVEC LA SENSATION CORRECTE : **10p.**

Je mange beaucoup de bonbons. J'....

Il mange une glace quand il.....

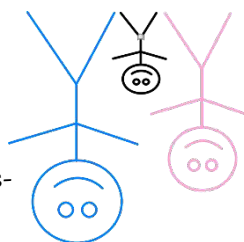
Nous-il est 23 heures.

C'est l'été, j'.....-je bois de la limonade.

d. COMPLÈTE LE TEXTE AVEC LES MOTS SUIVANTS : **10p.**

chaud, touse, chez le médecin, coule, éternue

La sœur de Quatre-Quatre, Vingt yeux, est
temps. Elle et
a. Elle va.....cet après-

malade. Elle a le nez qui..... tout le
elle.....aussi. Elle
midi.

C.a. CHOISIS LES FORMES CORRECTES : **10p.**

La tante de Quatre-Quatre est une bone/bonne sportif/sportive. Elle a des yeux gris/gri et des cheveux roux/rousses. Ses enfants sont gentils/gentilles et serieux/serieus. Ils aiment les pommes rouges/rouge et les chiens blancs/blanches.

b. CONTINUE LES PROPOSITIONS AVEC DES ADJECTFS CORRECTES ! **10p.**

Ma prof de français est et.....

Mes amis sontet

Mes deux cousines sont.....

D. DESSINE LE CORPS DE QUATRE-QUATRE. ECRIS LES PARTIES DU CORPS. EN AJOUTE ENCORE TROIS ! **10p.**

TEST ÉCRIT, VIIIe L2

MODULE 3/2024/2025

STYLE DE VIE

Oana Bold

Școala Gimnazială George Emil Palade

A. LIS LE TEXTE AVEC ATTENTION:

Coucou, je suis Marcel et j'ai 15 ans comme toi. Je suis un peu rond, je pèse 65 kilos, mais j'aime faire du sport. Je pratique le basket 5 fois par semaine. En plus je mange à des heures régulières et je bois assez de l'eau. Malheureusement (din pacate) je prends trop de biscuits, je les adore. Le soir je mange du riz accompagné du poisson grillé. Parfois je grignote devant la télé et...je reste assis 3 heures par jour devant mon ordinateur (je suis fan des jeux vidéo, je joue surtout Fifa en ligne avec mes cousins). Je crois que je dors suffisamment, environ 8 heures par nuit (je me couche tard, mais je me réveille environ à 7 heures trente).

Tu as des conseils pour moi? (sfaturi) pour être en forme?

a. SOULIGNE LES 5 PROPOSITIONS VRAIES DU TEXTE :**10p.**

Marcel a 16 ans. Il est souple. Il fait du sport. Il boit de l'eau. Il déteste les biscuits Le soir il ne mange pas de chips. Il reste beaucoup devant son ordinateur. Il joue Fifa avec son père. Il ne se réveille pas tard.

b. RÉPOND A CES QUESTIONS ?

- Qu'est-ce que Paul fait-il devant la télé?
- Combien d'heures dort-il par jour?

10p.**c. CHERCHE DANS LE TEXTE :**

- 3 plats
- un moment de la journée
- 3 mots qui commencent par la lettre-r
- deux mots qui expriment la quantité
- une erreur de grammaire

15p.**B. a. CHOISIS LA FORME CORRECTE :****10p.**

L'ami de Paul mange des/de bananes 8 au petit déj. Il boit aussi un verre du/de lait accompagné par 2 tranches de/de la pain Il ne prend jamais de/du confiture, car il est allergique au sucre. En revanche, il prend peu de/du chocolat noir quand il a besoin (are nevoie) d'un peu d'énergie.

b. CONTINUE LA PROPOSITION (TRADUIS EN ROUMAIN) : 15p.

Dans son frigo Paul a deux paquets..... , un verr..... , deux morceaux Il n'a pas , mais il a deux boites..... .

d. IMAGINE LA BIOGRAPHIE DE MARCEL. ÉCRIS LES DATES EN LETTRES/CHIFFRES : 15p.

Sa date de naissance -

Le poids=

L'âge de son grand-père -

Le nombre de téléphone-

Le nombre d'amis sur Insta -

C. RÉPONDS Á LA QUESTION DE PAUL. 15p.

Cher Marcel,

Il faut- (3 conseils)

Il ne faut pas (3 conseils)

Târg de Crăciun la Valea Lungă

Panait Nicoleta

Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă

TIP PROIECT: local – la nivelul instituției de învățământ și al comunității locale

INSTITUȚIA COORDONATOARE: Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă

PARTENERI/COLABORATORI: Primăria și Consiliul Local Valea Lungă

ECHIPA DE IMPLEMENTARE A PROIECTULUI:

- ✓ Prof. coordonator: Panait Nicoleta
- ✓ Prof. Panțuroiu Anamaria - Director
- ✓ Prof. Petrescu Raluca - consilier educativ

Proiectul școlar reprezintă o suită de activități care urmăresc atingerea unor obiective didactice formative și care implică activ oamenii școlii – cadre didactice, elevi, părinți. Aceștia sunt puși în situația de a-și asuma responsabilități, de a decide, de a organiza.

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: 4 – 19 decembrie 2024

ARGUMENT:

Crăciunul este în zilele noastre un timp al magiei, al generozității și al iubirii. Este perioada în care aproape întreaga suflare umană sărbătorește nașterea lui Iisus Hristos. Acestuia îi sunt asociate astăzi o mulțime de obiceiuri adânc împământenite, cum ar fi împodobirea bradului, mersul cu colindul sau oferirea de cadouri celor dragi.

OBIECTIVE:

- valorificarea, într-un cadru organizat, a obiectelor confecționate de elevi, profesori și părinți, în cadrul orelor de Arte vizuale și abilități practice/ Educație tehnologică și Educație plastică;

- dezvoltarea competențelor antreprenoriale și sociale;
- implicarea/ responsabilizarea elevilor, profesorilor și părinților în acțiuni caritabile.

GRUP ȚINTĂ: preșcolari, elevi, profesori, părinți din Școala Gimnazială Cricov Valea Lungă

PARTENERI\COLABORATORI: Părinții elevilor, Consiliul Local, comunitatea locală

ACTIVITĂȚI PROPUSE:

- Confectionarea obiectelor pentru vânzare în cadrul orelor de Educație tehnologică, Educație plastică, AVAP;
- Organizarea spațiului și amenajarea standului pentru vânzare;
- Valorificarea produselor în cadrul Târgului de Crăciun;
- Contabilizarea veniturilor obținute;
- Donarea produselor rămase persoanelor care au fost selectate pentru a beneficia de acțiunea caritabilă (elevi ai școlii/ persoane cu probleme de sănătate);

REZULTATE AȘTEPTATE/INDICATORI DE REALIZARE (numeric sau procentual):

- ❖ Manifestarea competențelor antreprenoriale și sociale, la aproximativ 70% din elevii școlii;
- ❖ Implicarea/ responsabilizarea elevilor, părinților și profesorilor în acțiuni caritabile, prin organizarea a cel puțin 10 standuri în expoziția cu vânzare;
- ❖ Susținerea financiară a elevilor din clasele participante;
- Donarea produselor rămase persoanelor care au fost selectate pentru a beneficia de acțiunea caritabilă (elevi ai școlii/ persoane cu probleme de sănătate);

MIJLOACE NECESARE:

- Consumabile: hârtie xerox albă și color, foarfeci, lipici, hârtie glasată și creponată, cartoane albe și color, abțibilduri, fundițe, carioci, creioane, tempera, materiale reciclabile, alte accesorii achiziționate;
- Materiale naturale: conuri, crenguțe de brad, flori uscate, semințe;
- Apartatură foto-video, laptop;

INSTRUMENTE DE EVALUARE:

- Chestionar de Feedback;
- Numărul de standuri organizate;
- Numărul de persoane ajutate;
- Apariții pe site-ul școlii și pagina de facebook a școlii.

REGULAMENT PENTRU PARTICIPANȚI:

- Standurile se amenajează în curtea Primăriei/ Căminul cultural din Valea Lungă Cricov;
- Standurile se mențin în intervalul orar 10.30-13.00;
- Fiecare stand se organizează pe o masă dublă sau două simple;
- La stand vor vinde 2-4 elevi, care pot fi însoțiți de profesori sau părinți voluntari;
- Dacă se vând prăjituri, acestea vor fi prăjituri de casă, fără cremă, pe parcursul vânzării acestea vor fi depozitate în caserole acoperite sau în punguțe sigilate, iar elevii care vând vor purta mănuși de unică folosință;
- După încheierea Târgului de Crăciun, spațiul folosit se lasă curat;
- Sumele adunate vor fi folosite pentru fiecare clasă.
- Produsele rămase vor fi donate integral în scop caritabil.

CONȚINUTUL PROIECTULUI

Nr. crt.	Activitatea	Locul desfășurării	Termen	Responsabil
1.	<i>"Mănuțe hărnicuțe"</i> – Atelier de lucru Confecționarea obiectelor pentru vânzare în cadrul orelor de Educație tehnologică, Educație plastică, Arte vizuale și abilități practice;	sala de grupă/clasă	2.XII. - 18.XII 2024	Profesorii pentru învățământul preșcolar/ primar Profesorii diriginți Prof. de Educație

				plastică/ Tehnologie
2.	Organizarea spațiului și amenajarea standului pentru vânzare;	Curtea Primăriei/Căminul cultural	19.XII.2024	Profesorii pentru învățământul preșcolar/ primar Profesorii diriginți
3.	Desfășurarea Târgului de Crăciun la învățământul preșcolar/ primar/ gimnazial	Căminul cultural	19 XII 2024	Profesorii pentru învățământul preșcolar/ Profesorii pentru învățământul primar Profesorii diriginți Consilier educativ

ADOLESCENȚA ȘI MORALA CREȘTINĂ

Profesor Pășălău Adriana,

Liceul cu Program Sportiv „Banatul” Timișoara

Educația religioasă are astăzi, spre deosebire de anii precedenți, tot mai mulți aderenți. Societatea în care trăim, caracterizată de o criză a valorilor, determină în rândul unor adolescenți folosirea unui limbaj obscen, o alegere eronată a modelelor de viață, un nivel scăzut al aspirațiilor culturale, toate acestea având consecințe majore în formarea lor. Însă "...răul nu poate fi îndreptat din lume din pricina că nici un om nu are grijă de copii, nimeni nu le vorbește despre feciorie, nimeni nu le spune despre curăția trupească și sufletească, nimeni nu-i învață să disprețuiască averile și măririle, nimeni nu le vorbește despre poruncile vestite în Scripturi." Una din cauzele acestei realități este și faptul că învățământul reușește formarea personalității morale, de cele mai multe ori, doar în plan teoretic.

Perioada cea mai dificilă în ceea ce privește educația religioasă este adolescența. Acum apar întrebările cu privire la sensul vieții, la menirea omului, la existența lui Dumnezeu. Adolescentul caută o justificare a existenței sale pe pământ și cum trebuie să îplinească sensul acestei existențe. Fiecare religie are specificul ei și prescrie adepților ei un anumit mod de comportare spre a-și atinge scopul în viață. Formația religioasă constituie mijlocul și condiția pentru împlinirea scopului vieții. Aceasta se realizează prin educație, care corespunde năzuinței lăuntrice a omului spre desăvârșire, spre asemănarea cu Dumnezeu.

Ca și dascăli care dorim să valorificăm moștenirea creștină lăsată de înaintași, ne întrebăm cum putem contribui la propovăduirea învățăturii creștine, dar mai ales, la răspândirea aceluia "mod de a fi" care definește pe creștinul ortodox practicant, în condițiile în care trăim într-o societate agresiv secularizantă. Ne punem problema dacă mai putem îndruma tinerii să urmeze modelul vieții lui Hristos sau să-i educăm după cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur: "Să nu-mi spună mie cineva că n-ar trebui să-i obișnuim pe copii cu lucruri duhovnicești. Nu numai că trebuie să citească sau să audă astfel de

lucruri, dar ar trebui ca mintea lor să fie tot timpul ocupată cu ele. Din cauza slăbiciunii voastre, nu spun să vă ocupați tot timpul cu cele duhovnicești ... așa cum nu vă opresc de la treburile voastre lumești, dar pretind ca măcar o zi din șapte s-o dedicați Domnului nostru, al tuturor.”

Aceasta este lupta împotriva Ortodoxiei, dusă de societatea modernă descreștinată, care afectează în special adolescenții. Care părinte creștin nu s-a necăjit văzând că propriul copil, sub influența celor învățate și experimentate la școală, capătă atitudini și credințe care se opun învățaturii creștine și îl îndepărtează de Mântuitorul Hristos? Este simplu de înțeles că această luptă se duce în planul educației, tocmai datorită caracterului formativ al acesteia. Orice creștin ortodox care-și asumă valorile în care crede are și datoria mărturisirii credinței sale și este responsabil pentru modul în care răspândește aceste valori în jurul său.

Religia creștină își propune să pregătească omul nu numai pentru viața aceasta, ci și pentru cealaltă, pentru veșnicie. Așadar, mijloacele ei trebuie să fie adecvate acestui scop. "Creștinii, spunea un scriitor bisericesc din primele veacuri, își petrec viața pe pământ, dar ei sunt cetățeni ai cerului". Iar mai devreme, Sfântul Apostol Pavel spunea corintenilor că : "Dacă ne-am pus nădejdea în Dumnezeu numai pentru viața aceasta, suntem cei mai de plâns dintre oameni. (I Cor. 15, 19)

Educația, formația creștinului vizează împărăția lui Dumnezeu. În cazul acesta, credința nu mai este simplă acceptare a unor principii teoretice și morale sau a unor mituri întâmplare cândva, ci angajare într-o relație dinamică cu Dumnezeu. Este un prim pas în sensul formării omului prin religie, ținând cont de faptul că religia nu este altceva decât refacerea legăturii dintre om și Dumnezeu.

Adolescența este și perioada în care sufletul se îndreaptă spre credința religioasă. M. Dubesse arată că „acum e momentul când de obicei se pierde, se câștigă sau se capătă credința. Dumnezeu, încetând de a mai fi o reflectare a imaginii părintești, întruchipează atunci valoarea supremă în care se contopesc toate celelalte.” Tinerii lipsiți de educația moral-religioasă gândesc pragmatic. Educația religioasă încearcă să transforme societatea într-o comunitate de oameni care trăiesc în comuniune și înțelegere unii cu alții. Pentru Sf. Pavel, "a fi creștin înseamnă a ne comporta în așa fel încât Hristos să capete formă, să capete chip în noi" (Gal. 4, 19) ca într-o oglindă curată, să ne schimbăm prin înnoirea cugetului (Rom. 12, 2) și în felul acesta să ne transformăm din slavă în slavă (II Cor. 3, 18), ajungând la

măsura bărbatului desăvârșit, care este Hristos (Efes. 4, 13). Așadar, scopul principal al educației religioase creștine este realizarea în viața fiecărui om a idealului educațional creștin care duce la participarea la viața lui Hristos, nevoința pe care Sfântul Grigore Teologul o sintetiza prin cuvintele: "Trebuie să mor cu Hristos, să înviez împreună cu Hristos, să trăiesc împreună cu Hristos, și cu El să mă fac fiu al lui Dumnezeu".

În sistemul educațional și în unele cercuri politice există persoane care au rețineri cu privire la transmiterea cunoștințelor religioase la elevii de liceu, pe considerente că se știrbește libertatea de gândire și acțiune a tinerilor, curricula este foarte încărcată etc. Însă nu o oră de religie pe săptămână încarcă programa elevilor. Benefic pentru păstrarea transiterii educației religioase în școală este faptul că majoritatea elevilor nu refuză ora de religie, ci o privesc ca pe o necesitate. În anii de liceu tinerii trec prin unele crize spirituale și existențiale, care pot avea repercusiuni grave asupra viitorului acestora dar și asupra societății. Ei au nevoie de educația religioasă, care le motivează viața. Astfel sunt mai feriți să îmbrățișeze patimi precum pornografia, desfrânarea, violența, alcoolul, drogurile, fumatul etc. Fără să ne dăm seama, de multe ori educația pentru valoare se transformă în educație pentru libertinaj. Adolescenții aleg aceste oportunități pe motivul că au rezultate imediate, nu ca și în cazul trăirii spirituale, ale cărei răspunsuri necesită, în unele situații, mult prea multă răbdare.

"Înmoaie-i, așadar, mânia ca să se nască în mintea lui numai gânduri împăciuitoare. Dacă nu-l mai tulbură nimic, dacă rabdă cu înțelegere orice pierdere, dacă n-are nevoie să fie servit și dacă nu protestează când altcineva se bucură de mai multă cinste, de ce să se mai mânie? A venit vremea să ajungem și la dorință. Aici și cuminenția și căderea sunt de două ori mai mari. Tânărul nu trebuie să se desfrâneze nici singur nici cu fetele. Medicii spun că dorința aceasta devine foarte puternică după vârsta de 15 ani. Cum să oprim fiara dinlăuntrul nostru? Ce putem face?"

Rolul educației religioase în perioada adolescenței este hotărâtor în formarea valorilor morale și sociale ale omului și îndepărtarea acestuia de influențele nefaste ale societății actuale. Biserica și școala rămân adevăratele instituții de formare a omului. Cu ajutorul școlii și pe baza credinței în Dumnezeu trebuie dezvoltate puterile sufletești. Scopul formării prin religie este veșnic, având în vedere mântuirea. Credința vine din propovăduire, din învățare a ceea ce trebuie să credem. Dar formarea religioasă reală

nu se reduce doar la informarea despre istoria sfântă, despre dogmele Bisericii, despre principiile moralei creștine, ci implică și trăirile personale ale fiecărui om în rugăciunile către Dumnezeu, împărtășirea cu Hristos în cadrul cultului public. Se realizează nu numai în școală, ci și în Biserică. De aceea, fără trăirea duhovnicească simțită în suflet de fiecare persoană, informarea despre cele religioase este insuficientă. Dacă o religie își limitează mesajul doar la conținutul doctrinar fără să-l completeze cu lucrarea Bisericii, riscă să devină simplă teorie. Rolul profesorului de religie este să nu reducă religia la un simplu obiect de studiu, ci să o transmită elevilor astfel încât să devină un mod de viață.

Sfântul Ioan Gură de Aur ne învață că: „Sălbatică e tinerețea și de aceea are nevoie de mulți învățători, supraveghetori, pedagogi, însoțitori și dădace. Totuși, e plăcut s-o îmblânzești. Tinerețea seamănă cu un cal sau cu o sălbăticiune nedomesticită. Dacă însă îi dăm unui copil de la cea mai fragedă vârstă reguli, mai târziu n-o să ne mai ostenim, pentru că obiceiul a devenit deja lege. Nu trebuie nici să le dăm tot ce li se pare plăcut, dar nici să le facem rău, lipsindu-i de cele necesare, sau să le facem hatărul doar pentru că sunt copii.” Și mai departe, Sfântul Ioan continuă cu îndemnul: “Depuneți în sufletele lor bunătatea, smerenia, buna-cuviință, înțelepciunea și orice altă virtute. Liturghia tocmai de această cheltuială are nevoie. Dacă strângem această bogăție pentru noi și pentru copiii noștri, și în această viață ne vom bucura de strălucire, dar și în cea viitoare vom auzi vocea fericită cu care Domnul Iisus Hristos îi recunoaște ca ai Săi pe toți cei care L-au mărturisit”.

Dascăli sau părinți, trebuie să fim atenți la educația pe care o transmitem celor care ne sunt dați spre a-i îndruma în această viață: “Fiecare din voi, fie tată, fie mamă, trebuie să aveți grijă de minunatele voastre statui, copiii, așa cum fac pictorii sau sculptorii cu operele lor. Pictorii, de pildă, după ce încep să lucreze la un tablou, îi adaugă în fiecare zi culorile care le trebuie. La fel fac și sculptorii cu piatră, scot din blocul de piatră ce e de prisos și adaugă ce lipsește. Așa să faceți și voi. Închipuiți-vă că sunteți niște meșteri care lucrează statui și că statuile sunt copiii voștri. Asupra lor să aveți concentrată toată atenția. Sculptați aceste minunate opere pentru Dumnezeu. Scoateți ce e de prisos și adăugați ce lipsește. În fiecare zi să cercetați și să descoperiți la copiii voștri câte o nouă calitate, ca s-o sporiți și s-o îmbogățiți; la fel să faceți și cu defectele, cum descoperiți vreunul, îndepărtați-l.”

Bibliografie

Gordon, pr. Asist. Vasile, *Religia în școală*, în “Studii teologice”, seria a II-a, anul XLIX, nr. 1-2, ianuarie-iunie, 1997;

Sfântul Ioan Gură de Aur, *Părinți, copii și creșterea lor*, *Culegere de texte patristice și traducerea lor în neogreaca de Ieromonahul Benedict Aghioritul*, Traducere din neogreaca: Zenaida Anamaria Luca, Editura Panaghia

www.crestinismortodox.ro

Rolul educației în dezvoltarea personalității

Autor: Profir Corina Gabriela

Școala: Colegiul Național de Agricultură și Economie Tecuci

Fiecare persoană este unică, înzestrată cu personalitate distinctă, gândim, perceam și simțim diferit. În funcție de experiențele pe care le trăim, personalitatea noastră este modelată, rezultatul fiind ceea ce ne diferențiază ca indivizi. Personalitatea este determinată de trăsăturile și procesele care definesc comportamentul uman.

Deoarece trăim într-o lume care pune preț pe educație, pe principii morale și etice, este necesar ca educația să-și pună accentul asupra personalității. Studii recente arată că trăsăturile personalității se pot schimba în timp în funcție de rezultatul dorit în ceea ce privește succesul în propria viață.

Educația este un proces de învățare și cultivare a noilor cunoștințe gradual, ce cuprinde și abilități și valori. Ea aduce schimbări pozitive în viața și comportamentul uman, dezvoltă calități umane și explorarea de noi orizonturi cognitive. Educația înseamnă, de asemenea, să cultivăm valori sociale, învățându-i pe copii și adulți să fie cetățeni activi și eficienți.

Educația este un fenomen care dezvoltă numeroase laturi senzitive și emoționale și este rezultatul unui proces autodidact care se raportează permanent la cultură și societate. Dezvoltarea personalității nu începe la toți la aceeași vârstă, ea debutează atunci când individul este capabil să facă alegeri corecte bazate pe educație.

Nu de puține ori auzim expresia ”îți lipsesc cei șapte ani de acasă” la persoanele care sunt lipsite de educație. În primii șapte ani de viață individul dobândește prin experiențele trăite un set de abilități și comportamente care îi definesc personalitatea și uneori cu greu pot fi schimbate fără voință.

Având un impact profund asupra formării valorilor, abilităților și comportamentului unei persoane, educația joacă un rol esențial în dezvoltarea personalității. Iată câteva moduri prin care educația contribuie la acest proces:

1. **Dezvoltarea abilităților cognitive și intelectuale:** Educația ajută la formarea gândirii critice, a raționamentului și a abilităților de rezolvare a problemelor. Aceste competențe sunt fundamentale pentru dezvoltarea unei personalități echilibrate și pentru capacitatea de a face față provocărilor din viață.
2. **Formarea valorilor și principiilor:** Prin educație, o persoană învață despre etică, responsabilitate și respect față de ceilalți. Aceste valori fundamentale contribuie la dezvoltarea unui caracter solid și la integrarea într-o societate armonioasă.
3. **Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale:** Educația nu se limitează doar la învățături teoretice. Interacțiunile din școală sau în cadrul activităților educaționale permit dezvoltarea abilităților sociale, cum ar fi comunicarea, empatia și colaborarea cu ceilalți.
4. **Stimularea încrederii în sine:** Pe măsură ce o persoană învață și își dezvoltă abilități noi, acest lucru contribuie la creșterea încrederii în propriile forțe și în capacitatea de a face față situațiilor dificile.

5. **Provocarea și adaptabilitatea:** Educația oferă provocări care permit unei persoane să se adapteze, să depășească dificultăți și să-și construiască reziliența. Aceasta ajută la formarea unei personalități flexibile, capabile să evolueze și să înfrunte schimbările.

Astfel, educația influențează nu doar cunoștințele, ci și caracterul, comportamentele și atitudinile care definesc personalitatea unei persoane. Dezvoltarea personalității este un proces continuu prin care o persoană își îmbunătățește abilitățile, atitudinile și comportamentele pentru a deveni o versiune mai bună a sa. Acesta poate include atât dezvoltarea caracterului, cât și dobândirea unor noi competențe sau învățarea de a gestiona mai bine emoțiile și relațiile interpersonale.

Iată câteva aspecte cheie ale dezvoltării personalității:

1. **Autocunoașterea:** Înțelegerea propriilor gânduri, emoții, puncte forte și slăbiciuni este esențială pentru dezvoltarea personalității. Cunoașterea de sine ajută la luarea unor decizii mai bune și la dezvoltarea unui sentiment mai puternic de încredere.
2. **Îmbunătățirea abilităților de comunicare:** Capacitatea de a comunica eficient este crucială. Asta include nu doar exprimarea clară a ideilor, dar și ascultarea activă și adaptarea la nevoile celor din jur.
3. **Gestionarea emoțiilor:** Dezvoltarea inteligenței emoționale, care presupune înțelegerea și controlul propriilor emoții, este un pas important. Aceasta ajută la menținerea echilibrului în relațiile personale și profesionale.
4. **Stabilirea și atingerea obiectivelor:** Definirea unor scopuri clare și realizabile și lucrul constant pentru a le atinge contribuie la sentimentul de împlinire și la creșterea stimei de sine.
5. **Relațiile interpersonale:** Înțelegerea și dezvoltarea unor relații sănătoase și echilibrate este esențială pentru o personalitate armonioasă.

Dezvoltarea personalității nu este un proces care se întâmplă peste noapte, dar cu răbdare și autodisciplină, rezultatele pot fi extrem de satisfăcătoare.

Aspecte Fundamentale ale Educației în Formarea Personalității

Educația formală, non-formală și informală contribuie semnificativ la dezvoltarea personalității prin:

- Cultivarea gândirii critice și a capacității de analiză
- Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale
- Formarea sistemului personal de valori
- Construirea stimei de sine și a încrederii în forțele proprii

Exemple de Bună Practică

1. *Învățarea Experiențială:*

- Proiecte practice în laborator
- Stagii de practică în companii
- Voluntariat în comunitate
- Participarea la workshopuri interactive

2. *Mentoratul și Coaching-ul Educational:*

- Programe de mentorat între elevi
- Sesiuni individuale cu profesorii
- Consiliere educațională și profesională
- Feedback constructiv constant

3. *Dezvoltarea Competențelor Transversale:*

- Lucrul în echipă
- Managementul timpului

- Comunicare eficientă
- Leadership și inițiativă
- **4. Impactul Tehnologiei în Procesul Educațional:**
Integrarea tehnologiei moderne în educație oferă:
 - Acces la resurse educaționale diverse
 - Oportunități de networking global
 - Platforme de învățare personalizate
 - Dezvoltarea competențelor digitale

- **Concluzii**

Educația reprezintă fundamentul dezvoltării personale și profesionale, oferind instrumentele necesare pentru formarea unei personalități echilibrate și adaptabile. Prin implementarea exemplurilor de bună practică menționate, procesul educațional devine mai eficient și mai relevant pentru nevoile actuale ale societății. Succesul în formarea personalității prin educație depinde de implicarea activă atât a educatorilor, cât și a educabililor, precum și de adaptarea continuă a metodelor și strategiilor educaționale la contextul social și tehnologic în continuă schimbare.

- **Bibliografie**

- Băban, A. (2018). Psihologia învățării eficiente. Editura Polirom, Iași.
- Cerghit, I. (2019). Metode de învățământ. Editura Polirom, Iași.
- Cristea, S. (2020). Fundamentele pedagogiei. Editura Didactică și Pedagogică, București.
- Cucoș, C. (2019). Pedagogie. Editura Polirom, Iași.
- Ionescu, M. (2017). Instrucție și educație. Editura Eikon, Cluj-Napoca.
- <https://ro.wikipedia.org/wiki/Personalitate>
- <https://carturesti.ro/carte/personalitatea-1844827099> – Carte Personalitatea
- [Maria del Sol Fortea Sevilla](#)
- <https://edict.ro/rolul-educatiei-in-formarea-personalitatii/>
- <https://www.descopera.ro/stiinta/>

Conștientizarea diversității și importanței problemelor ecologice

Profesor învățământ primar, Secuiu Elena

Școala Gimnazială Nr. 16 M. I. Dobrogeanu Constanța

„Educația ecologică în școală reprezintă o preocupare constantă în toate categoriile de activități” (<https://edict.ro/dezvoltarea-spiritului-ecologic-la-elevi>). Acest demers este de o importanță majoră întrucât primele forme de organizare a cunoașterii de către copii a mediului înconjurător apar în învățământul preprimar și se continuă în clasele primare prin reintroducerea obiectului Cunoașterea Mediului începând cu clasa I. Întrucât problematica mediului are un caracter pluridisciplinar și o mare complexitate, o evoluție rapidă și greu de prevăzut și un caracter prioritar, conținuturile trebuie relaționate cu viitorul planetei și supraviețuirea speciei umane.

Obiectivele ce trebuie urmărite în școală sunt:

- ✓ alfabetizarea în materie de mediu;
- ✓ conștientizarea diversității și importanței problemelor ecologice, ca și a comportamentelor umane care afectează mediul;
- ✓ înțelegerea corectă a raportului individ-mediu;
- ✓ dezvoltarea respectului față de mediu și a responsabilității;
- ✓ analiza critică a problemelor de mediu;
- ✓ dezvoltarea capacității de a lua decizii etc.

Pornind de la premisa că școala mileniului III este centrată pe elev – deci pe cel care învață – se impune înlocuirea caracterului enciclopedist al actului educativ cu un proces activ care să implice atât activitate mentală, cât și activitate fizică, formând capacități și competențe necesare pe parcursul întregii vieți: de a observa și analiza, de a interpreta, de a compara, de a selecta, apoi de a generaliza, de a comunica, de a coopera, de a iniția și de a finaliza un proiect. Urmărind pe parcursul întregului ciclu primar și gimnazial realizarea obiectivelor educației ecologice, atât prin valorificarea conținuturilor unor texte din manual, cât și prin excursiile, vizitele, mapele tematice realizate, vom constata că la sfârșitul acestei perioade elevii au un bagaj de cunoștințe, dar și de abilități în stare să i facă să acționeze

în vederea protejării mediului, chiar de la această vârstă. Astfel, copilul va fi capabil să protejeze mediul apropiat (curtea, spațiul verde, arborii existenți), să planteze o floare, un copac, să atragă atenția celorlalți pentru a păstra curățenia, să participe la reciclarea unor deșeuri (din sticlă, plastic, hârtie) etc.

Elevul va fi antrenat atât în activitățile de observare, cât și de manipulare și experimentare, avându-se în vedere faptul că învață mult mai temeinic atunci când lucrează practic și când forma de activitate depășește spațiul băncii de școală. Nu trebuie scăpat din vedere și faptul că o învățare eficientă presupune feed back, care i oferă copilului nu numai măsura realizării unei sarcini, cât, mai ales, valoarea (calitatea) pe care o are activitatea desfășurată.

Elevii își formează astfel convingeri trainice cu privire la necesitatea protejării mediului ambiant numai atunci când se pornește de la exemple concrete, pozitive sau negative, luate din orizontul lor local. Ei rămân astfel cu o imagine clară despre faptul că:

- în natură totul este în echilibru;
- echilibrul natural poate fi modificat dintr-o cauză sau alta, omul jucând unul din rolurile cele mai importante;
- Intervenția omului în modificarea lanțurilor trofice este, de multe ori, neavenită, fiind necesare măsuri pentru restabilirea echilibrului;
- se impune, cu necesitate, protejarea și conservarea resurselor naturale;
- se impun măsuri pentru prevenirea efectului nociv al tuturor formelor de poluare a mediului;

Educația ecologică este componentă a *noilor educații* și își propune să-l conducă pe elev spre formarea unui punct de vedere obiectiv asupra realității, să-l incite la participare, să devină conștient de viitor. Ecoeducația nu este o cerință care să facă față problemelor ridicate în prezent, ci, mai ales, una pentru rezolvarea problemelor viitoare, dacă se ia în considerare ideea că dezvoltarea durabilă este cea dezvoltare care corespunde necesităților prezentului fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi.

Bibliografie

1. Barnea M., Papadopol C. (1975), „*Poluarea și protecția mediului*”, Editura Științifică și enciclopedică, București
2. Momanu, M. (2002), „*Introducere în teoria educației*”. Editura Polirom, Iași;
3. Pora E. (1975), „*Omul și natura*”, Editura Dacia, Cluj-Napoca;

Dezvoltarea emoțională în preșcolaritate

Autor: Simionov Luiza-Coralia

Prof. logoped Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”

Dacă rețeta succesului în viață era dată de supremația IQ-ului, azi un nou concept, de inteligență emoțională (EQ) joacă un rol important și a devenit din ce în ce mai cunoscut, fiind răspândit până în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. Nu este de ajuns ca o persoană să aibă un IQ mare pentru a avea succes în viață, precizează Daniel Goleman. Sunt situații când o persoană cu IQ mare se străduiește din greu, în vreme ce o alta se descurcă surprinzător, chiar dacă are un IQ modest. Diferența constă în prezența inteligenței emoționale care include abilități precum autocontrolul, perseverența, sau capacitatea de automotivare. Aceste abilități pot fi insufflate și copiilor, fapt care le va acorda o șansă mai mare, independent de potențialul intelectual primit pe linie genetică. (Goleman, 2018)

Ce înseamnă inteligența emoțională și de ce au nevoie copiii de ea?

Inteligența emoțională (EQ) înseamnă să-ți cunoști emoțiile personale, să le conștientizezi, să le recunoști atât la tine, cât și la ceilalți, să le stăpânești în diferite situații, în așa fel încât să fie cele mai potrivite, să poți vedea prin ochii celorlalți, empatizând cu ei, să știi să comunici cu ceilalți pentru a avea relații armonioase, puternice.

Studiile din ultimele decenii prezintă importanța cultivării inteligenței emoționale și la copii, deoarece aceasta le oferă copiilor importante beneficii ce vor fi folositoare pe tot parcursul dezvoltării lor. Copiii au nevoie să-și dezvolte EQ-ul deoarece reprezintă o componentă cheie pentru succesul lor în viitor, atât în viața personală, cât și profesională, devenind adulți echilibrați și în acest fel vor reuși să gestioneze rațional, cu calm, situații mai complicate ale vieții.

Cultivând abilitățile emoționale pozitive, copilul se cunoaște mai bine, știe să folosească mai mult emoțiile potrivite pentru o viață sănătoasă și să ia deciziile corecte pentru a fi în siguranță atunci când este furios, supărat, îngrijorat, obosit, sau trist. Cunoașterea și înțelegerea emoțiilor le va conferi copiilor mai multă siguranță în viață, vor fi mult mai motivați și independenți în diferite contexte situaționale, dovedind astfel un grad mai mare de autocontrol și autocunoaștere. Copiii au nevoie de inteligența emoțională și vor beneficia de ea atunci când vor gestiona corect emoțiile negative și vor avea comportamente rezonabile, chiar dacă lucrurile nu merg așa cum își doresc, fără să abandoneze o activitate atunci când aceasta devine dificilă.

Preșcolaritatea și dezvoltarea emoțională

Stadiul preșcolar (3-6/7 ani) este unul dintre cele mai spectaculoase prefaceri în dezvoltarea psihică a copilului (Verza, E., Verza, F. 2017), este etapa cunoașterii prin contactul nemijlocit cu tot felul de experiențe cu realitatea din care copilul asimilează modele de viață. În preșcolaritate copilul intră în

relații diverse, situații noi ce determină un anumit grad de implicare, de formare a unor atitudini și trăiri emoționale variate, în funcție și de vârsta acestuia. Preșcolaritatea este o perioadă esențială, deoarece atunci copiii învață vocabularul emoțiilor să le cunoască și să-și structureze moduri de reacție, pe baza recunoașterii lor, care să genereze comportamente dezirabile.

La copilul de trei ani se evidențiază emoția cunoașterii lumii, iar întrebările lui sunt mereu prezente despre tot ce-l înconjoară. La această vârstă el devine capabil să recunoască bucuria, furia, tristețea. Locul de joacă este pentru copil o aventură în lumea largă unde acesta vine în contact cu alți copii și învață despre aceștia, despre individualitatea fiecăruia (Brazelton, Sparrow, 2008). Copilul are posibilitatea de a intra în contact cu reacțiile altui copil, cu alte moduri de învățare, astfel că va avea oportunitatea cunoașterii de sine. La această vârstă copilul prezintă instabilitate, are reacții contradictorii plânge-râde, trecând ușor de la o stare la alta, este impresionabil, cu trăiri afective intesense, în special la evenimentele care îl impresionează. (Verza, E., Verza, F., 2017) Tot la trei ani copilul devine conștient de anumite greșeli făcute și dezaprobată trăind vinovăția, rușinea și jena. La vârsta de trei ani apare empatia odată cu dorința copilului de a-și face prieteni. Copilul încearcă să respecte sentimentele de prietenie pentru a-i mulțumi și a-i ține aproape pe ceilalți copii.

Vârsta de patru ani îi conferă copilului posibilitatea conștientizării creșterii sale devenind mai stăpân pe propriile puteri. El reușește să facă corespondența între emoție și expresia facială corespunzătoare. La patru ani apare mândria care se manifestă în urma unor reușite ce a fost confirmată de adult, adoptând conduite mai adecvate la semnificația evenimentelor. Copilul devine sensibil la evenimentele din jurul lui și reușește să facă aprecieri relativ corecte față de comportamentul celorlalți. În acest fel crește încrederea în sine și devine tot mai conștient că poate avea o influență asupra celorlalți. Copilul de patru ani are o dezvoltare intelectuală rapidă, iar zona cognitivă a limbajului îi conferă copilului abilitatea de a formula și verbaliza anumite idei cu un grad tot mai mare de complexitate. Acesta este mai pregătit să înțeleagă realitatea, să găsească propriile soluții la problemele de viață și în acest fel va fi capabil să se confrunte și cu alte situații mai dificile, având încredere că va reuși să le rezolve. La această vârstă crizele de furie vor fi diferite, deoarece copilul este mai pregătit pentru a reacționa și poate fi ajutat să treacă mai ușor peste dorințele nesatisfăcute. Copilul caută soluții pentru sentimentele intolerabile de frustrare, de iubire, de furie, de tristețe. Jocul devine o lume magică în care poate să încerce soluții de rezolvare a diferitelor probleme cu care se confruntă. La această vârstă începe să diferențieze lumea imaginară de cea reală, chiar dacă se joacă cu fanteziile lui.

La cinci ani, gândirea magică începe să se diminueze și nu mai prezintă forța necesară de a explica lumea. Are loc o conștientizare tot mai crescută a cerințelor impuse de realitate, reducând visarea și fantezia de a fi puternic. La vârsta de cinci ani copilul devine conștient de efectul acțiunilor sale, se poate autocontrola atunci când a avut o reușită sau dimpotrivă, se poate aprecia dacă merită sau nu o recompensă. Acesta încearcă să înțeleagă ce este bine și ce este rău, să conștientizeze unde trebuie să se oprească. Jocul îl ajută pe copil și îi oferă posibilitatea de testare a gândirii magice, cum să-și facă

prieteni, cum să gestioneze autocontrolul, realizarea rolurilor. (Brazelton, Sparrow, 2008) Prin joc copilul de cinci ani are ocazia să-și manifeste încrederea în forțele proprii și să-și consolideze stima de sine. Pe măsură ce copilul dobândește imaginea de sine suficient de bună, apare și empatia.

Cu cât copilul avansează în vârstă trăirile sale emoțional -afective devin tot mai complexe și mai diversificate. La șase/șapte ani apare trăirea de prestigiu, ce reprezintă un factor important care mobilizează copilul în activitățile desfășurate de acesta, pentru a avea o poziție cât mai bună în relațiile de grup cu copiii. Copilul la această vârstă dă dovadă de maturitate, independență, interes în cunoaștere, curiozitate. Este plin de energie, își exprimă preferințele pentru ceea ce dorește să facă și se relaționează foarte bine în joc cu partenerii săi fiind tolerant cu cei ce greșesc. În această perioadă copilul încearcă să se autoevalueze prin comparație cu alți copii, este interesat de cifre, de cunoașterea literelor, a cititului și scrisului și apar scheme intelectuale bazate pe anumite strategii care îl pregătesc pe copil pentru activitatea școlară.

Câteva metode pentru dezvoltarea abilităților emoționale

Copiii au capacitatea să-și însușească și să-și dezvolte abilitățile inteligenței emoționale cu ajutorul adulților (părinți, educatori, profesori), aceștia constituind mediatorii principali dintre copil și lume.

O metodă importantă în dezvoltarea abilităților emoționale o reprezintă amenajarea adecvată a spațiului educațional, care să le ofere copiilor siguranța emoțională și afectivă. " Mediul este confortabil, primitiv, securizant și stimulat dacă copiii găsesc în el materiale care să-i provoace la acțiuni care îi interesează". (Vrăsmaș, E., 2023) Atât acasă cât și la grădiniță amenajarea adecvată a spațiului oferă copiilor oportunitatea de rezolvare a propriilor probleme emoționale.

Implicarea copilului în familie și grădiniță în ritualurile zilnice, precum aranjarea mesei (punerea șervețelilor pe masă, a tacâmurilor și veselei) sau împărțirea creioanelor, fișelor de colorat la colegii din grădiniță, este o altă metodă ce poate ajuta copilul la dezvoltarea stimei de sine, acesta simțindu-se util și mândru că participă la diverse activități ce-l pun în valoare.

Puterea exemplului conferă posibilitatea copilului de a deprinde modele de comportament și modalități de gestionare a emoțiilor preluate și copiate mai ales de la părinți, dar și de la educatori, profesori. Atât în familie, cât și în grădiniță este importantă modalitatea de exprimare a emoțiilor și explicarea copilului stării emoționale trăite.

Exersarea împreună cu copilul a diferitelor situații de viață, din care să învețe cum trebuie să reacționeze din punct de vedere emoțional, să-și conștientizeze și să-și exprime emoțiile, să dovedească empatie față de ceilalți.

Lectura cărților pentru dezvoltarea abilităților emoționale ajută copilul la recunoașterea și analizarea emoțiilor prezente la personajele din cărți, la înțelegerea trăirilor afective, dezvoltând empatia.

Recunoașterea și aprecierea comportamentului pozitiv prin laudă și recompensă materială stimulează și încurajează efortul depus de copil, cultivând în acest fel sentimente de bucurie, satisfacție, entuziasm, mândrie, stimă de sine.

Jocul, ca metodă de dezvoltare a abilităților emoționale, rămâne cea mai importantă cale de învățare, deoarece el constituie principala activitate a copilului prin care scoate la lumină emoții și sentimente ce asigură dezvoltarea inteligenței emoționale. "Când un copil începe să înțeleagă cine este poate să-și identifice emoțiile și poate învăța cum să-și stăpânească trăirile negative și cum să facă față situațiilor neplăcute". (Vrăsmaș, E., 2023) De asemenea, prin joc se asigură și dezvoltarea socio-emoțională a copilului. Educatori, părinți, profesioniști au rolul de a încuraja experiențele personale, de a evidenția valoarea fiecărui copil raportată la ceilalți, de a promova relațiile între copii, chiar dacă sunt diferiți, dezvoltând empatia și de a rezolva în mod pozitiv, favorabil conflictele inerente dintre aceștia.

Bibliografie:

Brazelton, T., Sparrow D. (2008). Puncte de cotitură. De la trei la șase ani: dezvoltarea emoțională și comportamentală a copilului tău. București: Editura Fundației Generația.

Goleman, D. (2018). Inteligența emoțională. București: Curtea Veche Publishing.

Verza, E., Verza.F. (2017). Psihologia copilului. București: Editura Trei.

Vrăsmaș, E. (2023). Educația timpurie. București: Editura Arlequin

Jocul de rol, instrument important în dezvoltarea personalității copilului

Autor: Simionov Luiza-Coralia

Prof. logoped Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu”

Jocul rămâne principala activitate a copilului prin care analizează, înțelege, construiește realitatea, o transformă și-i identifică dimensiunile valorice, dezvoltând capacități și competențe de viață ce duc la formarea și dezvoltarea personalității. Indiferent de tipul de joc, de forma sa de manifestare, de gradul de complexitate, jocul reprezintă pentru copil emoție, bucurie, împlinire, concentrare, efort într-o activitate de cunoaștere în care învață și valorifică experiențele câștigate, dezvoltându-și personalitatea pe toate palierele ei: cognitiv, socio-afectiv, limbaj, psihomotricitate, identitate personală. Între diversele categorii de jocuri se înscrie și jocul de rol, care contribuie la formarea și dezvoltarea personalității copilului.

Ce este jocul de rol?

Jocul de rol este o formă de joc prin care copiii își aleg un anumit personaj preluat din povești, desene animate, din viața reală și își asumă diverse roluri acționând într-un scenariu fictiv, folosindu-se de imaginație și creativitate pentru a-și elabora povestea.

Jocul de rol își are originile încă din antichitate, odată cu apariția teatrului grecesc, unde actorii interpretau diverse roluri sugerate de genul piesei, tragedii sau comedii. În sec. XX a fost introdus jocul de rol ca metodă de terapie și dezvoltare, constituindu-se pe axa timpului ca un reper evolutiv. Jocul de rol a fost folosit pentru prima dată de către Jacob L. Moreno în 1921 și a urmărit în principal formarea modului de a gândi, de a simți și acționa. De atunci și până în prezent, jocul de rol a devenit tot mai cunoscut și folosit ca metodă în diverse domenii, dar mai ales în domeniul educației și dezvoltării copiilor.

Prezența jocului de rol în domeniul educației are din ce în ce mai multă aplicabilitate ținând cont de efectele pozitive în formarea și dezvoltarea personalității copilului.

În funcție de particularitățile și complexitatea jocului de rol, acesta se raportează la vârsta potrivită, în concordanță cu nevoile și cerințele educaționale ale copilului.

Începerea jocului de rol simplu (2-3 ani)

La 2 ani se dezvoltă capacități imitative, care fac posibilă desfășurarea jocului de rol încă de la această vârstă. În această perioadă învățarea imitativă este deosebit de activă preluând modelul mamei, al tatălui sau educatoarei. Păpușa va deveni un adevărat partener de joacă și va face parte din imaginarul copilului. Acesta își alintă păpușa, sau o ceartă, îi dă să manânce, o spală, o culcă, etc. jucând rolul mamei, reproducând astfel evenimente din viața cotidiană.

Rolul familiei, creșei sau grădiniței este important prin strategiile educaționale aplicate, care influențează capacitatea de cooperare, conduitele personale ale copilului, astfel încât jocul de rol să-I ofere copilului confortul, satisfacția, siguranța, sprijinul și stimularea în a participa la acest gen de joc.

La trei ani copilul începe să integreze obiecte concrete în strategii mai largi de utilizare, conferindu-le funcții simbolice. Astfel un creion poate deveni microfon și copilul joacă rolul de cântăreț, o cutie se poate transforma în mașină și acesta devine șofer, sau un băț este transformat în căluț și copilul va fi un călăreț, etc. În aceste condiții capătă teren jocul cu subiect și rol. Copilul începe să imite conduitele umane cu diversele momente și situații, reproducându-le prin prisma imaginației în jocul de rol. Astfel în interpretarea rolului de medic, copilul se transpune în pielea personajului, desfășurând un scenariu propriu de intervenție cu pacientul care vine la cabinet. Copilul poate juca rolul pacientului, al doctorului sau asistentei, îndeplinind astfel mai multe funcții.

Dezvoltarea jocurilor de rol (4-6 ani)

Dacă la trei ani, jocul copilului este spontan și solitar, la patru-șase ani acesta devine interactiv, fiind marcat de cooperarea cu alți parteneri de joacă. La aceste vârste, copilul își asumă rolul de animator și organizează, comandă jocul cu copiii mai mici, iar cu cei mari se subordonează regulilor de joc impuse de aceștia.

La vârsta de cinci, șase ani, jocul cu subiect și rol atinge un important nivel de dezvoltare, iar adaptarea la posibilitățile de rol ale partenerului sunt evidente, precum și capacitatea de a alimenta subiectul.

Începând cu vârsta de patru ani, copilul are capacitatea de a se desprinde de situații și obiecte concrete, anticipând fantasticul ce dă naștere unei imaginații mai bogate și folosirea unor strategii mentale cu încărcătură simbolică ce intervine în proiectarea acțiunilor din jocul de rol.

Pe măsură ce copilul își dezvoltă limbajul și imaginația, acesta poate să înceapă să creeze scenarii mult mai elaborate, să-și dezvolte capacitatea de manifestare a gândurilor și sentimentelor, astfel că el poate juca roluri mai elaborate, precum cele de supereroi, prinți sau prințese.

În jocurile de rol ale copiilor de cinci, șase ani se evidențiază și rolurile profesionale, precum cele de doctor, mecanic auto, aviator, vânzător, zugrav, etc. în care sunt utilizate paternuri elementare profesionale ce contribuie la cunoașterea diverselor profesii. Imitația în timpul jocului este creatoare și răspunde trebuinței de creație a personalității, precum și a sinelui în raport cu viața și cu diversele ei ipostaze.

Jocuri de rol ghidate sau tematice (6 + ani)

Începând cu vârsta de șase, șapte ani, copilul este legat mai mult de activitățile școlare, iar jocul rămâne în planul al doilea față de cele de învățare. Cu toate acestea, jocul de rol continuă și este activ în special pe linia adaptării și respectării regulilor de joc. Jocurile de rol prin care sunt imitate personaje și situații devin odată cu vârsta de șase ani și peste mult mai complexe, generând o lărgire a orizontului de cunoaștere ce depășește realitatea înconjurătoare (joc de rol pe baza unei surse istorice). Subiectele jocurilor de rol pot fi inspirate din filme, cărți, emisiuni TV, din vizionări de piese de teatru și spectacole diverse, din al căror conținut se pot transpune cu o oarecare fidelitate, momente ce pot fi creionate și particularizate cu ajutorul imaginației. Copilul se implică prin îndeplinirea unui anumit rol, organizând și colaborând cu partenerii de joacă ținând cont de regulile impuse, în care sunt prezentate strategii acționale și de valorificare a spiritului competitiv.

Beneficiile jocului de rol

Jocul de rol dezvoltă abilități de gândire, de învățare și de rezolvare a problemelor, deoarece copiii sunt puși în anumite situații în care trebuie să ia decizii sau să rezolve. Aceștia sunt nevoiți să evalueze situații, să facă alegeri și să înțeleagă rezultatele. Prin intermediul judecăților și raționamentelor, copiii realizează în jocul de rol perceperea cauzalității prin surprinderea și înțelegerea relației dintre lucruri și fenomene, îmbunătățindu-se în acest fel latura cognitive, care ajută la dezvoltarea gândirii critice.

Jocurile de rol pun în valoare procese psihice precum memoria și atenția care se pot îmbunătăți și dezvolta odată cu practicarea acestor jocuri. Copilul este pus în situația de a memora, de a ține minte anumite reguli, diferite roluri sau scenarii care ajută la dezvoltarea capacității mnemonice. De asemenea,

concentrarea atenției prezintă un rol deosebit de important, asigurând o mai bună și rapidă însușire a informațiilor, a cunoștințelor vehiculate, pentru a rămâne în rol și a participa activ la joc.

Jocul de rol stimulează creativitatea și imaginația prin oportunitățile de creare și explorare a diferitelor scenarii și personaje, prin care copiii își largesc aria de cunoaștere creativă și-și dezvoltă abilități de gândire abstractă.

Prin jocul de rol se îmbunătățește și dezvoltă abilitatea de comunicare și ascultare în timpul participării copiilor la diferitele roluri și scenarii. Ei învață să-și exprime cu claritate ideile și sentimentele în anumite situații, să înțeleagă trăirile afective ale altor persoane cu care interacționează, contribuind în acest fel la dezvoltarea empatiei.

Jocul de rol contribuie la dezvoltarea abilităților sociale nu numai prin comunicare, dar și prin înțelegerea conduitelor sociale, prin exersarea lor în vederea integrării școlare și în viața de zi cu zi. Prin jocul de rol, copiii vor învăța să împărtășească, să negocieze, să rezolve conflicte și să coopereze, pentru a rezolva diverse probleme sau a juca diferite roluri.

Jocul de rol își are utilitatea și în înțelegerea normelor și regulilor sociale prin care copiii pot experimenta și învăța diferite situații sociale, pentru a putea să se comporte adecvat în diferite contexte. Copiii vor învăța că rolul de părinte, de profesor, implică autoritate, responsabilitate și respect.

Jocul de rol prezintă o multitudine de beneficii, de aceea stimularea familiei de către specialiști în aplicarea celor mai bune strategii de joc cu copiii este importantă, mai ales în educația timpurie. De asemenea, utilizarea jocurilor de rol în curricula educațională este necesară pentru a facilita înțelegerea mai profundă a cunoștințelor din domenii diferite, în vederea formării și dezvoltării personalității copiilor.

Bibliografie :

Evseen, I. (1994). Jocurile tradiționale de copii. Timișoara: Editura Excelsior.

Scaffer, C., Drewes, A. (2020). Terapia prin joc: 20 de factori cheie ai schimbării. Cluj-Napoca: Editura ASCR.

Verza, E., Verza.F. (2017). Psihologia copilului. București: Editura Trei.

Vrăsmaș, E. (2023). Educația timpurie. București: Editura Arlequin

Profilul de formare al absolventului din perspectiva matematicii

Profesor Stamatina Cătălina-Andreea

Liceul de Turism și Alimentație “Dumitru Moțoc” Galați

Când auzim expresia “profilul de formare al absolventului” ne vine în minte întrebarea firească “ce este acesta?” “Profilul de formare al absolventului descrie așteptările exprimate față de elevi la sfârșitul învățământului primar, gimnazial și învățământului obligatoriu, prin raportare la cerințele exprimate în Legea Educației Naționale, la finalitățile educației și la alte documente de politică educațională.” [1]

Profilul de formare se referă la rezultatele finale ale educației, la ceea ce se dorește ca școala să formeze pe parcursul anilor de studiu la elevi în legătură cu abilitățile, cunoștințele și atitudinile acestora, la modul în care educația școlară contribuie la dezvoltarea personalității elevului. La baza profilului de formare se află opt competențe cheie formulate la nivelul Uniunii Europene și care trebuie formate la viitorii absolvenți de învățământ.

Dar ce înseamnă competență? Competența reprezintă totalitatea cunoștințelor, abilităților și atitudinilor unei persoane. În cazul nostru se pune întrebarea “ce competențe trebuie să formeze școala viitorilor absolvenți?”. Cum spuneam există 8 competențe cheie avute în vedere, formulate la nivelul Uniunii Europene. Acestea sunt: comunicare în limba maternă, comunicare în limbi străine, competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii, competențe digitale, a învăța să înveți, competențe sociale și civice, spirit de inițiativă și antreprenoriat, sensibilizare și exprimare culturală.

Datorită competențelor generale și specifice aferente disciplinei, matematica dezvoltă la viitorii absolvenți abilități precum: capacitatea de generalizare și de particularizare, de comparare și de clasificare, de abstractizare, de rezolvare de situații problemă. Matematica formează gândirea critică, originală și creatoare. Ea dezvoltă calități precum: spiritul de echipă, curajul, spiritul de inițiativă, respectul și toleranța față de ceilalți ajutând astfel la formarea personalității elevului.

Ca profesor de matematică sunt obișnuită să răspund la întrebarea “De ce ar trebui să învățăm matematică?” Pentru că matematica înseamnă evoluție, înseamnă istorie. Matematica dezvoltă gândirea, iar gândirea este procesul care a stat la baza progresului omenirii.

Matematica este știința cu aplicații în domenii variate: economie, medicină, astronomie, aviație, industrie, construcții, tehnologie, muzică, arhitectură, etc. Să ne gândim la aparatura modernă utilizată în medicină sau să luăm un obiect care este la îndemâna oricui: telefonul mobil. Sau de ce nu, Internetul însuși. Tehnologia din ziua de azi are în spate algoritmi matematici. Aplicațiile matematicii se văd în viață de zi cu zi: când spunem cât este ora, când facem cumpărături, când dorim să luăm un credit bancar, când construim o casă etc.

Datorită competențelor matematice formate la elevi, aceștia devin capabili să rezolve diverse situații problemă utilizând corelații interdisciplinare.

Educația școlară, prin profilul de formare al absolventului, urmărește formarea personalității elevului și pregătirea acestuia pentru viața personală și profesională, iar matematica, prin contribuția sa, ajută la îndeplinirea acestui obiectiv.

Bibliografie:

1. http://www.ise.ro/wp-content/uploads/2015/12/Profilul-de-formare-al-absolventului_final.pdf
2. <https://www.uvvg.ro/cdep/wp-content/uploads/2012/06/Didactica-competente-final.pdf>
3. https://www.edu.ro/sites/default/files/DPC_31.10.19_consultare.pdf

Dreapta în plan – recapitulare și sistematizare

Clasa a X-a

Profesor Stamatina Cătălina-Andreea

Liceul de Turism și Alimentație "Dumitru Moțoc" Galați

- Se consideră punctele $A(2, 3)$, $B(3, 5)$ și $C(-1, 6)$. Să se determine:
 - Coordonatele vectorilor: $\overrightarrow{AB}$, $\overrightarrow{BC}$, $\overrightarrow{AC}$.
 - Coordonatele vectorului: $\overrightarrow{OA} + \overrightarrow{OB} + \overrightarrow{OC}$.
- Să se arate că triunghiul cu vârfurile $A(4, 6)$, $B(-2, -2)$, $C(12, 0)$ este isoscel.
- Să se scrie ecuația vectorială a dreptei d determinată de punctul A și vectorul director $\vec{v}$ în cazurile:
 - $A(3, -1)$ și $\vec{v} = \vec{i}$; b) $A(2, 3)$ și $\vec{v} = 2\vec{i} - 3\vec{j}$.
- Se consideră dreptele de ecuații $d_1: (a-1)x + 4y - a - 2 = 0$ și $d_2: 2x + (a+1)y - a + 1 = 0$. Să se determine $a \in \mathbb{R}$, pentru care dreptele sunt paralele, respectiv perpendiculare.
- Să se determine unghiul dreptelor:
 - $5x - y + 7 = 0$ și $3x + 2y + 11 = 0$; b) $3x - 2y - 3 = 0$ și $2x + 3y + 11 = 0$.
- Se consideră punctele $A(2, 4)$ și $B(-m, m-2)$. Să se determine $m \in \mathbb{R}$, pentru care:
 - dreapta AB este paralelă cu dreapta $3x + y - 6 = 0$.
 - dreapta AB este perpendiculară pe dreapta $2x - y + 3 = 0$.
- Să se calculeze distanța de la punctul M la dreapta d , în cazurile:
 - $M(0, 0)$, $d: x - 3 = 0$.
 - $M(1, 2)$, $d: 3y - 2 = 0$.
- Se consideră punctul $A(2, 3)$ și dreptele de ecuații: $d_1: 3x + 4y - 12 = 0$, $d_2: 3x - 4y + 12 = 0$, $d_3: x\sqrt{3} + y - 11 = 0$. Să se precizeze față de care dreaptă este mai aproape punctul A .
- Să se calculeze distanța dintre dreptele de ecuații $d_1: y - 3 = 0$ și $d_2: 3y - 5 = 0$.
- Să se calculeze ariile suprafețelor triunghiulare cu vârfurile:
 - $A(0, 0)$, $B(1, 0)$, $C(0, 1)$
 - $A(1, 2)$, $B(3, 2)$, $C(-1, 4)$.
- Se consideră triunghiul $\triangle ABC$ cu vârfurile $A(2, 1)$, $B(6, 4)$, $C(-2, 2)$. Să se scrie ecuația înălțimii dusă din punctul A .
- Să se arate că punctele $A(10, 19)$, $B(5, 9)$, $C(7, 13)$ sunt coliniare.

Bibliografie

- Burtea M, Burtea G. - Matematică - manualul pentru clasa a X-a, trunchi comun și curriculum diferențiat. Editura Carminis
- Nicolescu Catalin Petru, Madalina Yupari Z. Williams - "Culegere de exerciții. Matematică, Clasa a 10-a. Sinteze și teorie. Algebră, Geometrie-Trigonometrie", Editura Icar, 2014

EDUCAȚIA ȘI DINAMICA LUCRULUI ÎN ECHIPĂ: PILONI AI FORMĂRII PERSONALITĂȚII ȘI DEZVOLTĂRII COMPETENȚELOR SOCIALE!

Șeulean Augustin-Valentin, Școala Gimnazială „Emil Drăgan” Ungheni, jud. Mureș
profesor de istorie, geografie și socio-umane

În ultimii ani, instruirea prin lucrul în echipă a dobândit noi valențe, datorită metodelor care stimulează interacțiunea dintre elevi pentru a spori eficiența procesului educațional.

Participarea la activități de grup îi ajută pe elevi să colaboreze și să genereze idei esențiale pentru rezolvarea sarcinilor, ceea ce determină o motivație crescută, o implicare mai profundă în materia studiată și dezvoltarea unor soluții creative.

De asemenea, aceste activități favorizează socializarea, oferindu-le elevilor ocazia de a-și exersa abilitățile de comunicare și de a înțelege mai bine atât colegii, cât și propriile trăsături.

Aceste beneficii i-au determinat pe numeroși profesori să adopte lucrul în echipă în cadrul activităților educaționale. Totuși, aplicarea acestor metode nu este lipsită de provocări, ceea ce a dus, în unele cazuri, la reducerea utilizării lor.

Printre dificultățile întâmpinate se numără:

- Necesitatea unui timp considerabil pentru adaptare la acest mod de lucru, iar atingerea obiectivelor poate dura mai mult decât prin metodele tradiționale;
- Eficiența activităților de grup este mai mare în echipe reduse numeric, iar gestionarea unui număr mare de elevi devine dificilă pentru un singur profesor;
- Discuțiile pot deveni dezorganizate, ceea ce poate împiedica găsirea unor soluții eficiente;
- Numărul limitat de teme abordate, din cauza timpului necesar desfășurării activităților de grup;
- Fenomenul „satisfacției minime”, când echipele se opresc la prima soluție acceptabilă fără a explora alternative mai aprofundate;
- „Lenea socială”, când unii elevi devin pasivi și se bazează pe efortul colegilor.

În fața acestor provocări, unii profesori pot evita metodele colaborative, însă acest lucru nu este benefic pentru pregătirea elevilor pentru viața profesională.

Având în vedere că activitatea în colectivități este inevitabilă, dezvoltarea competențelor de comunicare și interacțiune este esențială pentru succesul personal și profesional.

Pentru a maximiza avantajele lucrului în echipă și a minimiza dezavantajele, procesul trebuie structurat în patru etape principale:

1. **Formarea și testarea dependenței** – Membrii echipei se familiarizează cu sarcina, resursele necesare și comportamentele adecvate. Această etapă este crucială, mai ales în echipele noi sau când un nou membru se alătură grupului.
2. **Conflictul intragrup** – Elevii își afirmă individualitatea și pot manifesta rezistență față de influența grupului, ceea ce duce la exprimarea unor reacții emoționale.
3. **Dezvoltarea coeziunii** – Membrii încep să se identifice ca parte a unui colectiv, acceptând norme și roluri. Această etapă favorizează schimbul de idei și opinii.

4. **Stabilirea rolurilor funcționale** – Se creează o structură organizată, în care fiecare membru își asumă un rol clar, direcționându-și energia spre atingerea obiectivelor grupului.

Chiar și după formarea echipei, pot apărea factori care afectează dinamica acesteia. Printre principalele cauze ale uzurii echipei se numără:

1. **Slăbirea legăturilor interpersonale** – Relațiile dintre membrii echipei necesită întreținere constantă, altfel riscă să devină superficiale și să conducă la disoluția grupului.
2. **Acumularea sentimentelor negative** – Conflictele nerezolvate pot genera o atmosferă tensionată, afectând performanța echipei. Comunicarea deschisă este esențială pentru a preveni acumularea de resentimente.
3. **Diminuarea coeziunii tehnice** – Dacă sarcinile devin monotone, interesul echipei scade, ceea ce afectează motivația membrilor.

Pentru a construi și menține echipe eficiente, trebuie să se acorde atenție unor factori cheie:

- **Sarcini interesante** – Activitățile trebuie să fie captivante, astfel încât elevii să se implice activ.
- **Roluri bine definite** – Fiecare elev trebuie să înțeleagă clar contribuția sa la succesul echipei pentru a evita sentimentul de inutilitate.
- **Feedback constant** – Profesorii trebuie să ofere recunoaștere și apreciere atât la nivel individual, cât și colectiv, pentru a menține motivația echipei.

Atunci când aceste condiții sunt îndeplinite, lucrul în echipă devine o experiență pozitivă, iar elevii se simt responsabili și implicați.

În concluzie, colaborarea eficientă în cadrul activităților educaționale nu doar că îmbunătățește procesul de învățare, dar contribuie și la dezvoltarea personală a elevilor. Aceasta îi pregătește pentru provocările viitoare, unde comunicarea și lucrul în echipă sunt competențe esențiale.

Printr-o aplicare echilibrată a metodelor colaborative, profesorii pot crea un mediu educațional dinamic, motivant și eficient, pregătind astfel elevii pentru succesul în societate.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. Iucu, Romița B., *Managementul clasei de elevi. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională*, Ed.Polirom, Iași, 2006
2. Neculau, Adrian, *Dinamica grupului și a echipei*, Ed.Polirom, București, 2007.
3. West, Michael A., *Lucrul în echipă. Lectii practice*, Ed.Polirom, București, 2005

Activități educaționale stimulante și distractive

Tudor Iuliana

Școala Gimnazială „Matei Basarab” Târgoviște

Jocurile educaționale sunt un instrument excelent pentru a transforma învățarea într-o activitate interactivă și plăcută. Acestea pot fi integrate în diverse discipline pentru a spori motivația elevilor și pentru a le îmbunătăți abilitățile în mod eficient. Iată câteva exemple de jocuri educaționale care pot fi utilizate la diferite materii pentru a îmbunătăți învățarea:

1. Jocuri de cuvinte pentru limba română

- **„Scrabble”**: Acest joc clasic este excelent pentru îmbunătățirea vocabularului și abilităților de formare a cuvintelor. Elevii pot învăța noi cuvinte și pot exersa regulile gramaticale în timp ce se distrează. Varianta digitală a jocului poate fi utilizată pentru a crea competiții în clasă, încurajând elevii să folosească cuvinte complexe și să dezvolte gândirea logică.
- **„Boggle”**: În acest joc, elevii trebuie să găsească cuvinte dintr-o matrice de litere. Este un joc excelent pentru îmbunătățirea vocabularului și a abilității de a recunoaște rapid cuvinte. Jocul poate fi adaptat pentru a include teme literare sau cuvinte legate de anumite lecții de gramatică.
- **„Jocul cu antonime și sinonime”**: Acest joc poate fi creat sub formă de carduri sau aplicație digitală, în care elevii trebuie să identifice antonimele sau sinonimele pentru cuvinte date. Este un mod interactiv de a învăța concepte de vocabular și gramatică, ajutând elevii să-și îmbogățească limbajul.

2. Aplicații educaționale pentru matematică

- **„Khan Academy”**: Este o platformă online care oferă lecții și exerciții interactive pentru toate nivelele de învățământ, de la aritmetică la algebra avansată și geometrie. Elevii pot rezolva probleme, urmări lecții video și câștiga puncte pentru progresul lor, ceea ce îi motivează să continue să învețe.
- **„Prodigy Math Game”**: Acesta este un joc educațional online care combină aventura cu matematică. Elevii își pot crea personaje și își pot îmbunătăți abilitățile matematice prin rezolvarea unor probleme legate de diferite teme matematice, de la adunări și scăderi la ecuații și fracții. Este foarte captivant și adaptat vârstei, făcând învățarea matematicii mai plăcută.
- **„Math Bingo”**: O variantă a jocului tradițional Bingo, care poate fi utilizată pentru a exersa calcule matematice. Elevii trebuie să rezolve probleme de adunare, scădere, înmulțire și împărțire pentru a completa o linie sau un cartonaș de Bingo. Este o modalitate distractivă de a exersa abilități matematice de bază.
- **„Tiggly Math”**: O aplicație care combină utilizarea unui dispozitiv touchscreen cu jocuri interactive pentru a ajuta elevii mici să învețe concepte matematice fundamentale, precum numerele, adunarea și scăderea. Este o aplicație vizuală și ușor de utilizat care poate face învățarea matematicii mai atractivă pentru elevii mai mici.

3. Jocuri pentru știință

- **„Science Escape Room”**: Acesta este un joc de tip „escape room” în care elevii trebuie să rezolve puzzle-uri și să răspundă corect la întrebări de știință pentru a „evada” dintr-o cameră virtuală. Jocul poate include subiecte precum chimie, biologie, fizică sau geografie, stimulând gândirea critică și aplicarea conceptelor științifice.
- **„Cell Craft”**: Un joc educațional în care elevii învață despre celulele biologice, structurile lor și funcțiile lor. Ei construiesc și gestionează propriile celule, rezolvând diferite provocări pentru a menține celulele sănătoase. Este o metodă de învățare interactivă pentru biologie.
- **„The Elements”**: Un joc care ajută elevii să învețe despre elementele chimice, simbolurile lor și proprietățile acestora. Jocul include provocări și mini-quizuri pentru a spori înțelegerea tabelului periodic și a chimiei în general.

4. Jocuri pentru geografie

- **„GeoGuessr”**: Acesta este un joc de tip geografic în care elevii sunt plasați într-o locație aleatorie pe Google Street View și trebuie să ghicească unde se află, folosind indicii vizuale și cunoștințe despre geografie. Este o metodă captivantă de a învăța despre țări, orașe și puncte de interes din întreaga lume.
- **„World Map Quiz”**: Un joc simplu, dar eficient, care provoacă elevii să plaseze corect țările pe o hartă a lumii. Acest joc ajută la învățarea țărilor, capitalelor și geografiei fizice ale lumii.

5. Jocuri pentru istorie

- **„Timeline”**: Un joc de carduri în care elevii trebuie să plaseze evenimente istorice într-o ordine cronologică corectă. Acesta poate fi folosit pentru a învăța despre perioade istorice, figuri celebre și evenimente importante. Este un joc care stimulează gândirea istorică și înțelegerea evenimentelor istorice.
- **„Civilization VI”**: Un joc de strategie în care elevii pot construi și administra civilizații istorice. Acesta poate fi folosit pentru a învăța despre evoluția civilizațiilor, conducători istorici și procesele de dezvoltare a culturilor și economiilor.

Concluzie

Jocurile educaționale sunt instrumente excelente pentru a face învățarea mai atractivă și pentru a ajuta elevii să își dezvolte abilități esențiale într-un mod interactiv. Aceste jocuri nu doar că stimulează interesul și motivația, dar și contribuie la consolidarea cunoștințelor și dezvoltarea unor abilități importante în diverse domenii educaționale.

Bibliografie:

- **Salen, K., & Zimmerman, E.** (2004). *Reguli de joc: noțiuni fundamentale de design de joc*. MIT Press.
- **Bonnet, A. (2007). Fach, Sprache, Interaktion-Eine Drei-Saulen-Methodik für CLIL. Fremdsprachen Lehren und Lernen, 36, p.126.
- Antonovici, Ș., Neațu, P., Jocuri și activități alese, Editura Aramis, 2008
- Gajo, L. (2007).

CADRUL CONCEPTUAL AL EDUCAȚIEI INCLUZIVE IN GRADINITA

Prof.înv.preșcolar Udrete-Stoiculete Gabriela-Cristina

Școala Gimnazială, comuna Frâncești, GPN Genuneni

1. Îndepărtarea de segregare

De-a lungul timpului s-a observat că în școlile normale aveau tendința să îi excludă sau să îi discrimineze pe copiii care nu se conformau unei anumite „norme”. Această segregare era justificată în ochii profesioniștilor din domeniul învățămîntului de progresele timpurii realizate în domeniul testării psihologice și a metodelor de evaluare medicală. Pe parcursul secolului al 20-lea, în multe țări s-a implementat un sistem separat, segregat de educație pentru copiii considerați „handicapați”.

Cu toate acestea, din anul 1970, practica de a eticheta copiii pentru a stabili dacă sunt suficient de „normali”, pentru a primi educație într-o instituție de învățămînt “normal”, general, a început să fie pusă la îndoială. De obicei, încercările timpurii de asigurare că toți copiii participaseră la cursurile aceleiași școli normale se realizau prin integrare. Aceste încercări au limitat succesul, pentru că depind de asimilarea copiilor și de adaptarea lor la structurile educației de masă în care politicile, practicile și curriculumul unei școli se schimbă, în timp ce școala însăși rămîne în mare parte neschimbată. De-a lungul timpului, s-a recunoscut faptul că asimilarea a fost un exercițiu fără rost și inuman. Mulți dintre copiii „integrați” care nu aveau capacitate de asimilare rămăneau izolați în structurile noi și primeau chiar mai puțin sprijin decît ar fi primit în cadrul ofertei educaționale „speciale”.

2. De la integrare la incluziune

O etapă importantă a traseului parcurs spre incluziune a fost cea de evoluție de la integrare la incluziune, deși mulți mai folosesc încă termenii de „integrare” și „incluziune” unul în locul celuilalt. „Integrare” și „incluziune” au de fapt semnificații diferite.

Diferențierea dintre integrare și incluziune. Se face de multe ori confuzia între termenii de „integrare” și „incluziune”, ceea ce face necesară diferențierea lor.

INTEGRAREA este asimilarea unui copil în educația generală, unde acesta se adaptează (sau nu) politicilor, practicilor și curriculum-urilor existente în grădinița respectivă, în timp ce instituția în sine rămâne în mare parte neschimbată, dar cu adăugarea anumitor elemente care să răspundă copiilor cu nevoi diferite. Cînd se vorbește de integrare, se evoca un individ care este în afara grupului și pentru care se va face un “efort” pentru a-l primi în grup. Spre deosebire de aceasta, INCLUZIUNEA pune accentul pe necesitatea ca sistemul educațional și instituțiile educaționale să se schimbe și să se adapteze pentru a răspunde nevoilor elevilor (Ainscow, 1998, Kisanji, 1999).

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ presupune un process permanent de îmbunătățire a instituției școlare, avînd ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățămînt a tuturor copiilor din cadrul unei comunități. Ideea de incluziune pleacă de la

principiul că orice individ, oricât ar fi de diferit, aparține de fapt și de drept grupului social. Există un loc de drept pentru el, și există o recunoaștere a acestui drept.

Ainscow (1998), Booth (2001), Dyson (2001) și alții pledează în favoarea unei largi conceptualizări a învățământului incluziv și accentuează ideea că:

- învățământul incluziv trebuie să se adreseze TUTUROR copiilor/elevilor;
- învățământul incluziv necesită mobilizarea pentru eliminarea barierelor din calea
- învățării și are în vedere participarea oricărui copil, elev sau tânăr, nu doar a acelor despre care se spune că au nevoie de un sistem de învățământ special;
- incluziunea se referă în egală măsură la participarea cu drepturi depline indiferent de rasă, clasă socială, sex sau condiție socială – precum sărăcia (Booth, 2001)

De fapt, cercetările au demonstrat că aproape toți copiii se descurcă mai bine din punct de vedere academic și social în structuri incluzive.

Prin urmare, din acest motiv educația incluzivă nu mai este percepută ca o abordare necesară pentru anumite grupuri de copii. Astăzi, în toate contextele naționale diferite în care se aplică, mesajul de bază al educației incluzive este că educația de bună calitate reprezintă un DREPT fundamental al omului și copiii au dreptul la educație generală. Educația incluzivă caută “să răspundă tuturor necesităților copiilor, tinerilor sau adulților, cu un accent deosebit pe cei vulnerabili la marginalizare și excludere socială”(UNESCO, 1994).

“În general, semnificația tradițională a conceptului de integrare exprimă necesitatea ca persoanele cu deficiențe să se adapteze la o structură și regulamente organizaționale existente. Totuși, prin includere se recunoaște și se prețuiește “diferența”, iar organizația trebuie să răspundă și să se adapteze la nevoile fiecărui membru al ei. Instituțiile de învățământ (și nu elevii cu deficiențe) trebuie să faciliteze includerea prin identificarea unor modalități în care aceștia pot să-și desfășoare activitatea astfel încât să răspundă obiectivelor și stilurile de învățare ale elevilor.”

(Fink, Thompson și Williams, 2000. Îmbunătățirea ofertei de curs, Institutul din Londra.)

Există mai multe forme de integrare, iar între acestea putem identifica trei mai importante:

- Integrarea locală se produce atunci când elevii învață în același loc cu cei care frecventează cursurile școlii normale, dar unora dintre ei li se predă în clase sau unități separate sau învață după un curriculum diferit.
- Integrare socială : se produce atunci când copiii/elevii care frecventează cursurile speciale interacționează pe terenul de joacă cu elevii școlii normale, în timpul prânzului sau la diferite activități.
- Integrare funcțională : se produce atunci când participarea tuturor elevilor (adeseori neregulată) este asigurată în cadrul programelor educaționale (Ref: Raportul lui Warnock 1978)

Farrell remarcă faptul că mulți dintre elevii integrați în viața reală ajung să experimenteze fenomenul de segregare și notează următoarele: “Termenul alternativ de incluziune a fost introdus pentru a descrie mai bine calitatea învățământului oferit elevilor în cadrul unui mediu integrat. Pentru ca acești copii să fie incluși complet este necesar ca ei să ia parte în mod active și total la viața școlară, să fie considerați membri valoroși ai comunității școlare și totodată membri cu drepturi depline” (Farrell, 2000).

Cercetătorii au subliniat și faptul că integrare înseamnă a face ceva pentru populația marginalizată, individ sau grup, în funcție de standardele și condițiile grupului social dominant, în timp

ce incluziunea reflectă valorificarea diversității și recunoașterea necesității de a găsi soluții la nevoile diferitelor tipuri de copii/elevi (Kisanji, 1999).

Între incluziune și excluziune (sau marginalizare) există o legătură esențială, deoarece o acceptare din ce în ce mai largă a copiilor/elevilor, urmată de un proces intensificat de participare din partea acestora din urmă, va conduce la o reducere a presiunii de excluziune îndreptate spre ei. Să descriem educația incluzivă ca fiind o luptă continuă împotriva procesului de excludere din învățământ și, în ultimă instanță, chiar din societate.

Integrarea pune accent pe:

- a) nevoile “copiilor cu CES”;
- b) schimbarea, remedierea elevului vizat;
- c) profesioniști, expertiză specializată și sprijin formal.

Incluziunea pune accent pe:

- a) schimbările din grădiniță;
- b) beneficiile aduse copiilor/elevilor prin faptul că îi include pe toți;
- c) sprijinul informal și expertiza școlilor generale;
- d) un bun act al predării pentru toți elevii.

Conceptul de educație incluzivă a apărut ca urmare a recunoașterii faptului că integrarea nu era suficientă pentru a împiedica marginalizarea copiilor cu nevoi speciale, copiilor cu deficiențe sau celor care diferă în alt mod față de „norma” generală. Se recunoaște acum faptul că nu putem să ne așteptăm ca copiii să se adapteze în mod miraculos pentru a se armoniza cu politici și practici școlare ce au fost inițial elaborate în vederea educării unei majorități dominante de copii, omogenă din punct de vedere cultural și fără dizabilități.

De asemenea, nu este acceptabil nici să căutăm să „remodelăm” copiii care sunt diferiți, presupunând că nu este nimic rău dacă aceștia pierd sau sunt forțați să își ascundă aspect importante ale propriei persoane, aspecte care le definesc identitatea.

Recunoscând necesitatea educației incluzive, ne plasăm, în sfârșit, în punctul în care se acceptă că principiul de bază al unui sistem educațional public este acela că grădinița trebuie să fie pentru TOȚI COPIII, că aceștia pot și trebuie să fie educați împreună dacă urmează să trăiască împreună și că grădinița/școala trebuie să fie pregătită să se schimbe pentru a răspunde nevoilor copiilor pe care îi educă.

“Școala obișnuită cu orientare incluzivă... reprezintă mijlocul cel mai eficient de combatere a atitudinilor de discriminare, un mijloc care creează comunități primitoare și construiește o societate incluzivă, care oferă educație pentru toți; mai mult, ele asigură o educație eficientă pentru majoritatea copiilor și îmbunătățesc eficiența întregului sistem de învățământ...”

Bibliografie:

1. *Să înțelegem și să răspundem la cerințele elevilor din clasele incluzive*, UNESCO, 2001, publicat în limba română cu sprijinul Reprezentanței UNICEF în România, RO MEDIA, 2002

2. Shea, T., M., Bauer, A., M., *Learners with disabilities. A social Systems Perspective of Special Education*, Brown & Benchmark, 1994

Matematica și dezvoltarea gândirii

Profesor Vădean Cristina

Școala Gimnazială I.C.Lăzărescu-Țițești

„Învățând matematica, înveți să gândești” Grigore Moisil

Matematica joacă un rol crucial în dezvoltarea personalității elevului, influențând modul în care gândește, rezolvă probleme și interacționează cu lumea din jur. Depășind simpla memorare a formulelor și a procedurilor de calcul, matematica cultivă o serie de abilități și atitudini esențiale pentru succesul personal și profesional.

Matematica este mult mai mult decât o materie școlară; ea este o unealtă fundamentală pe care o folosim în mod constant, adesea fără să ne dăm seama, în viața noastră de zi cu zi. De la cele mai simple activități până la cele mai complexe, matematica ne ajută să înțelegem lumea înconjurătoare și să luăm decizii informate.

În activitățile de zi cu zi:

- **Gestionarea timpului:** Ne folosim de matematică atunci când verificăm ceasul, când ne planificăm activitățile pe parcursul zilei sau când calculăm cât timp ne ia să ajungem dintr-un loc în altul.
- **Cumpărăturile:** Calculăm prețurile, comparăm oferte, estimăm reducerile și ne asigurăm că avem suficienți bani pentru a cumpăra ceea ce ne dorim.
- **Gătitul:** Urmăm rețete care specifică cantități precise de ingrediente, ajustăm cantitățile în funcție de numărul de persoane pentru care gătim și calculăm timpul de coacere sau de preparare.
- **Călătoriile:** Estimăm distanțele, calculăm costurile de transport, ne orientăm cu ajutorul hărților și al GPS-ului, care utilizează coordonate matematice.
- **Bancă și finanțe:** Gestionăm bugetul personal, economisim bani, calculăm dobânzile, rambursăm împrumuturi și investim în diverse instrumente financiare.
- **Sportul:** Calculăm scorurile, cronometram timpul, măsurăm distanțele, analizăm statisticile și evaluăm performanțele.
- **Jocurile:** Fie că este vorba de jocuri de cărți, de jocuri de societate sau de jocuri video, matematica este adesea implicată în regulile jocului, în calcularea scorurilor și în strategiile de joc.

Iată câteva dintre cele mai importante contribuții ale matematicii la dezvoltarea personalității elevului:

1. **Gândirea logică și critică:** Matematica dezvoltă capacitatea de a raționa logic, de a identifica tipare și de a trage concluzii pe baza unor dovezi. Prin rezolvarea de probleme, elevii învață să analizeze situații complexe, să descompună problemele în părți mai mici și să găsească soluții

eficiente. Această abilitate este valoroasă nu doar în matematică, ci și în alte domenii de studiu și în viața de zi cu zi.

2. **Abilitatea de rezolvare a problemelor:** Matematica oferă un cadru structurat pentru rezolvarea problemelor, învățându-i pe elevi să abordeze provocările cu încredere și metodă. Prin exersarea rezolvării de probleme diverse, elevii devin mai adaptabili și mai capabili să găsească soluții creative la situații neașteptate.
3. **Gândirea abstractă:** Matematica introduce concepte abstracte, cum ar fi numerele, formele geometrice și relațiile matematice, care nu sunt întotdeauna tangibile. Prin manipularea acestor concepte, elevii își dezvoltă capacitatea de a gândi abstract, de a generaliza și de a înțelege idei complexe.
4. **Precizia și rigurozitatea:** Matematica promovează precizia și rigurozitatea în gândire și exprimare. Elevii învață să fie atenți la detalii, să verifice rezultatele și să argumenteze logic. Această abilitate este importantă în orice domeniu, de la științe exacte la științe sociale și arte.
5. **Creativitatea:** Deși poate părea surprinzător, matematica poate stimula creativitatea. Rezolvarea de probleme complexe necesită adesea găsirea unor soluții neconvenționale și gândirea "în afara cutiei". Matematica poate fi o sursă de inspirație și poate dezvolta capacitatea de a găsi idei noi și originale.
6. **Perseverența și disciplina:** Matematica poate fi o materie dificilă, dar prin depășirea obstacolelor și rezolvarea de probleme dificile, elevii învață să fie perseverenți și disciplinați. Ei învață că efortul susținut și practica constantă duc la rezultate pozitive.
7. **Încrederea în sine:** Atunci când elevii reușesc să înțeleagă concepte matematice complexe și să rezolve probleme dificile, ei își dezvoltă încrederea în propriile abilități. Această încredere se poate transfera și în alte domenii, ajutându-i să își atingă potențialul maxim.

Pe lângă aceste beneficii cognitive, matematica poate contribui și la dezvoltarea unor trăsături de personalitate pozitive, cum ar fi curiozitatea, deschiderea la nou, capacitatea de a colabora și de a comunica eficient. Prin urmare, matematica nu este doar o materie școlară, ci un instrument valoros pentru formarea unui individ bine dezvoltat, capabil să se adapteze și să reușească într-o lume în continuă schimbare.

Exemple concrete de activități de învățare activă la matematică în gimnaziu:

1. **Rezolvarea de probleme în grup:** Elevii sunt împărțiți în echipe mici și primesc o problemă complexă sau un set de probleme conexe. Ei trebuie să colaboreze pentru a găsi soluțiile, să își explice raționamentele unii altora și să ajungă la un consens. Această activitate dezvoltă abilitățile de comunicare, de argumentare și de rezolvare a problemelor în echipă.
2. **Utilizarea materialelor manipulabile:** Materiale precum cuburi, jetoane, rigle, compasuri sau chiar obiecte din mediul înconjurător pot fi folosite pentru a ilustra concepte matematice abstracte. De exemplu, elevii pot construi forme geometrice cu ajutorul cuburilor sau pot măsura distanțe și unghiuri folosind rigle și compasuri. Această metodă ajută la vizualizarea și înțelegerea mai ușoară a noțiunilor matematice.

3. **Jocuri și concursuri matematice:** Jocurile și concursurile pot fi o modalitate distractivă de a învăța și de a exersa concepte matematice. Există o varietate de jocuri disponibile, de la jocuri de cărți și de societate până la jocuri online și aplicații mobile. Profesorii pot, de asemenea, să organizeze concursuri între elevi sau între clase pentru a stimula interesul pentru matematică.
4. **Proiecte practice:** Elevii pot lucra la proiecte care implică aplicarea conceptelor matematice în situații reale. De exemplu, ei pot calcula suprafața unei camere, pot proiecta un plan de grădină sau pot analiza date statistice. Această metodă le arată elevilor relevanța matematicii în viața de zi cu zi și îi motivează să învețe mai mult.
5. **Utilizarea tehnologiei:** Tehnologia poate fi un instrument puternic în învățarea activă a matematicii. Există o varietate de resurse online, cum ar fi platforme educaționale, simulări interactive și jocuri, care pot fi folosite pentru a face învățarea mai interactivă și mai captivantă. Profesorii pot, de asemenea, utiliza instrumente digitale pentru a crea prezentări interactive, pentru a facilita discuțiile online sau pentru a evalua progresul elevilor.
6. **Învățarea prin descoperire:** Profesorii pot crea activități în care elevii sunt ghidați să descopere singuri concepte matematice prin experimentare și explorare. De exemplu, ei pot primi o serie de exemple și pot fi întrebați să identifice un model sau o regulă generală. Această metodă dezvoltă abilitățile de gândire critică și de rezolvare a problemelor.
7. **Reflecția și autoevaluarea:** La finalul unei activități sau a unei lecții, elevii pot fi încurajați să reflecteze asupra a ceea ce au învățat, să identifice dificultățile întâmpinate și să își evalueze propriul progres. Această practică îi ajută pe elevi să devină mai conștienți de propriul proces de învățare și să își dezvolte abilitățile de autoevaluare.

Prin implementarea acestor exemple concrete de învățare activă, profesorii pot transforma orele de matematică într-o experiență mai interactivă, relevantă și plăcută pentru elevi, ajutându-i să își dezvolte încrederea în propriile abilități și să obțină rezultate mai bune.

În concluzie, matematica este o prezență constantă în viața noastră, influențând modul în care trăim, muncim și interacționăm cu lumea din jur. Înțelegerea și aprecierea matematicii ne pot oferi un avantaj semnificativ în diverse aspecte ale vieții, de la gestionarea finanțelor personale la rezolvarea problemelor complexe și la dezvoltarea unei gândiri logice și creative.

BIBLIOGRAFIE

- Căliman, Tiberiu, (1975), *Învățământ, inteligență, problematizare*, E.D.P., București.
- Drăgan, Ion, (1988), *Interes de cunoaștere*, E.D.P., București.
- Anastasei M., (1985), *Metodica predării matematicii*, Univ. "Al. I. Cuza", Iași.

Dezvoltarea Inteligenței Emoționale la Clasa a III-a: O abordare practică

Profesor învățământ primar Anca Anamaria Vele

Școala gimnazială "Vasile Alecsandri" Baia Mare

1. Introducere

Inteligența emoțională reprezintă capacitatea de a recunoaște, înțelege și gestiona propriile emoții și pe cele ale celor din jur. În rândul elevilor de clasa a III-a (8-9 ani), dezvoltarea acestei abilități este esențială pentru formarea unei personalități echilibrate, pentru îmbunătățirea relațiilor interpersonale și pentru facilitarea procesului de învățare. Studiul de față își propune să analizeze impactul unor activități didactice orientate spre dezvoltarea inteligenței emoționale în cadrul unei clase de clasa a III-a.

2. Obiectivele Studiului

- **Evaluarea inițială:** Identificarea nivelului de cunoaștere și recunoaștere a emoțiilor în rândul elevilor.
- **Intervenție didactică:** Implementarea unor activități specifice pentru dezvoltarea abilităților emoționale (recunoașterea, exprimarea și gestionarea emoțiilor).
- **Monitorizare și evaluare:** Observarea schimbărilor în comportamentul elevilor și în modul în care aceștia interacționează, prin instrumente de autoevaluare și observații directe.

3. Metodologia

Participanți

- **Grupul țintă:** 25 de elevi din clasa a III-a, cu vârste între 8 și 9 ani.
- **Cadru educațional:** O școală primară urbană, cu resurse adecvate pentru desfășurarea activităților interactive.

Instrumente

- **Chestionare simplificate:** Adaptate vârstei pentru a evalua recunoașterea emoțiilor.
- **Fișe de observație:** Pentru a urmări evoluția comportamentală și interacțiunea elevilor.
- **Jurnalul de emoții:** Fiecare elev notează zilnic câteva cuvinte care descriu ce a simțit și de ce.
- **Activități interactive:** Jocuri de rol, exerciții de ascultare activă și desen, menite să stimuleze exprimarea emoțională.

Procedură

- **Durata intervenției:** 8 săptămâni, cu câte o sesiune săptămânală de 45-60 de minute.
- **Etapele intervenției:**

Sesiunea de deschidere: Prezentarea conceptelor de bază legate de emoții și importanța lor.

Activități practice: Jocuri de rol și exerciții de desen pentru a identifica și exprima emoțiile.

Discuții ghidate: Întâlniri de grup în care elevii își împărtășesc experiențele și reflecțiile legate de activități.

Evaluare continuă: Colectarea fișelor de observație și jurnalelor de emoții pentru monitorizarea progresului.

4. Intervenții și Activități Didactice

Activități de Recunoaștere a Emoțiilor

- **Jocul „Detectivul Emoțiilor”:** Elevii primesc cartonașe cu diferite expresii faciale (fericit, trist, surprins etc.) și trebuie să le asocieze cu situații cotidiene.
- **Desenează-ți emoția:** Fiecare elev desenează o situație recentă care i-a provocat o emoție puternică și explică grupului ce a simțit și de ce.

Activități de Exprimare și Gestionare a Emoțiilor

- **Jocuri de rol:** Elevii interpretează scenarii scurte în care trebuie să gestioneze conflicte sau situații stresante, dezvoltând astfel empatia și abilitățile de comunicare.
- **Tehnici de relaxare:** Sesiuni scurte de respirație și relaxare pentru a-i ajuta pe copii să își controleze emoțiile intense.

Activități de Empatie și Colaborare

- **Exercițiul „Perechea Empatică”:** Elevii se împart în perechi și povestesc reciproc despre o experiență dificilă, iar partenerul oferă sugestii de gestionare a situației.
- **Discuții de grup:** Întâlniri în care se discută situații ipotetice și se identifică modalități de a oferi sprijin colegilor.

5. Rezultate Observate

Schimbări în Comportamentul Elevilor

- **Creșterea conștientizării emoționale:** După câteva săptămâni, elevii au început să recunoască și să denumească corect emoțiile pe care le experimentează.

- **Îmbunătățirea relațiilor interpersonale:** A fost observată o reducere a conflictelor și o creștere a colaborării între elevi.
- **Exprimare mai liberă a emoțiilor:** Elevii și-au îmbunătățit capacitatea de a comunica deschis despre sentimentele lor, ceea ce a contribuit la un climat de clasă mai armonios.

Feedback de la Elevi și Profesori

- **Elevii:** Au declarat că activitățile i-au ajutat să înțeleagă mai bine ce simt și să găsească soluții atunci când apar conflicte.
- **Profesorii:** Au remarcat o evoluție pozitivă în comportamentul elevilor, atât la nivel individual, cât și în cadrul grupului.

6. Discuții

Scopul studiului de caz este de a demonstra că activitățile orientate spre dezvoltarea inteligenței emoționale pot avea un impact semnificativ în formarea unei personalități echilibrate. Participarea activă a elevilor la aceste activități va facilita nu doar exprimarea emoțiilor, ci și dezvoltarea empatiei și a abilităților de rezolvare a conflictelor. De asemenea, implicarea continuă a profesorului în ghidarea discuțiilor este esențială pentru succesul intervenției.

7. Concluzii

- **Impact pozitiv:** Intervenția va conduce la o îmbunătățire semnificativă a conștientizării emoționale și a abilităților de gestionare a emoțiilor în rândul elevilor.
- **Învățare colaborativă:** Activitățile interactive vor consolida relațiile dintre elevi și vor crea un mediu de învățare mai armonios.
- **Necesitatea integrării continue:** Pentru menținerea și aprofundarea acestor abilități, este recomandată integrarea regulată a activităților de dezvoltare a inteligenței emoționale în programul școlar.

8. Recomandări

- **Utilizarea continuă a activităților:** Integrarea constantă a exercițiilor de inteligență emoțională în curriculumul clasei.
- **Implicarea părinților:** Organizarea unor ateliere de informare pentru părinți, astfel încât și familia să susțină dezvoltarea emoțională a copiilor.
- **Monitorizare periodică:** Reevaluarea periodică a progresului elevilor pentru a adapta metodele de intervenție în funcție de nevoile specifice ale fiecărei clase.

Această propunere de exercițiu evidențiază importanța unei abordări holistice în educație, în care dezvoltarea emoțională este la fel de importantă ca și acumularea de cunoștințe academice. Prin activități practice și implicarea activă a elevilor, se poate crea un mediu propice creșterii personale și dezvoltării unei personalități echilibrate și empatică.

Bibilografie:

Goleman, Daniel (2010), *Inteligența Emoțională*, editura Curtea Veche, București

Pablo Fernández-Berrocal (2022), *Inteligența emoțională. Volumul 1. Descoperă Psihologia*, editura Litera, București.

Panisoara, Ion-Ovidiu (2019), *Pedagogia învățământului primar și preșcolar. Volumul I*, editura Polirom, București.

Panisoara, Ion-Ovidiu (2023) *Enciclopedia metodelor de învățământ*, editura Polirom, București

Iosif, Larisa (2021) , Puterea sufletului. Inteligența emoțională la școlarul mic. Studiu de caz , EDICT – Revista educației” (ISSN 1582 – 909X)

Jocul didactic și dezvoltarea personalității

Profesor Învățăământ Primar Anca Anamaria Vele

Școala Gimnazială "Vasile Alecsandri" Baia Mare

Educația joacă un rol esențial în formarea și dezvoltarea personalității fiecărui individ. Educația contribuie la transmiterea valorilor fundamentale precum onestitatea, respectul, responsabilitatea și empatia. Profesorii, colegii și mediul școlar oferă modele de comportament care influențează atitudinile elevilor față de sine și față de ceilalți. În mediul educațional, copiii învață să recunoască și să gestioneze emoțiile, să dezvolte reziliența și să se adapteze la diverse situații sociale. Prin activități didactice și discuții, elevii învață să analizeze informațiile, să își pună întrebări și să găsească soluții creative. În contextul social al școlii, elevii își descoperă interesele, pasiunile și își formează o identitate personală bazată pe experiențele de învățare. Interacțiunea cu colegii, lucrul în echipă și schimbul de idei contribuie la dezvoltarea abilităților de comunicare și colaborare. Utilizarea unor metode interactive și participative ajută la implicarea activă a elevilor, facilitând învățarea practică și dezvoltarea creativității. Una din activitățile ce formează valori și atitudini, dar și dezvoltarea abilităților cognitive este folosirea jocurilor didactice. Un joc didactic propus pentru tema urmărită este descris mai jos.

"Drumul Educației: Călătoria Personalității"

Scopul Jocului:

- **Conștientizare:** Să ajute elevii să înțeleagă că educația nu înseamnă doar acumularea de cunoștințe, ci și dezvoltarea valorilor și a caracterului personal.
- **Reflecție:** Să îi facă să se gândească la cum învățarea contribuie la formarea unei personalități responsabile, respectuoase și creative.
- **Cooperare:** Să promoveze munca în echipă, comunicarea și exprimarea liberă a ideilor.

Materiale Necesare:

- **Tabla de joc:** Poate fi desenată pe o foaie mare de hârtie sau carton, reprezentând un traseu cu 20–30 de pătrate numerotate.
- **Zar:** Pentru a decide câte pătrate se deplasează jucătorii.
- **Pioni:** Un pion pentru fiecare elev (se pot folosi mici obiecte colorate).
- **Cărți cu întrebări și activități:** Fiecare carte conține o întrebare sau o sarcină legată de rolul educației și de dezvoltarea personalității.
- **Markere și foi:** Pentru notarea ideilor, desenarea sau pentru a răspunde la anumite întrebări.

Desfășurarea Jocului:

1. Formarea Echipei:

- Elevii pot juca fie individual, fie în echipe mici (maxim 3-4 elevi per echipă) pentru a stimula colaborarea.

2. Pregătirea Jocului:

- Tabla de joc se așază la vedere.
- Pionii se așază pe primul pătrat (punctul de plecare).
- Cărțile cu întrebări/activități se amestecă și se pun într-un teanc.

3. Regulile Jocului:

Fiecare jucător (sau echipă) aruncă zarul și mută pionul cu numărul de pătrate indicat.

Când un jucător ajunge pe un pătrat, extrage o carte din teanc și citește cu voce tare întrebarea sau activitatea.

Tipuri de pătrate/activități:

Pătrate de reflecție: Întrebări precum „Ce înseamnă pentru tine educația?”, „Cum te ajută școala să devii o persoană mai bună?” sau „Gândește-te la un moment în care ai învățat ceva nou și te-ai simțit mândru de tine.”

Pătrate de creativitate: Activități de desen sau mici scenete (ex.: „Desenează o situație în care ajutorul unui coleg sau al unui profesor te-a făcut să înveți ceva important.”).

Pătrate de valori: Întrebări sau mini- discuții despre valori precum respectul, onestitatea, responsabilitatea, solidaritatea. De exemplu: „Povestește despre un prieten care te-a ajutat când ai avut nevoie.”

Jucătorul (sau echipa) primește puncte pentru originalitate, sinceritate și implicare în discuție. Punctele pot fi simbolice și discutate la final pentru a evidenția progresul fiecăruia.

4. Finalul Jocului:

- Jocul se termină atunci când toți jucătorii au ajuns la sfârșitul traseului.
- Se organizează o discuție de grup în care fiecare elev/echipă își împărtășește experiența și ideile despre cum educația îi ajută să se dezvolte ca persoane.
- Profesorul poate oferi feedback, evidențiind legătura dintre activitățile jocului și valorile esențiale dezvoltate prin educație.

Elemente de Adaptare și Evaluare:

- **Adaptare:** În funcție de nivelul clasei, întrebările pot fi simplificate sau extinse. De asemenea, se pot adăuga întrebări care să stimuleze gândirea critică.
- **Evaluare:** Profesorul poate nota contribuția fiecărui elev în timpul jocului (de exemplu, implicarea în discuții, creativitatea răspunsurilor) și poate folosi aceste observații pentru a evalua evoluția personală și socială a elevilor.

Concluzie:

Jocul „Drumul Educației: Călătoria Personalității” este o modalitate interactivă și ludică de a integra discuții despre importanța educației în viața de zi cu zi și de a evidenția faptul că prin învățare elevii își formează caracterul și valorile personale. Această abordare ajută la crearea unui mediu educativ pozitiv, unde elevii se simt implicați și motivați să descopere cât de mult îi poate ajuta educația în dezvoltarea lor personală. Această structură de joc poate fi adaptată și personalizată de profesor pentru a se potrivi cel mai bine nevoilor și specificului clasei.

Rolul educației în dezvoltarea personalității este complex și multidimensional. Prin combinarea cunoștințelor, valorilor morale, abilităților cognitive și sociale, educația pregătește indivizii pentru viața personală și profesională, contribuind la formarea unei societăți responsabile și bine informate. Educația nu este doar un proces de transmitere a informațiilor, ci o veritabilă călătorie de autocunoaștere și transformare personală.

Bibliografie:

Panisoara, Ion-Ovidiu (2019), *Pedagogia învățământului primar și preșcolar. Volumul I*, editura Polirom, București.

Panisoara, Ion-Ovidiu (2023) *Enciclopedia metodelor de învățământ*, editura Polirom, București

Iosif, Larisa (2021) , Puterea sufletului. Inteligența emoțională la școlarul mic. Studiu de caz , EDICT – Revista educației” (ISSN 1582 – 909X)

Pablo Fernández-Berrocal (2022), *Inteligența emoțională. Volumul 1. Descoperă Psihologia*, editura Litera, București.

Planificare

“Săptămâna Verde”

Perioada 22-26 aprilie 2024

Viciu Gabriela

Școala Gimnazială “Cezar Petrescu” Bușteni Prof.înv.primar:
Clasa I și clasa a II-a

Nr .cr t.	Ziua	Tema	Inte rval orar	Obiective urmărite	Activități propuse	Resurse necesare	Evaluare
1	Luni 22 aprilie 2024	1.“Sădește o plantă și te vei bucura de fapta ta” -activitate civica și practică 2.”Jurnal de grădinar” -activitate	8-9	1.să-și dezvolte capacitatea de a desfășura activități ecologice variate în școală, natură. 2.să-și formeze deprinderi de plantare și ocrotire a spațiilor verzi. 3 să cunoască	-amenajarea și înfrumusețarea clasei si a grădinii școlii(plantarea de flori,semințe)și ecologizare. -Vizionare documentar despre activitatile care au loc într-o	- semințe,răsaduri,ghivece,unelte de grădinărit. -foi,creioane colorate,laptop,video proiector,foarfeca,lipici. -planșe cu muncile de primăvară.	-prezentarea locului unde s-au făcut lucrările de ecologizare și plantare de flori. -turul galeriei

		practică	9-11	modul de folosire a uneltelor. 4.să înțeleagă etapele de dezvoltare ale unei plante. 5.să realizeze afișe,postere ,benzi desenate cunoscând pașii aferenti.	grădină(sădit,îngrijit,cules),seră. https://www.twinkl.ro/resource/primavara-in-gradina-plansa-ro-dlc-1710156678 https://www.youtube.com/watch?v=rv5rDOtny3Q -Realizarea proiectului “Dezvoltarea unei plante” -realizare de benzi desenate,afise,postere despre actiunile pe care le poate face omul pentru a proteja natura. -interpretare de poezii cantece,povesti despre natura.	-cărți cu povești și poezii,foi,culori,cario ci.	
		3.”Natura povestitor” -activitate culturală	11-12				
2	Martie 23	1.”Apa element vital pentru	8-9	1.să-și formeze comportamente de protejare a	“Povestea Picăturii Pic” https://www.google.com/search?client=firefox-b-	- videoproiector,laptop ,foi, culori.	-expozitii

aprilie 2024	viață” Dezbateri -activitate științifică 2.”Fii chibzuit cu apa” Experimente Activitate științifică	9-10	naturii. 2.să respecte regulile de conservare și ocrotire a naturii. 3.să ajute la amenajarea spațiului educațional prin realizarea de materiale proprii.	d&q=povestea+picaturii+de+ploaie#fpstate=ive&vld=cid:8eae1e80,vid:9qMliAX7oi0,st:0 -discuții tematice. -ploaie de picături cu mesaje motivaționale. -Importanța apei în viața noastră https://www.google.com/search?q=importanța+apei+in+viața+noastră+circuitul+apei+in+natura -Experiment “Norul de ploaie” https://www.google.com/search?q=experiment+norul+de+ploaie&client=firefox-b-d&sca_esv=a793da27159ce01a&sxsrf -jocuri cu mingea,întreceri sportive.	-pahare,spumă de ras,acvarele,pensule. -minge,coarda	-întreceri
-----------------	---	------	--	---	--	------------

		3.Jocuri în natură-activitate sportivă	10-11		-discutii care au ca tematică "Paștele" în religia ortodoxă.		
		3.Întâlnire cu preotul Barbu-activitate culturală	11-12				
3	Miercuri 24 aprilie 2024	1."Ecologizare și reciclare"-activitate civică	8-9	1.să respecte regulile de conservare si ocrotire ale pământului. 2.să colecteze deșeuri în vederea refolosirii lor.	-joc de sortare a jetoanelor in functie de diferite criterii. -discutii tematice. -exercitii matematice. -povestea "Monstrul de gunoi"de Layla Audi https://scolicusclipici.noiorizonturi.ro/product/monstrul-de-gunoi/	-cartoane pentru jetoane,hartii,culori,videoproiector,laptop -planse tematice.	-expozitii -turul galeriei

		2."Hrana verde"- educație pentru sănătate	9-10	3.să manifeste grija față de mediu ,prin exersarea unor comportamente proactive. 4.să identifice alimente sănătoase. 5.să utilizeze în meniul zilnic câte o legume sau fruct de culoarea verde.	-importanta alimentelor sănătoase în viața noastră -povestea educative "Nil și alimentația" https://www.google.com/search?q=nil+si+alimentatia&client=firefox-b- -arta și natura. -cunoașterea unor mari artiști plastici care au evidențiat natura în operele lor(Nicolae Grigorescu,Stefan Luchian,Ion Andreescu,Theodor Aman,etc.)	- videoproiector,laptop ,albume arta. -cartoane, materiale care se pot refolosi,hârtie colorata,,culori,resturi de la alte lucrari,forfecă,lipici.	
		3."Culoarea verde in arta"- activitate artistică	10-11		-realizarea de măști (fluturi, zâna Primăvara) din materiale reciclate. -joc de rol(personajele sunt eroi și eroine care		
		4."Măștile vesele"- activitate					

		artistică	11-12		salvează lumea)		
4	Joi 25 aprilie 2024	1.Excursie la muzeul "Cezar Petrescu"- activitate culturală 2."Carticica mea cu animale"- activitate artistică 3.Regulile	8-10 10-11	1.să-si formeze o atitudine de respect față de înaintașii nostri. 2.să se stimuleze gustul pentru lectură. 3.să se stimuleze creativitatea în exprimarea si analizarea trăirilor proprii.	-vizită la muzeu. -cunoașterea vieții și operei scriitorului "Cezar Petrescu" -proiect cu prezentarea animalelor preferate. -realizare de carte(coperti,texte,desene,informatii).	- foi,cartoane,culori,foarfeca,carioci -materiale realizate de copii(uniforma,semafior,sageti),foi,culori,laptop. .	-chestionare -expozitie

[illegible]

				(să învețe să observe); 5. stimularea creativității în exprimarea și analizarea trăirilor proprii; 6.cunoașterea de către elevi a unor lucrări de etnografie si artă reprezentative pentru cultura și arta românească; 7. sociabilizarea elevilor prin împărtășirea experiențelor personale între ei și față de adulți;			
--	--	--	--	---	--	--	--

Programa opțional „Punguța cu economii – Educație financiară pentru cei mici,,

Mărginean Andrea

Școala Gimnazială Bârsana

Grupa mare

Nr. de ore/săpt.: 1

Durata cursului (ani): 1

Categoria de disciplină CDȘ: Educație pentru societate

Competențe generale

- 1.Dezvoltarea abilității de a recunoaște și gestiona resursele financiare de bază.
- 2.Stimularea cooperării și interacțiunii sociale în contexte economice simulate.

ARGUMENT

În contextul educațional actual, curriculumul preșcolar nu mai se limitează doar la activitățile obligatorii, ci include și o varietate de activități opționale. Alegerea activităților opționale adecvate pentru grupa mare este esențială pentru a susține progresul individual și colectiv al copiilor.

Introducerea unui opțional de educație financiară în această perioadă este o oportunitate de a le oferi copiilor un start timpuriu în învățarea unor concepte financiare fundamentale, într-un mod adecvat vârstei, ce poate influența pozitiv comportamentele financiare pe termen lung. Concepte precum „economisire”, „cheltuieli” și „nevoi versus dorințe” pot fi prezentate prin diverse activități care ajută la dezvoltarea unor abilități de planificare și luare a deciziilor în raport cu resursele disponibile

. Educația financiară ajută copiii să înțeleagă cum funcționează conceptul de „valoare” a banilor. Educația financiară poate contribui la consolidarea abilităților matematice fundamentale, cum ar fi adunarea și scăderea, prin activități care implică manipularea monedelor sau efectuarea de calcule simple. În acest context, matematică este învățată într-un mod practic și aplicat, ceea ce ajută la dezvoltarea unei înțelegeri mai bune și mai durabile a conceptelor matematice.

Educația financiară la grupa mare nu este doar despre bani. Este despre învățarea unor lecții importante, despre cum să îți gestionezi resursele, să economisești și să iei decizii bune. Prin jocuri și

activități interactive, copiii învață prin experiență, iar acest opțional îi pregătește pentru viața reală, oferindu-le abilități care le vor fi utile pe tot parcursul vieții.

Conținuturi:

1.Ce sunt banii?

- **Definirea banilor:** Banii ca un mijloc de schimb folosit pentru a cumpăra lucruri de care avem nevoie sau pe care ni le dorim.
- **Monede și bancnote:** Recunoașterea și denumirea monedelor și bancnotelor din diferite țări. Exemple simple (monede de jucărie sau bancnote simbolice).
- **Scopul banilor:** De ce avem nevoie de bani pentru a cumpăra alimente, jucării sau alte lucruri utile.

2.Cumpărarea și vânzarea:

- **Cum facem schimb:** Activități de tip „magazin” în care copiii pot învăța despre tranzacțiile comerciale (cumpărare și vânzare).
- **Prețurile:** Introducerea conceptului de preț al produselor, de exemplu: „Această jucărie costă 3 monede, iar acea păpușe costă 5 monede”.
- **Cumpărarea responsabilă:** Decizia de a cumpăra ceva acum sau de a economisi pentru un produs mai dorit. Diferența între nevoi și dorințe.

3.Economisirea:

- **Ce înseamnă economisirea?** Copiii vor învăța ce înseamnă să economisești și de ce este important să pui bani deoparte pentru lucruri importante.
- **Crearea unei „pușculițe” simbolice:** Fiecare copil va avea o pușculiță în care va pune bani pentru a economisi pentru un obiect dorit.
- **Obiectivele economisirii:** Ce își doresc să cumpere (o jucărie, un joc etc.), și cum pot economisi pentru a ajunge la acea sumă.

4.Noțiunea de schimb și comerț:

- **Jocuri de schimb:** Introducerea conceptului de „schimb”. De exemplu: schimbarea unor monede pentru un produs sau schimbarea unui obiect cu altcineva.
- **Exemple de tranzacții:** Copiii vor învăța cum pot face schimb de obiecte (ex. o jucărie pentru o altă jucărie) sau să cumpere produse cu „bani” din joc.

5.Nevoi și dorințe:

- **Ce sunt nevoile?** Începerea discuției despre ceea ce avem nevoie pentru a trăi (mâncare, apă, haine).
- **Ce sunt dorințele?** Diferențierea între lucruri pe care le dorim, dar nu sunt esențiale pentru supraviețuire (ex. jucării, dulciuri).

6. Jocuri și activități interactive:

- **Jocuri** de tip „magazin” sau „piață” în care copiii învață cum să facă schimb sau să cumpere vânzând și cumpărând obiecte simbolice.
- **Activități de învățare prin povești:** Citirea unor povești despre economisire, despre personaje care economisesc pentru lucruri importante și începerea unor discuții despre cum ar putea ei să economisească pentru propriile dorințe.
- **Jocuri matematice simple:** Jocuri de numărare a banilor și realizarea unor tranzacții pentru a înțelege mai bine cum funcționează banii.

Comportamente vizate:

- Utilizarea banilor în activități de cumpărare/vânzare
- Identificarea monedelor și bancnotelor și înțelegerea valorii acestora
- Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
- Identificarea nevoilor și a dorințelor
- Identificarea importanței economisirii pe termen lung

Modulul	Activități	Comportamente vizate
Modulul 1: Ce sunt banii?	1.Călătoria unui bănuț Copiii vor învăța cum se câștigă și cum se cheltuiesc banii. În cadrul acestei activități, un bănuț simbolic va călători prin diverse etape: de la muncă până la economisire sau cheltuirea acestuia pentru cumpărarea unui obiect dorit.	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
	2.Magazinul de jucării Copiii vor organiza un magazin fictiv în care vor juca rolul de clienți și vânzători, folosind monede simbolice pentru a cumpăra și vinde jucării. Aceasta le va permite să aplice conceptul de tranzacție economică într-un context familiar și sigur.	Utilizarea banilor în activități de cumpărare/vânzare
	3.Recunoaștem banii Activitate prin care copiii vor învăța să recunoască diverse monede și bancnote, atât din țara lor, cât și din alte colțuri ale lumii. Vor discuta despre valorile acestora, folosind imagini sau obiecte reale, învățând despre diversitatea banilor din diferite culturi.	Identificarea monedelor și bancnotelor și înțelegerea valorii acestora
	4.Banii care schimbă lumea	Identificarea monedelor și

	Copiii vor învăța despre importanța banilor în economia globală printr-o poveste în care banii ajută la schimbul de bunuri. Aceștia vor discuta ce se poate face cu banii și cum fiecare persoană poate contribui la schimburi economice.	bancnotelor și înțelegerea valorii acestora
	5.Cumpărături în familie Discuție în grup despre obiceiurile de cumpărare din cadrul familiilor. Copiii vor povesti ce cumpără de obicei părinții lor și cum sunt gestionate resursele financiare într-o gospodărie.	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
	6.Banii și poveștile lor Citirea unei povești despre un personaj care învață despre bani. Copiii vor discuta despre lecțiile învățate de personaje și cum pot aplica aceste lecții în viața lor.	Identificarea monedelor și a bancnotelor și înțelegerea valorii acestora.
Modulul 2: Nevoi și dorințe	1.Ce am nevoie și ce îmi doresc? Copiii vor sorta imagini cu obiecte în două categorii: nevoi (hrană, apă) și dorințe (jucării, dulciuri). Aceasta le va permite să înțeleagă diferența între ce au nevoie pentru a trăi și ce își doresc pentru distracție.	Identificarea nevoilor și a dorințelor
	2.Ce alegi? Copiii vor juca un joc în care vor alege între două opțiuni: una necesară (de exemplu, apă) și una dorită (de exemplu, jucării). Activitatea va stimula luarea unor decizii raționale	Identificarea nevoilor și a dorințelor
	3.Colajul nevoilor și dorințelor Copiii vor crea două colaje: unul cu imagini de nevoi (ex: mâncare, adăpost) și unul cu imagini de dorințe (ex: jucării, vacanțe). Aceasta le va ajuta să vizualizeze diferența între cele două.	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
	4.Dorințe și economii Copiii vor alege o dorință și vor stabili un plan de economisire pentru a o îndeplini. Aceștia vor învăța să stabilească obiective financiare și să aplice economisirea pentru a le atinge.	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
	5.Jocul alegerilor financiare În această activitate, copiii vor alege între mai multe opțiuni de cheltuieli: de exemplu, cumpărarea unei jucării acum sau economisirea pentru ceva mai mare. Aceștia vor învăța importanța alegerii raționale în gestionarea resurselor financiare.	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
	6.Ce îmi doresc cel mai mult? Copiii vor discuta despre dorințele lor și vor învăța să stabilească prioritatea acestora, alegând obiectul pe care și-l doresc cel mai mult.	Identificarea nevoilor și a dorințelor

Modulul 3: Economisirea și gestionarea banilor	1. Pușculița mea Fiecare copil va primi o pușculiță simbolică în care va economisi o sumă de bani fictivi pentru a cumpăra un obiect dorit. Aceasta va încuraja economisirea graduală.	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
	2. Planul meu de economisire Copiii vor stabili un obiectiv de economisire (de exemplu, 5 monede pe săptămână pentru o jucărie de 20 de monede) și vor face un plan pentru a atinge acest obiectiv.	Identificarea monedelor și bancnotelor și înțelegerea valorii acestora
	3. Economii și recompense Copiii vor crea o „listă de recompense” pe care o vor obține pentru fiecare sumă de bani economisită, învățând cum economisirea poate aduce beneficii pe termen lung.	Identificarea importanței economisirii pe termen lung
	4. Economisirea pentru o vacanță imaginată Copiii vor învăța cum să economisească bani pentru o vacanță imaginată. Vor stabili suma necesară și vor planifica economiile.	Identificarea importanței economisirii pe termen lung
	5. Cumpărături raționale Activitate de tip „magazin” în care copiii vor învăța să economisească banii pentru achiziționarea unui obiect mai scump, având la dispoziție un buget limitat.	Utilizarea banilor în activități de vânzare cumpărare
	6. Cum economisim împreună? Grupurile de copii vor economisi împreună pentru un obiect comun, învățând despre importanța colaborării și a muncii în echipă.	Identificarea importanței economisirii pe termen lung
Modulul 4: Schimb și tranzacționare	1. Piața copiilor Copiii vor organiza o piață fictivă în care vor vinde și cumpăra obiecte (ex: fructe din plastic, jucării). Fiecare va avea o sumă simbolică de bani și va negocia prețurile, învățând cum funcționează schimbul de bunuri și servicii.	Utilizarea banilor în activități de vânzare/cumpărare
	2. Schimburi comerciale Copiii vor face schimburi de obiecte fără a folosi bani (de exemplu, o carte pentru o jucărie). Activitatea pune accent pe importanța valorii percepute și a negocierii între participanți.	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
	3. Ce îți dorești pentru schimb? Fiecare copil aduce un obiect personal pe care dorește să-l schimbe. Printr-o activitate de tip „piață”, vor negocia pentru obiectele dorite, respectând valoarea percepută a bunurilor.	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
	4. Tranzacții și negocieri Activitate în care copiii vor primi roluri de vânzători și cumpărători. Vor discuta despre prețuri și vor învăța să negocieze, având ca scop achiziționarea obiectelor dorite la cel	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare

	mai bun preț.	
	5.Piața de jucării Copiii vor aduce jucării de acasă și vor organiza o piață. Fiecare va învăța să își promoveze obiectele și să stabilească prețuri simbolice. Bani câștigați vor fi folosiți pentru a cumpăra alte jucării din piață.	Identificarea monedelor și bancnotelor și înțelegerea valorii acestora
	6.Schimburi între grupuri Activitate de grup în care fiecare echipă are resurse diferite (hârtie, creioane, jucării) și trebuie să facă schimburi pentru a-și atinge un obiectiv comun (de exemplu, completarea unui proiect).	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
Modulul 5: Luarea deciziilor financiare	1.Decizia corectă Copiii vor primi diferite scenarii (ex: ai 5 monede, cum le vei folosi?). Vor analiza opțiunile și vor decide ce este mai bine să facă, discutând motivele alegerii lor.	Identificarea monedelor și bancnotelor și înțelegerea valorii acestora
	2.Cumpără acum sau economisește Activitate de joc de rol în care copiii trebuie să decidă dacă vor cheltui o sumă mică pe ceva imediat sau să economisească pentru ceva mai valoros pe termen lung.	Identificarea importanței economisirii pe termen lung
	3.Banii mei și eu Copiii vor primi o sumă fictivă de bani și vor trebui să își planifice cheltuielile, alocând banii pentru diferite nevoi sau dorințe. Vor discuta despre alegerile lor.	Identificarea nevoilor și a dorințelor
	4.Fă alegeri înțelepte În cadrul unei activități de tip joc, copiii vor primi opțiuni de cumpărare (ex: dulciuri, o jucărie, economisire). Fiecare alegere va avea consecințe diferite, iar copiii vor analiza rezultatele.	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
	5.Jocul deciziilor financiare Copiii vor juca un joc de echipă în care vor primi un buget comun. Împreună, vor decide cum să-l cheltuiască pentru a obține cele mai bune rezultate.	Gestionarea responsabilă a resurselor financiare
	6.Planificarea cumpărăturilor Copiii vor crea o listă de cumpărături imaginare, având un buget limitat. Vor trebui să prioritizeze și să aleagă doar lucrurile necesare.	Identificarea nevoilor și a dorințelor

Sugestii metodologice: Pentru a asigura eficiența activităților și implicarea activă a copiilor, este esențial să utilizăm metode variate, adaptate vârstei și intereselor acestora. Activitățile trebuie să fie ludice, interactive și să stimuleze creativitatea și colaborarea.

Metode recomandate

Metode interactive: Jocuri de rol, simulări, jocuri în echipă

Metode ludice: jocuri de societate adaptate (monopoly junior), povești cu tematică financiară, jocuri de construire (crearea unei pușculițe)

Metode vizuale și practice: realizarea de colaje și afișe, folosire de materiale concrete (monede, bancnote), prezentări animate

Metode de discuție și reflecție: întrebări deschise, dezbateri, activități de brainstorming

Modalități de evaluare

Având în vedere specificul grupei mari, evaluarea trebuie să fie continuă, orientată spre progresul individual al copilului, fără a crea presiune.

Observarea comportamentelor:

- Observarea implicării copilului în activități, a modului în care interacționează cu colegii și a capacității de a lua decizii financiare simple.
- Se pot utiliza fișe de observație în care educatoarea notează reacțiile copiilor.

Fișe de lucru:

- Fișe cu imagini pentru sortarea „nevoilor” și „dorințelor”.
- Activități desenate: ex. completarea unui traseu pentru economisire sau desenarea unei cumpărături.

Autoevaluare:

- Întrebări simple la finalul activităților: „Ce am învățat azi?”, „Cum mi-a plăcut să economisesc?”
- Utilizarea unor scale vizuale (ex. fețe zâmbitoare, palete colorate) pentru ca fiecare copil să-și exprime părerea despre ce a învățat.

Portofoliu individual:

- Fiecare copil va colecta lucrările realizate în cadrul activităților (desene, fișe, colaje). La finalul modului, educatorul poate analiza progresul acestora.

Instrumente de evaluare

- **Fișă de observație:** include criterii precum implicarea activă, capacitatea de a lua decizii, cooperarea în grup.
- **Chestionar simplu:** adaptat vârstei, cu întrebări despre activități (ex. „Ce am nevoie pentru a trăi?”).
- **Fotografii/video:** surprinderea momentelor-cheie din timpul activităților.

Valori promovate

- Responsabilitatea:

Copiii învață să fie conștienți de modul în care folosesc resursele (bani, timp, bunuri).

- Colaborarea:

Importanța lucrului în echipă pentru atingerea obiectivelor comune, cum ar fi economisirea colectivă.

- Perseverența:

Înțelegerea necesității de a economisi pe termen lung pentru a obține rezultate.

- Empatia:

Recunoașterea nevoilor celorlalți și oferirea de sprijin (ex. împărțirea resurselor).

- Aprecierea resurselor:

Conștientizarea valorii banilor și a obiectelor.

Atitudini formate

- Atitudine pozitivă față de economisire:

Copiii vor înțelege că economisirea nu este o privare, ci o cale de a-și îndeplini dorințele mai mari.

- Atitudine echilibrată față de consum:

Dezvoltarea unei perspective care prioritizează nevoile față de dorințe.

Evitarea comportamentelor impulsive în „cumpărături”.

- Curiozitate pentru gestionarea resurselor:

Interesul pentru învățarea despre bani, schimburi și tranzacții.

Dorința de a explora situații noi și de a găsi soluții creative.

- Respect pentru reguli:

Participarea la jocuri și simulări respectând regulile stabilite.

Recunoașterea importanței ordinii în tranzacții.

Crearea unui mediu în care copiii să se simtă încurajați să propună soluții proprii.

- Generozitate și solidaritate:

Împărtășirea resurselor cu colegii atunci când este necesar.

Participarea la activități care promovează binele comun (ex. strângerea de fonduri simbolice pentru un proiect comun).

Bibliografie:

Croitoru, E., & Petrescu, M. (2016). Educația financiară pentru preșcolari și școlari mici. Editura Didactică și Pedagogică.

Neagu, G. (2018). Educație financiară: Ghid practic pentru copii și părinți. Editura Paralela 45.

Drăghici, A. (2019). Introducere în educația financiară: Activități practice pentru preșcolari. Editura Sigma.

Ministerul Educației Naționale (2019). Ghid metodologic pentru implementarea Curriculumului pentru educație timpurie.

Grecu, A. (2018). Aventurile lui Baniță: Povești educative despre economisire și cumpătare. Editura Litera.

Lupu, M. (2019). Cum economisesc animalele din pădure? Povești financiare pentru cei mici. Editura Gama.